

Broj 616 | Lipanj / June 2018. | Godina LXII.

ABC tehnike

www.hztk.hr

ISBN 1849-9791

00618
9 770400 031003

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

Prilog

| Ribarski i vatrogasni brod |

| Arduino + Visualino |

Rubrike

| SF priča |

| Mala škola fotografije |

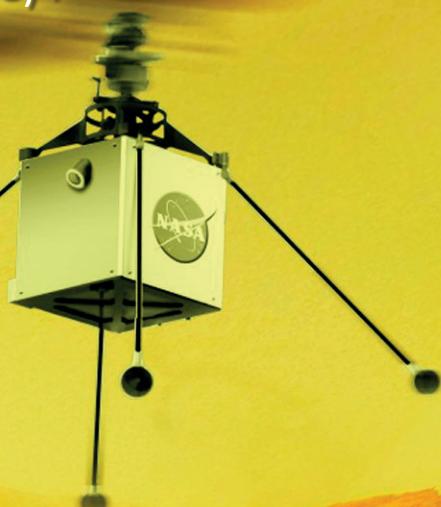
Izbor

| Robotski modeli za učenje kroz igru
u STEM-nastavi – Fischertechnik (13) |

| Mali elektronički sklopovi (7) |

| Otkriće elektrona i ionske cijevi |

| Tehnika i nogomet |

Cijena 10 KNR | 1,32 EUR | 1,76 USD | 2,52 BAM | 150,57 RSD | 80,84 MKD

Robotika

| Učenje robota gledanju |

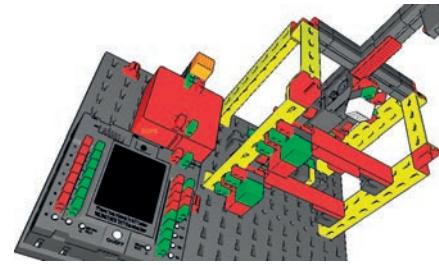
Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (13)

"STEM" U NASTAVI

PRILOG ČASOPISA "ABC tehnike" BR. 10 (6/16), ŠK. GOD. 2017./2018.

Razvoj suvremenih ekonomija i ekspanzija populacije u urbanim središtima diktira ubrzano planiranje i rast građevina unutar gradova koji se eksponencijalno šire. Gradnja suvremenih građevinskih objekata direktno je povezana s rastom broja stanovnika i novi je izazov za arhitekte i urbaniste XXI. stoljeća. Porast broja stanovnika u gradovima zahtijeva povećanje broja stambenih jedinica i prostorni je izazov za lokalne zajednice. Povećanje smještajnih kapaciteta rješavamo izgradnjom visokih građevina, unutar kojih se nalaze poslovni i stambeni prostori. Kretanje unutar takvih građevina olakšavamo automatiziranim dizalima bez kojih je nemoguće učinkovito i racionalno upravljati procesima. Automatizacija dizala omogućava protok ljudi i roba, te olakšava život čime pospešuje učinkovitost i rad. Život u gradovima bio bi sporiji i zahtjevniji bez dizala pokretnih pomoći složenih algoritamskih rješenja (programa).

Automatizirano dizalo

Slika 1. FT dizalo

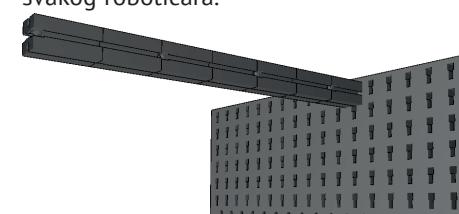
Upravljanje radom modela dizala moguće je ostvariti uporabom osjetila (senzora) koji osiguravaju potpuni nadzor izlaznih komponenti automatiziranog sustava. Model dizala konstruiran je pomoću senzora (fototranzistor I1 i tipkala I2-I7) za kontrolu kretanja elektromotora po zubnoj letvi uz funkcionalnu svjetlosnu signalizaciju (lampice O1-O5). Senzor svjetlosti (fototranzistor I1) omogućava detekciju krajnjeg donjeg položaja dizala, a prekidač (tipkala I4) zaustavlja dizalo u krajnjem gornjem položaju gdje je smješten prostor strojarnice kod pravih dizala. U slučaju kvara dizala ovlašteni inženjeri ulaze u strojarnicu gdje detektiraju i otklanjaju mogući kvar.

Izrada konstrukcije modela dizala

Slika 2. FT dizalo elementi

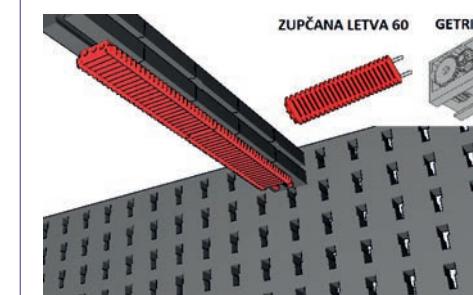
Kompleksnost izrade konstrukcije dizala definirana je zahtjevom glavnog arhitekta i njegovom namjenom. Popis elemenata Fischertechnik korištenih u ovom modelu dizala osigurat će nam izradu funkcionalne konstrukcije. Učenje osnovnih principa izrade konstrukcije, ožičenja, povezivanja sa sučeljem i rješavanja problemskih zadataka izazov je za svakog robotičara.

Slika 3. FT dizalo A

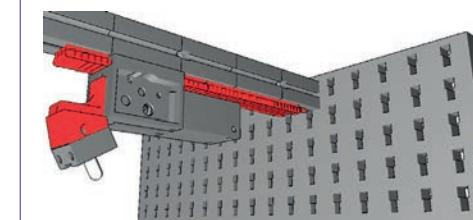
Pažljivim odabirom zadanih elemenata Fischertechnik olakšavamo izgradnju funkcionalnog modela dizala.

Dobar raspored konstrukcijskih elemenata na modelu dizala zahtijeva ozbiljno planiranje i dizajniranje pri njegovoj izradi. Prvi korak odabir je postolje na koje postavljamo konstrukcijske blokove.

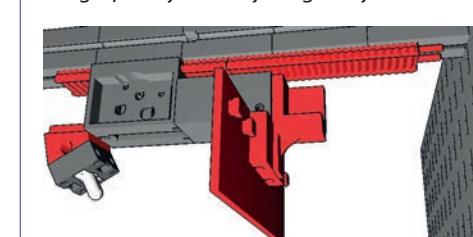
Slika 4. FT dizalo B

Na konstrukciju nosivog stupa postavljamo dvije zubne letve i podešavamo ih na sredinu nosivog stupa konstrukcije. Montažu getribe za zubnu letvu i motora te njihovo spajanje je jednostavno. Potrebno je paziti da motor zauzima krajnji položaj na donjoj strani getribe čime je osiguran prijenos vrtanje. Pretvorba gibanja iz kružnog u pravocrtno omogućena je pomoću zubne letve.

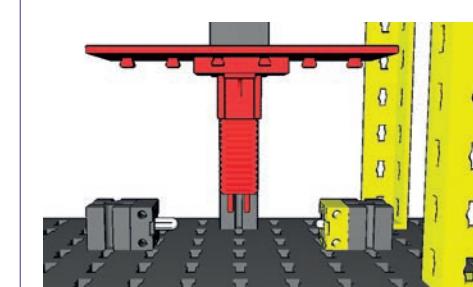

Slika 5. FT dizalo C

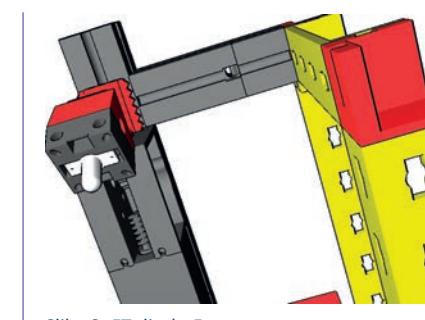
Prijenosni element je getriba zupčane letve koju spajamo s elektromotorom kako bismo omogućili smanjenje brzine okretaja motora i promjenu gibanja iz rotacije u translacijsku pri čemu se kabina dizala giba gore ili dolje. Usporavanje brzine vrtanje motora ostvarujemo pomoću getribe zubne letve čija je glavna uloga promjena smjera gibanja.

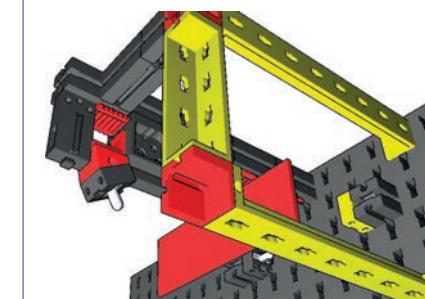
Povezivanje elektromotora s getribom zupčane letve omogućuje funkcionalno podizanje i spuštanje kabine dizala.

Montiranje fototranzistora i lampice na dno modela dizala osigurava kontrolu krajnjeg donjeg položaja kabine dizala u kojem se dizalo zaustavlja u slučaju kvara. Prekidač snopa svjetlosti lampice (O5), fototranzistor (I1) zaustavlja motor (M4) dizala.

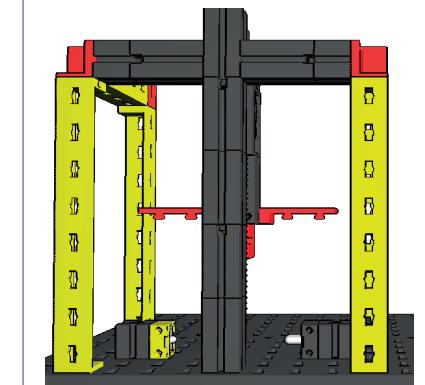

Slika 8. FT dizalo F

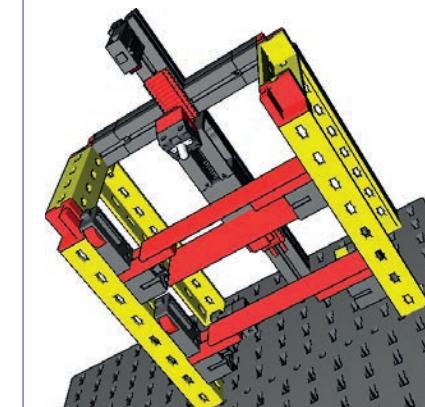

Slika 9. FT dizalo G

Mehanička konstrukcija dizala je dizajnirana tako da je moguće na nju funkcionalno postaviti senzore (tipkala), rasvjetna tijela i indikatore kretanja položaja dizala koji su zaslužni za kontrolu gibanja.

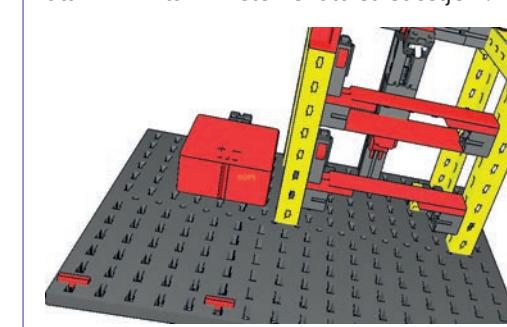

Slika 10. FT dizalo H

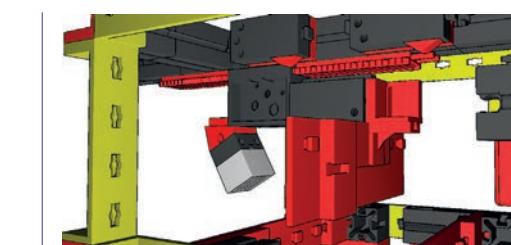

Slika 11. FT dizalo I

Projektiranjem pozicije izvora napajanja (baterije) i smještanjem sučelja na postolje automatiziranog robotskog modela osiguravamo preduvjet za provođenje i spajanje vodiča ulaznih i izlaznih elemenata sa sučeljem.

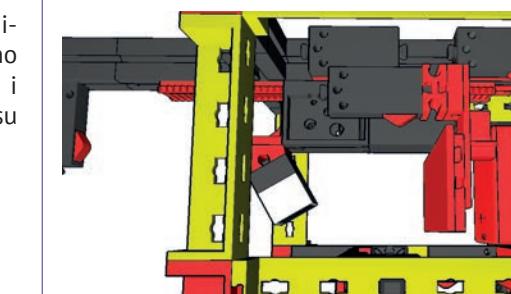
Slika 12. FT dizalo J

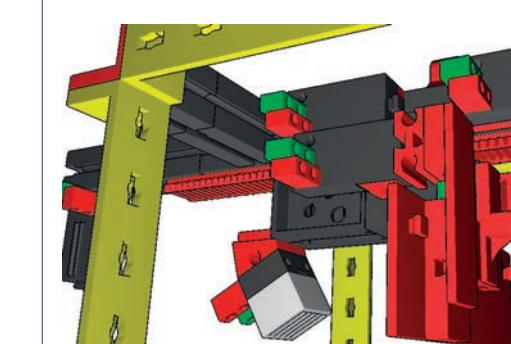
Slika 13. FT dizalo K

Izrada ožičenja modela dizala

Postupak nam osigurava sljedeći važan korak u oživljavanju našeg robotskog modela. Ožičenje lampica, fototranzistora, tipkala i motora s vodičima bitan je postupak pri čemu je naglasak na njegovom optimiziranju. Idealan raspored i duljina vodiča osigurava pravilan kontinuiran rad modela dizala i povezivanje sa sučeljem. Ispravno postavljanje i povezivanje spojnica definiranih bojama osigurava protok električne energije između električnih komponenata i sučelja.

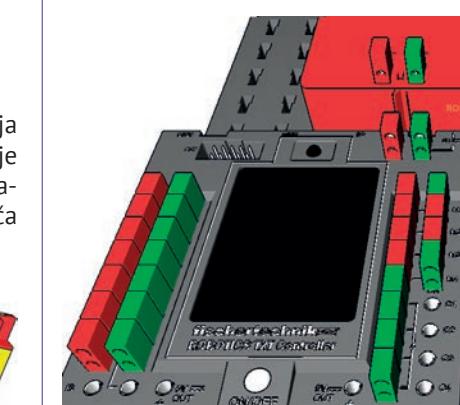

Slika 14. FT dizalo L

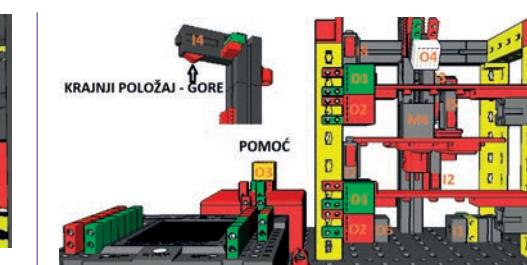
Slika 15. FT dizalo M

Prije pokretanja potrebno je izvršiti detaljnu provjeru spojeva na sučelju i napajanju. Alat za test programa nalazi se u programu RoboPro koji pokrećemo i podešavamo u ovisnosti o opremi koju koristimo. Ovim postupkom provjeravamo ispravnost rada ulaznih i izlaznih elemenata.

Slika 16. TXT spajanje

Uredno postavljanje vodiča u crvene i zelene spojnice osigurava preglednost i uštedu pri izradi duljina vodiča između robotskog modela i sučelja. Ukoliko nam pojedini elementi ne rade prilikom testiranja lako možemo detektirati kvar i otkloniti ga zamjenom ili popravkom vodiča ili spojnica.

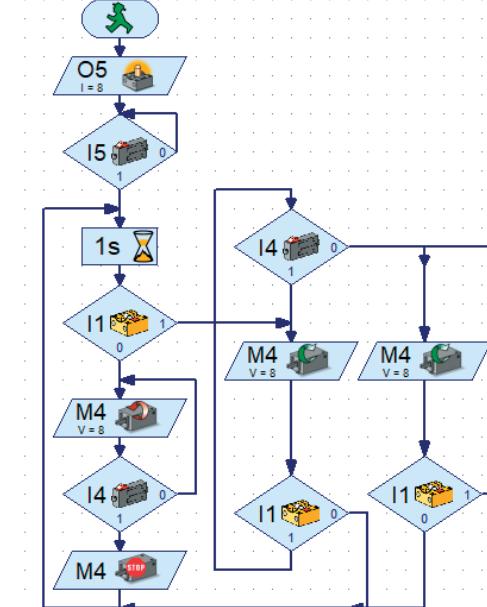
Slika 17. TXT dizalo

Napomena: Povezivanje ulaznih i izlaznih elemenata sa sučeljem može biti drugačije od prikazanog. Svaki robotičar ima svoj način spajanja. Kod testiranja potrebno je precizno podešiti kabinu dizala radi točnog i pravovremenog pritiskanja tipkala koja zaustavljuje motor na pojednom katu.

Izrada programa za rad dizala

Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram toka (program) koji pritiskom na tipkalo (I4) zaustavlja elektromotor u gornjem položaju te ga pokreće prema dolje. Vrtnjom motora (M4) dostižemo krajnji položaj kabine dizala. Spuštanjem kabine do krajnjeg dolnjeg položaja prekidač struju fototranzistoru koji mijenja smjer vrtanje elektromotora. Program se izvršava neprekidno dok ga ne isključimo.

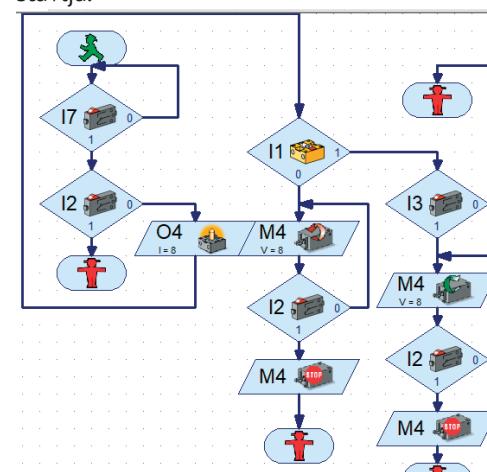
vi. Nakon zaustavljanja program provjerava stanje ulaza na fototranzistoru (I1) i motor se počinje vrtiti u suprotnom smjeru (cw), spuštajući dizalo dok ne prekinemo snop svjetlosti fototranzistora (I1). Motor (M4) se zaustavi i program ponovno očitava stanje fototranzistora. Program radi dok ga ne zaustavimo.

Slika 19. Motor kontrola 1

Pokretanje programa izvršava kretanje dizala između prvog i drugog kata pritiskom tipkala (I5) neprekidno između dva krajnja položaja.

Zadatak_3: Napiši algoritam i dijagram toka (program) koji kontrolira trenutnu poziciju i kretanje dizala između prvog i drugog kata pomoću tipkala. Lampica unutar dizala uključena je dok se dizalo giba između katova i pritiskom na tipkala (I7 i I2) program se zaustavlja.

Slika 18. Motor kontrola

Pokretanjem programa kontroliramo smjer vrtanje elektromotora (dizala) pomoću fototranzistora (I1) i tipkala (I4).

Model dizala sastoji se od dva kata i mora zadovoljavati nekoliko uvjeta:

Krajnji položaji senzora modela osiguravaju siguran rad dizala.

Prvi kat mora biti precizno postavljen u odnosu na postolje.

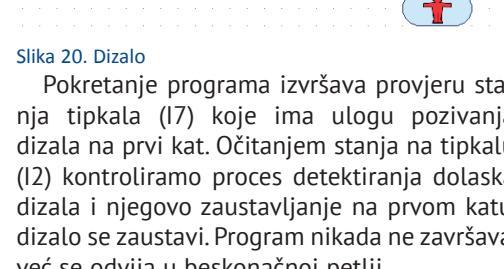
Drugi kat mora biti precizno postavljen u odnosu na prvi kat.

Konstrukcija kabine dizala mora biti izrađena tako da osigura nesmetano gibanje po zubnoj letvi kao i pravilan položaj senzora (tipkala I2, I3) koji zaustavljaju dizalo na katu-vima.

Vodič je potrebno postaviti tako da se nesmetano odvija rad dizala i svih električnih elemenata povezanih na sučelje.

Važan dio svakog kata izrada je postolja na kojem je smješteno tipkalo za poziv na kat i signalizacija kretanja dizala (crvena i zelena lampica). Dolaskom na kat motor (M4) se zaustavlja, a lampica (O1 ili O2) prestaje svjetlit.

Zadatak_2: Napiši algoritam i dijagram toka (program) koji pritiskom na tipkalo (I5) u kabinu dizala, pokrene elektromotor koji se vrati u jednom smjeru (ccw). Vrtnjom motora dižemo kabinu dizala dok ne dostigne krajnji položaj i pritisne tipkalo (I4) koji motor (M4) zausta-

Pokretanje programa izvršava provjeru stanja tipkala (I7) koje ima ulogu pozivanja dizala na prvi kat. Očitanjem stanja na tipkalu (I2) kontroliramo proces detektiranja dolaska dizala i njegovo zaustavljanje na prvom katu, dizalo se zaustavi. Program nikada ne završava, već se odvija u beskonačnoj petljici.

Broj 617 | Rujan / September 2018. | Godina LXII.

ABC t e h n i k e

www.hztk.hr

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

Cijena 10 KNR: 1,32 EUR: 1,76 USD: 2,52 BAM: 150,57 RSD: 80,84 MKD

Prilog

| Model ribarskog broda |

Robotika

| Robotski brodovi bez posade | | Mala škola fotografije |

Rubrike

| Arduino + Visualino |

| SF priča |

ISBN 1849-9791

00918
9 7849 00 031003

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (14)

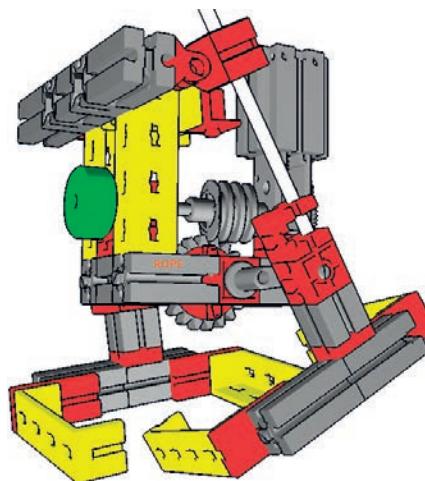
"STEM" U NASTAVI

PRILOG ČASOPISA "ABC tehnikе" BR. 1 (617), ŠK. GOD. 2018./2019.

Uporaba robota koji hodaju velik je izazov za konstruktore zbog složenosti kretanja. Smještanje pokretnih i nepokretnih dijelova koji omogućavaju automatizirani korak i raspodjelu težišta robota novi je izazov za inženjere koji se bave izradom humanoidnih robota.

Mobilne robote pokretane nogama dijelimo prema fizičkim karakteristikama i broju nogu. Izazovi i problemske situacije pri konstruiranju i upravljanju humanoidnim robotima najčešće nalaze rješenja u živom svijetu. Robot izrađen po uzoru na čovjeka omogućava lakše razumijevanje i učenje jednostavnih i složenih pokreta.

Dodatni je izazov kako riješiti težište pri kretanju robota koji ima dvije noge. U trenutku dok robot hoda sva njegova masa mora biti raspoređena na stajnoj nozi koja je na podlozi.

Slika 1. Fischertechnik Hodač

Model robota hodač napravljen pomoću različitih elemenata Fischertechnik sadrži minimalan broj elemenata i građevnih blokova. Pri izradi modela poželjno je smanjiti masu i minimizirati broj građevnih blokova.

Izrada konstrukcije, povezivanje vodičima modela robota hodača pomoću međusklopa (izrada programskog rješenja za pokretanje elektromotora, lampica, tipkala i ultrazvučnog senzora).

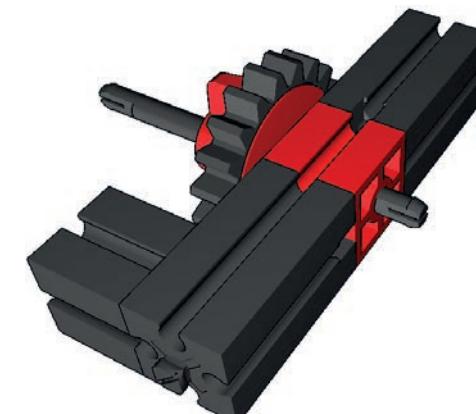
Model robota hodača zahtjeva izradu funkcionalne konstrukcije od elemenata Fischertechnik.

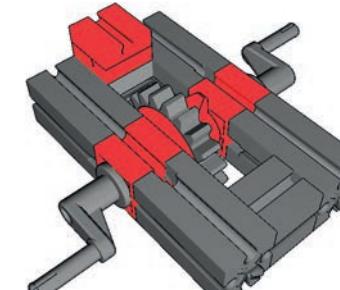
Slika 2. Fischertechnik elementi

Konstruirat ćemo model robota koji hoda na dvije noge pomoću tipkala (I1, I2) kojim ručno upravljamo. Model robota giba se naprijed pritiskom na tipkalo 1(I1), odnosno unazad na tipkalo 2 (I2).

Izazovi koje trebamo riješiti zahtijevaju poznavanje osnovnih pravila pri hodanju i stavljanje težišta modela robota u najnižu točku. Dodatno je potrebno podešiti i pričvrstiti osovinu sa zupčanicom u centralnom dijelu postolja hodača. Na krajnji dio osovine stavljam kurbulu (ručku) čime osiguravamo nepomičnost, postojanost i početnu poziciju nogu modela robota.

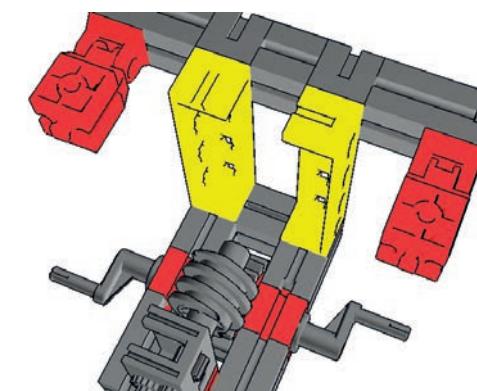

Slika 3. Fischertechnik Hodač A

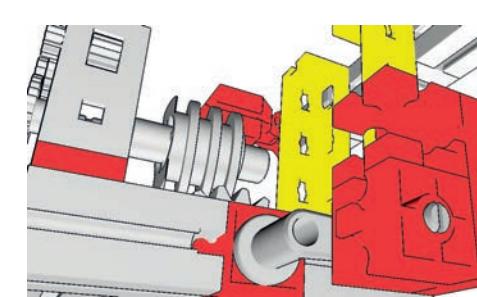

Slika 4. Fischertechnik Hodač B

Prednja strana postolja na koje je pričvršćen prijenosni mehanizam upotrebljava se za izgradnju nosača koji svojom konstrukcijom omogućava dodatnu stabilnost i olakšava povezivanje tijela modela hodača s nogama robota. Dodatno učvršćivanje ovih lakoših građevnih blokova osigurava izgradnju modela manje mase. Ovo je osnovni preduvjet za uspjeh i funkcionalnost svih dijelova i mehanizama.

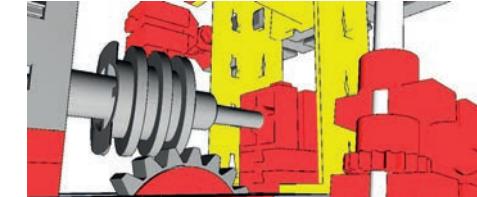

Slika 7. Fischertechnik Hodač E

Slika 8. Fischertechnik Hodač F

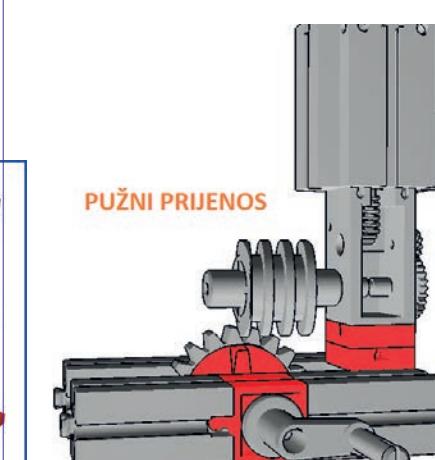
Ručice spojene s osovinom na koju je učvršćen zupčanik povezane s punim prijenosom i elektromotorom omogućavaju nastavak izgradnje konstrukcije koja je važan dio nogu modela robota.

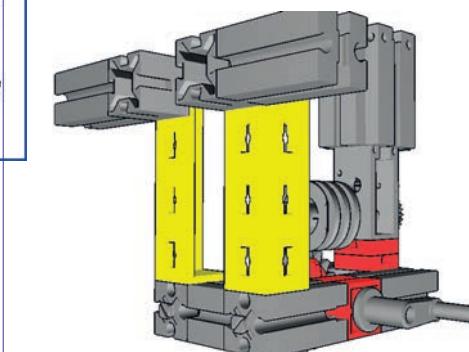
Slika 9. Fischertechnik Hodač G

Umetanje i povezivanje metalnih osovina s gornjom prednjom konstrukcijom i dijelovima povezanim s ručicama hodača postavljaju model na noge, čime je osigurana potpuna stabilnost i funkcionalnost nogu našeg modela.

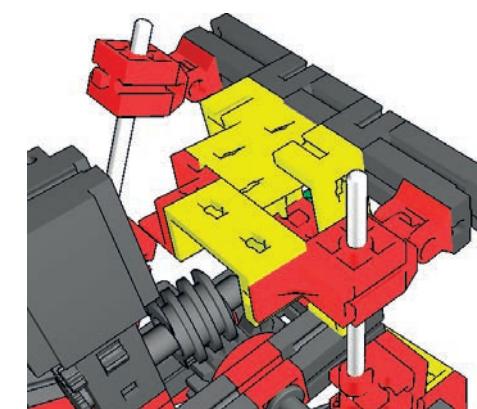
Napomena: pravilna pozicija gornjih i donjih spojnih elemenata osnovni je preduvjet za potpunu funkcionalnost nogu.

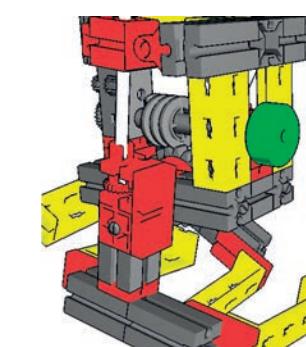
Slika 5. Fischertechnik Hodač C

Slika 6. Fischertechnik Hodač D

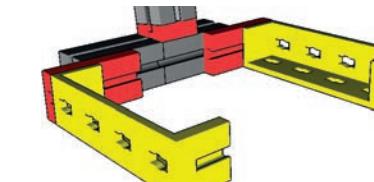

Slika 10. Fischertechnik Hodač H

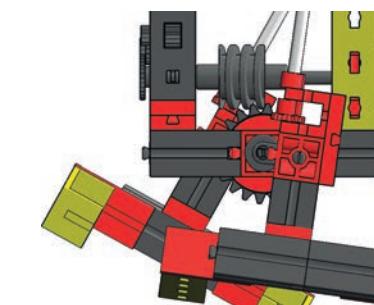

Slika 11. Fischertechnik Hodač I

Napomena: precizno podešavanje i pozicioniranje spojnih dijelova osigurava nesmetano gibanje tijela i nogu modela robota hodača.

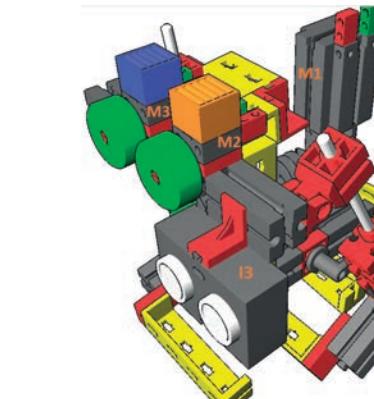

Slika 12. Fischertechnik Hodač J

Slika 13. Fischertechnik Hodač K

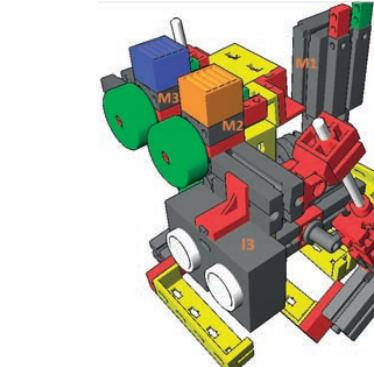
Napomena: podešavanje razmaka između donjeg dijela nogu nužan je uvjet za potpunu funkcionalnost robota.

Slika 14. Fischertechnik Hodač L

Napomena: položaj nogu mora biti dijagonalan čime je osigurana potpuna stabilnost modela.

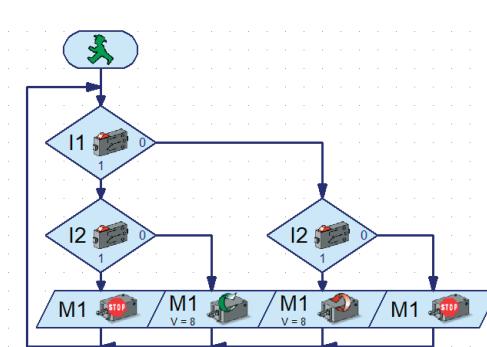
Napomena: prije pokretanja robota hodača podešite, provjerite i pričvrstite sve spojne elemente modela hodača.

Slika 15. Fischertechnik Hodač L

Napomena: postavljanje (montaža) izvora napajanja (baterije) i međusklopa nije izvedivo na model hodača zbog prevelike mase i promjene težišta robota.

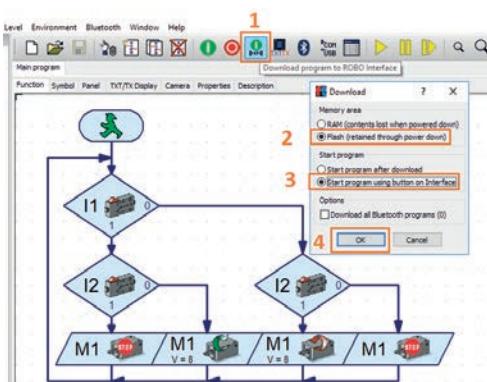
Dodatni elementi: lampice (M1, M2) i ultrazvučni senzor (I3) koji povećavaju funkcionalnost modela postavljamo na prednji dio modela. Ovime je osigurana veća interakcija s okolinom i funkcionalnost hodača. Konstrukciji dodamo dva izmjenična tipkala, dvije lampice, ultrazvučni senzor, spojnice za vodiče i izvor napajanja (bateriju).

Slika 18. Fischertechnik ručno

Ručnim upravljanjem pokrenimo model robota koji hoda na dvije noge uz pomoć jednog elektromotora i dva izmjenična tipkala.

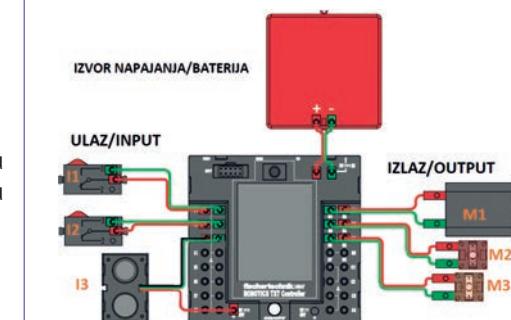
Prijenos programa u TXT-kontroler omogućava alat koji je neizostavan dio programskog jezika RoboPro. Prijenos programa obavezno spremite programsko rješenje na tvrdi disk računala.

Slika 19. Download

Pojedine elektroničke elemente programa (lampica, motor, tipkala i ultrazvučni senzor) podešavamo uporabom desne tipke miša.

Zadatak_2: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava robottu hodaču kretanje prema naprijed, nazad i zaustavljanje uz istovremeni rad lampica koje se uključuju i isključuju ovisno o kretanju robota (vidi tablicu stanja).

Slika 17. Fischertechnik shema

Shema spajanja elemenata s TXT-sučeljem: elektromotor spajamo na (M1) izlaz, lampice (M2 – lijeva, M3 – desna), tipkala (I1 – lijevo, I2 – desno) i ultrazvučni (I3) na ulaze kao na Slici 17. Tipkala spajamo vodičma na digitalne ulaze I1, I2 (crveno) i drugim u uzemljenje (-, zeleno). Potrebno je paziti na poštivanje boja spojnica, urednost i prilagoditi dužinu vodiča.

Ultrazvučni senzor spajamo pazeći na boje vodiča: I3 (crna), uzemljenje (-, zeleno), izlaz 9 V (+, crvena). Ovo je potrebno zbog dodatnog napajanja ultrazvučnog senzora.

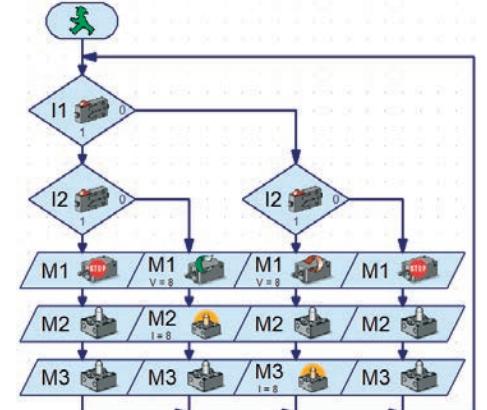
Napomena: sve elektroničke elemente povezujemo prije spajanja izvora napajanja (baterije).

Provjera rada elektroničkih elemenata provodi se prije izrade algoritma i programa:

ispravak uočenih nedostataka i dodatno podešavanje razmaka između elemenata donjeg dijela nogu, povezivanje TXT-sučelja s računalom (USB, Bluetooth), provjera rada spojenih elemenata: motor, lampice, tipkala, ultrazvučni senzor.

Ovim korakom osigurali smo potpunu funkcionalnost modela robota s dvije noge.

Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava robottu hodaču kretanje prema naprijed, nazad i zaustavljanje.

Slika 20. Fischertechnik Motor i 2 lampice

TIPKALA	MOTOR	LAMPICE
I1 (lijevo)	I2 (desno)	M1 M2 M3
1	1	stop
1	0	cw (naprijed)
0	1	ccw (nazad)
0	0	stop

Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

ABC
tehnike

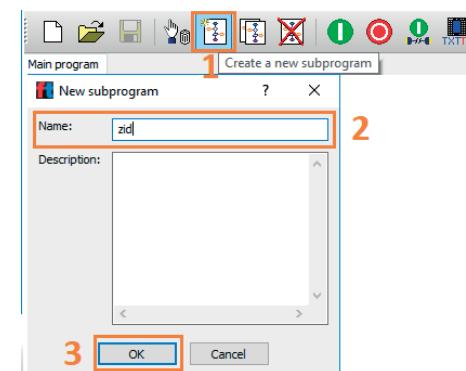
Pritisakom na oba tipkala istovremeno ili mirovanjem tipkala motor (M1) ne radi i lampice (O1, O2) ne svijetle. Pritisakom na lijevo tipkalo (I1) motor pokreće model robota prema naprijed i narančasta lampica (M2) svijetli. U trenutku kada pritisnemo desno tipkalo (I2) robot ide nazad i plava lampica (M3) svijetli.

Izrada i povezivanje s upravljačkim sklopm - **pokretanje robota hodača** omogućava izradu programskega rješenja pomoću potprograma.

Potprogrami

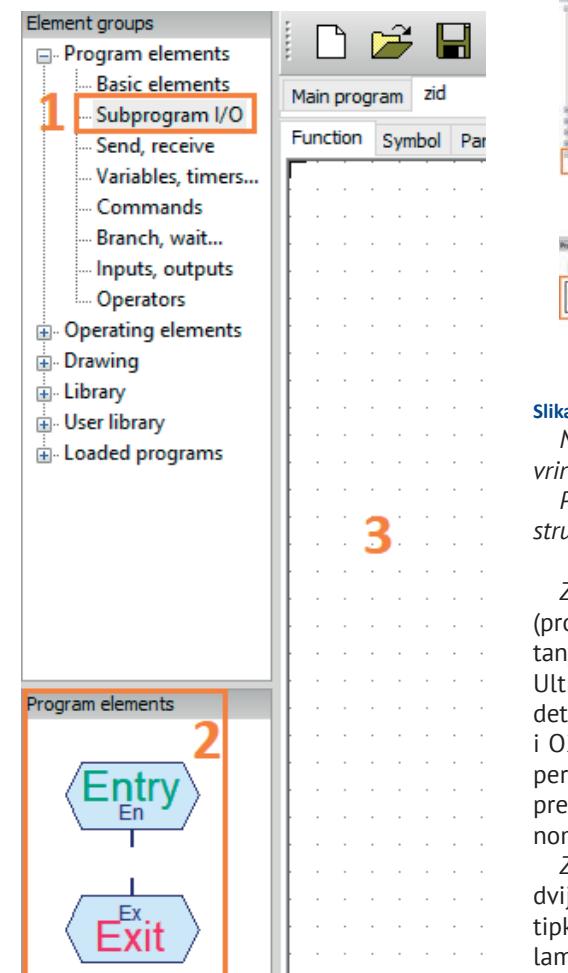
Potprogram je neizostavni dio programa koji osigurava nesmetan rad i olakšava rad glavnog programa te pojednostavljuje njegovu izvedbu.

Potprogrami osiguravaju preglednost i jednostavno snalaženje u programskim rješenjima koja su kompleksna i velika.

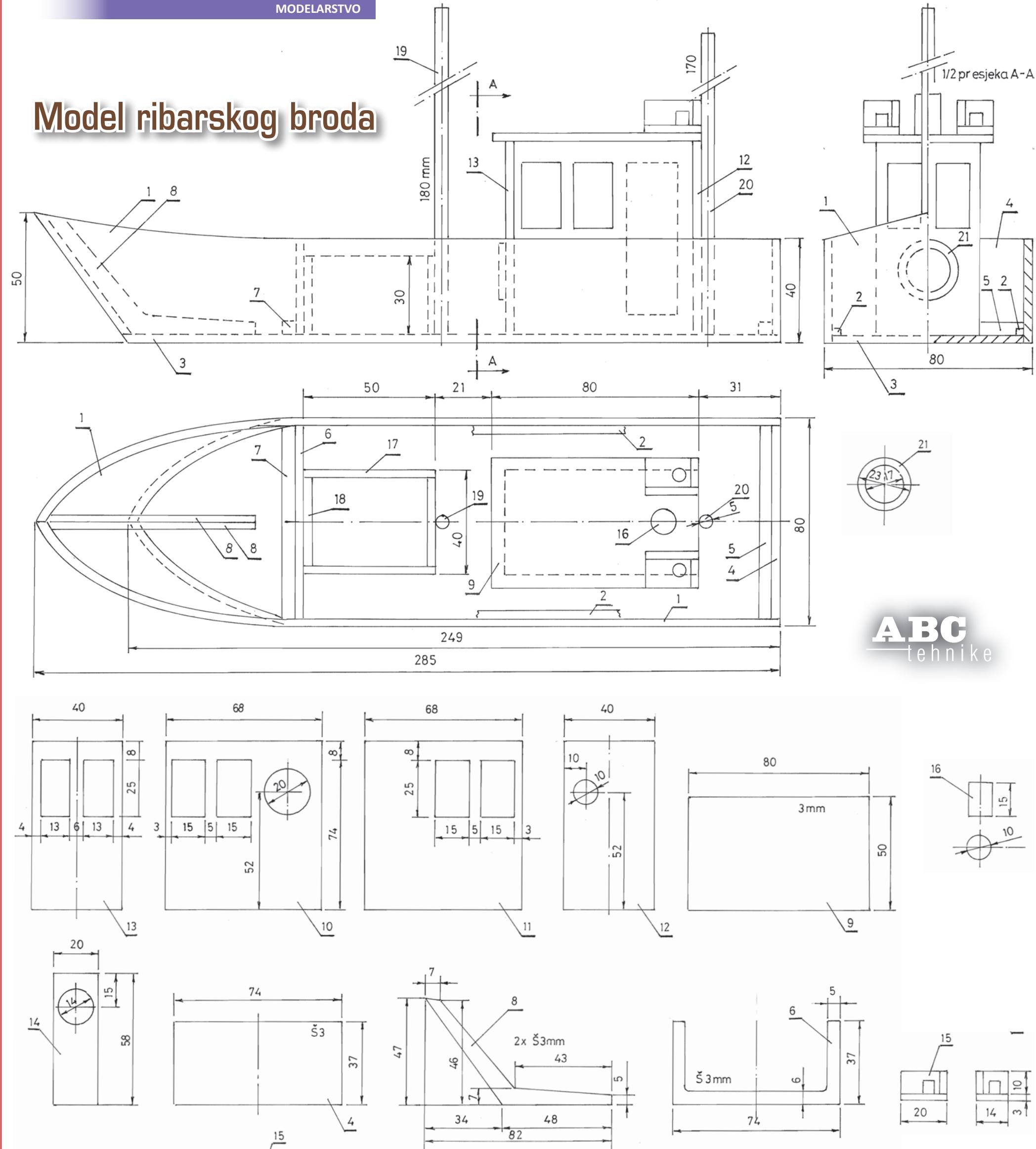
Slika 21. Podprogram

Postupak izrade potprograma jednostavan je i podešavanje pojedinih programskih elemenata nužan je korak pri izradi algoritma.

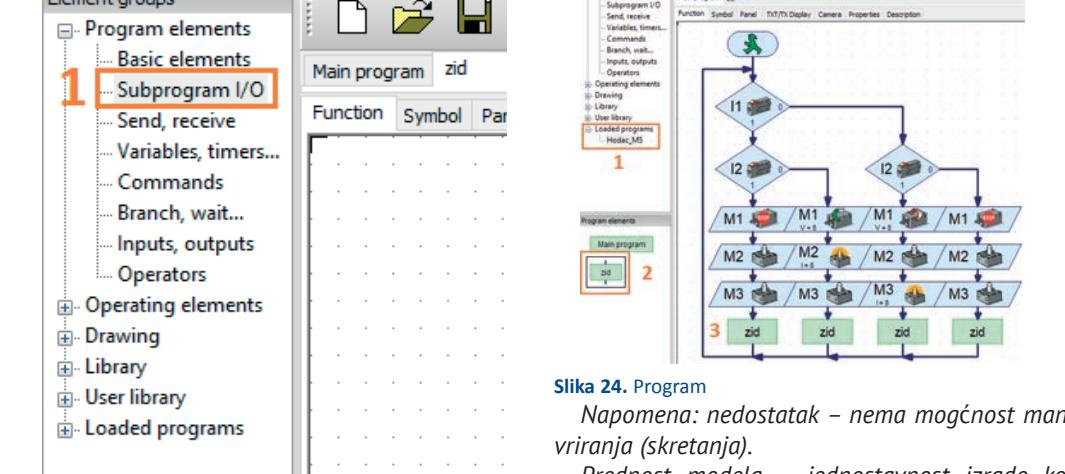

Slika 22. Podprogram - izrada

Model ribarskog broda

ABC
tehnike

Slika 24. Program
Napomena: nedostatak – nema mogćnost manevriranja (skretanja).

Prednost modela – jednostavnost izrade konstrukcije.

Zadatak_4: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava robottu hodaču kretanje prema naprijed u tunelu koji je zatrpan. Ultrazvučni senzor omogućava pravovremeno detektiranje prepreke (zid) i uključuje lampice (O1 i O2) koje se naizmjenično isključuju/uključuju u periodu od pola sekunde. Robot se nailaskom na prepreku zaustavlja i počinje se kretati u suprotnom smjeru (nazad).

Zadatak_5: Izradi funkcionalni model robota s dvije noge uz pomoć dva elektromotora i četiri tipkala (upravljanje). Model nadograđi s četiri lampice koje svijetle ovisno o kretanju modela (lijevo, desno, naprijed, nazad). Sve elemente poveži vodičima s TXT-sučeljem. Ispitaj i provjeri rad svih spojenih elemenata, napiši algoritam i izradi dijagram tijeka (program). Pohrani program na tvrdi disk računala, prenesi na sučelje, odspoji s računala i pokreni model robota koji hoda.

Petar Dobrić, prof.

Rubrike

- | Arduino + Visualino |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

ISBN 1849-9791

Cijena 10 KNR: 1,32 EUR: 1,76 USD: 2,52 BAM: 150,57 RSD: 80,84 MKD

Prilog

- | Hranilica za ptice - sjenica |

Robotika

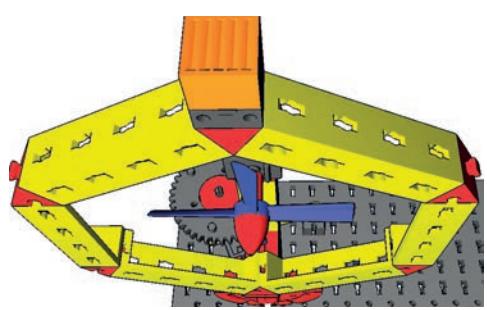
- | Robotički Nobel za 2018. godinu |

Broj 618 | Listopad / October 2018. | Godina LXII.

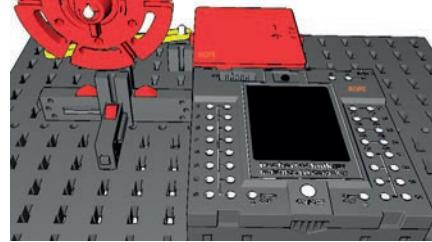
ABC technike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.hztk.hr

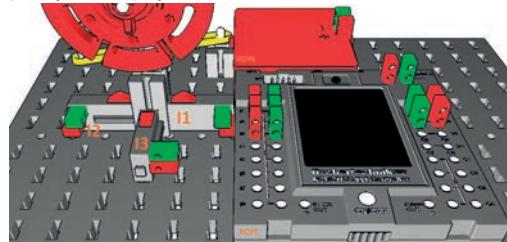

Slika 24. FischerTehnik ventilator T

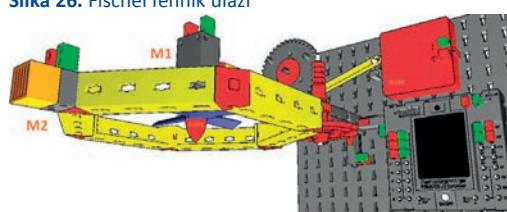

Slika 25. FischerTehnik ventilator U

Napomena: Prije pokretanja modela vjetreća podesite prijenosne dijelove modela i provjerite spojne elemente.

Slika 26. FischerTehnik ulazi

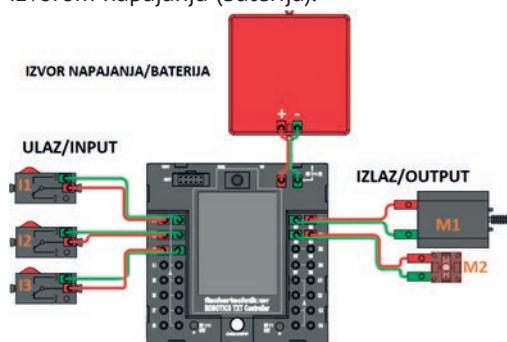

Slika 27. FischerTehnik izlazi

Napomena: postavite izvor napajanja (bateriju) i međuskllop na podlogu i povežite uredno složenim vodičima pravilne duljine. Ulazne i izlazne električne elemente pravilno povežite sa međusklopmi i testirajte njihov rad.

Povezivanje elemenata (elektromotor, lampica, 3 tipkala) sa vodičima, TXT sučeljem i izvorom napajanja (baterija).

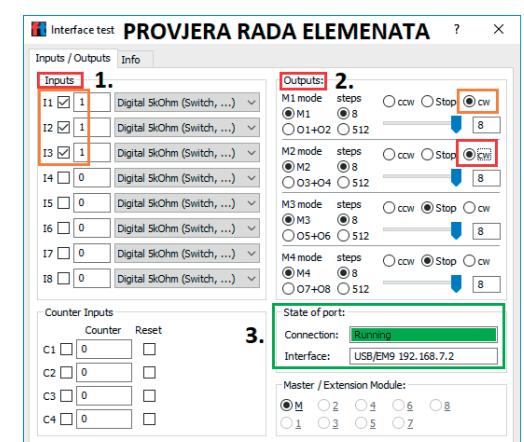
Slika 29. TXT shema

Shema spajanja elemenata sa TXT sučeljem: elektromotor spajamo na (M1) izlaz, lampica (M2), tipkala (I1 – desni, I2 – lijevi, I3 - srednji) na ulaze kao na Slici 29. Tipkala spajamo vodičima na digitalne ulaze I1, I2, I3(crveno) i u uzemljenje(L, zeleno). Potrebno je paziti na poštivanje boja spojnica, urednost i prilagoditi dužinu vodiča.

Napomena: povezivanje svih elektroničkih elemenata radimo prije spajanja izvora napajanja (baterije).

Provjera rada elektroničkih elemenata provodi se prije izrade algoritma i programa:

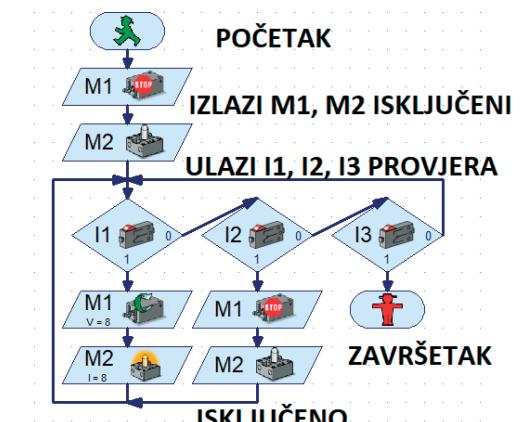
- povezivanje TXT sučelja sa računalom, ulazim i izlaznim elementima (slika29),
- provjera elemenata: 1. tipkala, 2. motor, lampica, 3. komunikacija sa TXT sučeljem (slika30).

Slika 30. TXT provjera

Funkcionalnost modela ventilatora je provjereni i rješavanje problemskih zadatka pomoću programske rješenja u programu RoboPro omogućava učenje i razumijevanje različitih modela rada.

Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje, zaustavljanje i izlazak iz programa pomoću tri tipkala (I1, I2, I3). Na početku programa isključi elektromotor (M1) i lampicu (M2). Pritisak na tipkalo (I1) uključi ventilator i lampicu (M2). Pritisak na tipkalo (I2) isključi ventilator i lampicu (M2). Pritisak na tipkalo (I3) zaustavi rad programa.

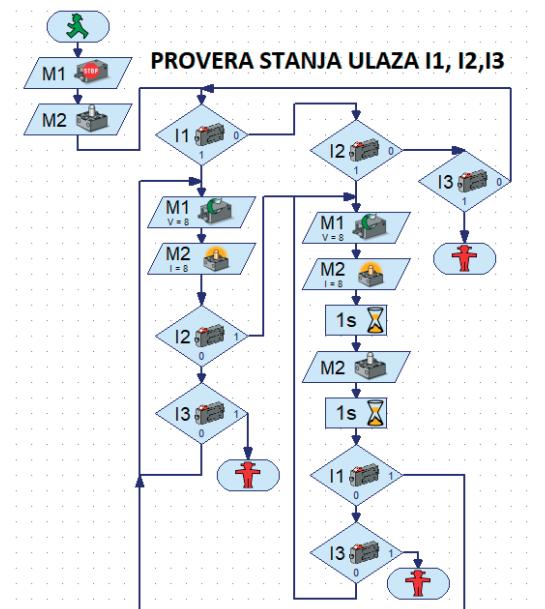

Slika 31. Ventilator program A

Zadatak_2: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje, zaustavljanje i izlazak iz programa pomoću tri tipkala (I1, I2, I3). Na početku programa isključi elektromotor (M1) i lampicu (M2) i omogući istovremenu provjeru stanja sva tri tipkala. Osiguraj promjenu načina rada ventilatora pritiskom na jedno od tipkala u bilo kojem trenutku. Pritisak na tipkalo (I1) uključi elektromotor (M1) i lampicu (M2) sve dok ne pritisnemo neko od tipkala (I2 ili I3). Pritisak na tipkalo (I2) uključi elektromotor (M1) i lampicu (M2) koja se uključuje i isključuje u razmaku od 0,2 sekunde sve dok ne pritisnemo neko tipkalo (I1, I3, I4). Pritisak na tipkalo (I4) program završava.

"STEM" U NASTAVI

razmaku od jedne sekunde sve dok ne pritisnemo neko tipkalo (I1 ili I3). Pritisak na tipkalo (I3) osiguraj izlazak iz programa.

Slika 32. Ventilator program B

TIPKALA	MOTOR	LAMPICA
I1(desno)	I2(lijevo)	I3(sredina)
0	0	0
1	0	0
0	1	0
0	0	1
	stop	off
	cw	on
	cw	on/off(1s)
	stop	off

Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

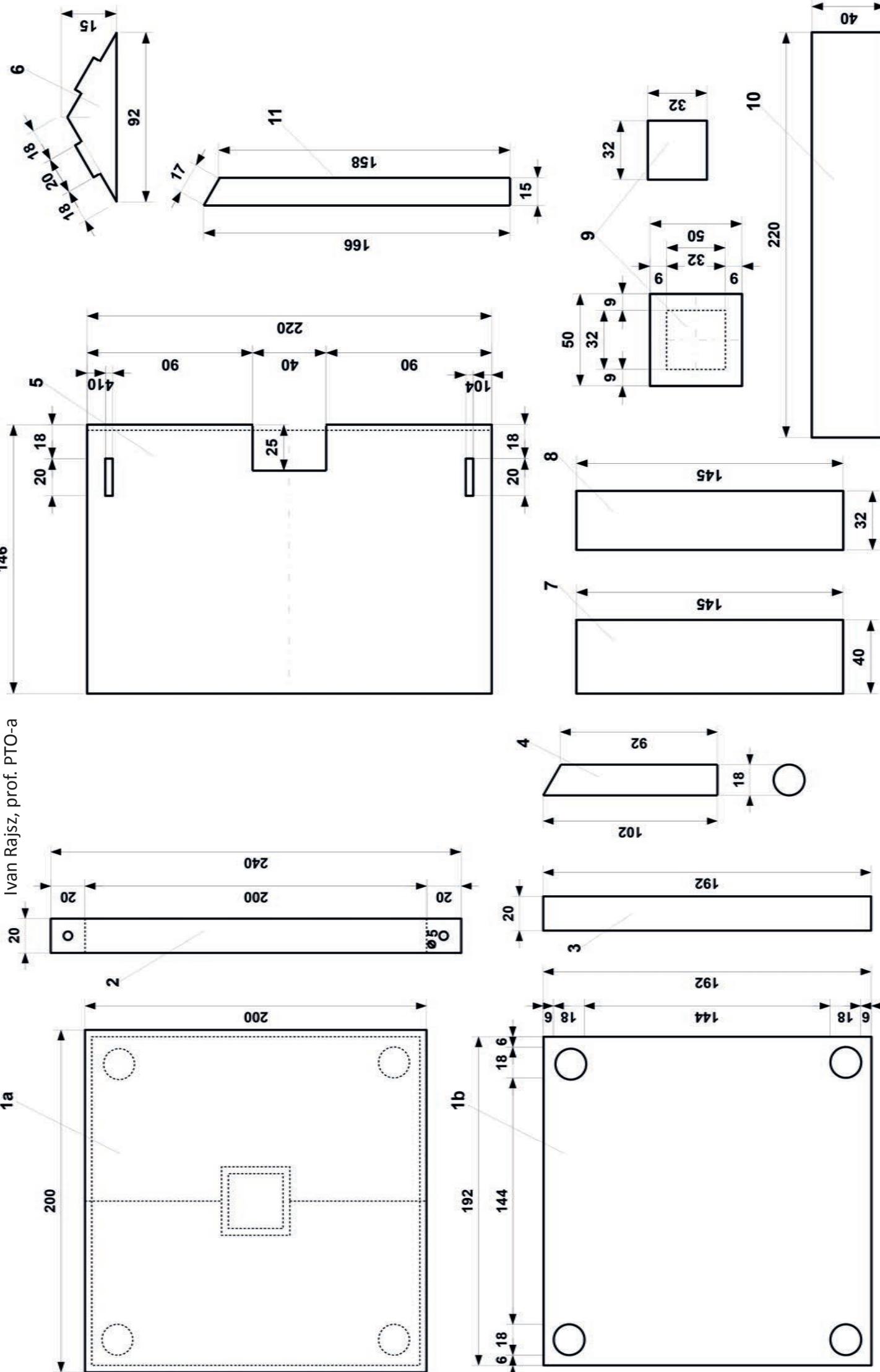
Zadatak_3: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje u oba smjera, zaustavljanje i izlazak iz programa pomoću četiri tipkala (I1, I2, I3, I4). Na početku programa isključi elektromotor (M1) i lampicu (M2, M3), te omogući provjeru stanja svih tipkala. Osiguraj promjenu načina rada ventilatora pritiskom na jedno od tipkala u bilo kojem trenutku. Pritisak na tipkalo (I1) uključi elektromotor (M1) u smjeru kazaljke na satu (cw) i lampicu (M2), dok ne pritisnemo neko od tipkala (I2, I3, I4). Pritisak na tipkalo (I2) uključi elektromotor (M1) u smjeru suprotno od kazaljke na satu (ccw) i lampicu (M3) koja se uključuje i isključuje u razmaku od pola sekunde sve dok ne pritisnemo neko tipkalo (I1, I3, I4). Pritisak na tipkalo (I3) uključi elektromotor (M1) u smjeru kazaljke na satu (cw) i lampice (M2 i M3) se uključuju i isključuju naizmjenično u razmaku od 0,2 sekunde sve dok ne pritisnemo neko tipkalo (I1, I3, I4). Pritisak na tipkalo (I4) program završava.

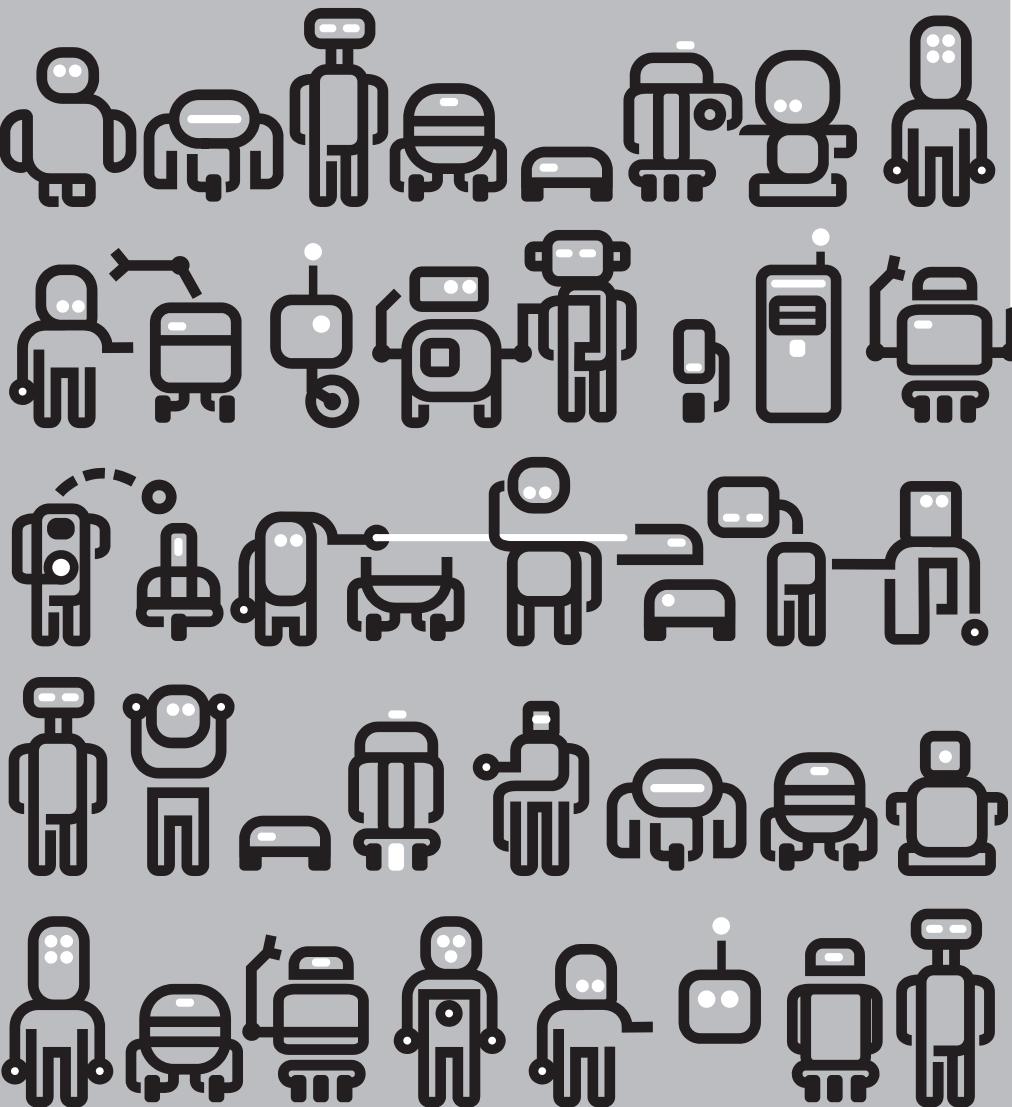
Petar Dobrić, prof.

ABC
tehnike

Hranilica za ptice - sjenica

MODELARSTVO UPORABNIH TEHNIČKIH TVOREVINA

ISBN 0400-0315
9 780400 031003

Cijena 10 KNR; 1,32 EUR; 1,76 USD; 2,52 BAM; 150,57 RSD; 80,84 MKD

Broj 619 | Studeni / November 2018. | Godina LXII.

ABC

technike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.hztk.hr

ma. Tada će za startanje biti potrebno nanovo pritisnuti tipku SW2.

Eto, programirali ste igračku za zabavu s prijateljima. Provjerite koji od njih ima najbolje refleks. Pokažite uradak učiteljici/učitelju biologije kako biste saznali više o ljudskim refleksima

ili pogledajte stranicu <https://bs.wikipedia.org/wiki/Refleks>. Pogledajte i stranicu <http://www.vidi.hr/Pop-Tech/VIDEO-Roboti-dobivaju-ljudske-reflekse> na kojoj ima jedan vrlo zanimljiv video pa o tome raspravljamte na nastavi tehničke kulture.

Marino Čikeš

12. Robokup 2019.

HRVATSKA ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE

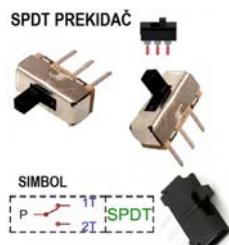
Županijska razina natjecanja iz elementarne robotike ponudit će novi izazov za ekipu koje će rješavati zadatke različitih nivoa i koncepta.

Prvi zadatak rješavamo pomoću elektroničkih elemenata spojenih na eksperimentalnu pločicu vodičima. Eksperimentalna pločica idealna je za izradu različitih strujnih krugova i eksperimentiranje s elektroničkim elementima. Spojni vodovi označeni na eksperimentalnoj pločici osiguravaju protok električne energije kroz pojedine utore u koje postavljamo elektroničke elemente.

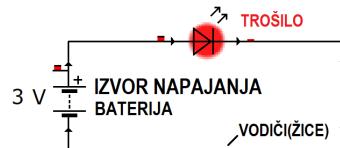
Slika 1. Eksperimentalna pločica

1. Izrada i spajanje strujnih krugova pomoću zadane sheme – **Upravljanje izmjeničnim prekidačima**

Slika 2. SPDT prekidač

Strujni krug sastavljen je od električnih ili elektroničkih elemenata koji su povezani u funkcionalnu cjelinu kojom teče električna struja. Jednostavni strujni krug sastoji se od izvora električne energije (baterija U=3 V) i trošila (LED) koji su povezani vodičima (žicama).

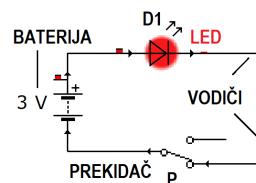
Slika 3. Jednostavni strujni krug - shema

Principi rada i upravljanje strujnim krugovima koji su sastavljeni od elektroničkih elemenata omogućavaju lakše razumijevanje i način upravljanja radom digitalnih logičkih sklopova.

Redoslijed spajanja elemenata strujnog kruga definiran je logičnim slijedom i osigurava pouzdan rad modela i elektroničkih elemenata uređaja:

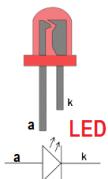
- vodičima povezujemo izvor električne energije sa serijski povezanim elementima,
- nakon čega povezujemo paralelno spojene elektroničke elemente
- i na kraju povezujemo strujni krug na izvor električnog napona (bateriju U=3 V).

Završetkom rada najprije isključujemo strujni krug s izvora napajanja (bateriju) i tada odspajamo vodiče i ostale elektroničke elemente.

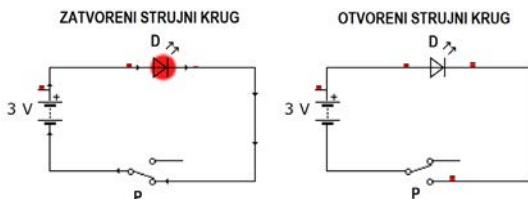
Slika 4. Strujni krug izmjenični prekidač - shema

Osnovni dijelovi ovog strujnog kruga izvor su električne energije, trošilo i vodiči, a za upravljanje koristimo izmjenični prekidač.

Slika 5. LED

Izmjenični prekidač sastoji se od tri ulaza. Jedan je zajednički, a druga dva koriste se za spajanje kod odabira dva izvora napajanja ili za prebacivanje iz jednog u drugi strujni krug. Srednji izvod spajamo na negativan pol baterije, lijevi ulaz na katodu LED i desni ulaz je slobodan. Desni ulaz LED je anoda koja je spojena na pozitivan pol baterije.

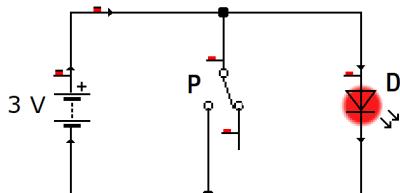
Slika 6. Strujni krug ON/OFF - shema

Logički sklopovi

Elektronički uređaji građeni su od elektroničkih logičkih sklopova koji rade na principu binarne logike. Moguća su dva stanja: logička "1" i logička "0". Rad logičkih sklopova: NE (NOT), I (AND) i ILI (OR) prikazujemo električnim shemama strujnih krugova i objašnjavamo tablicama istine.

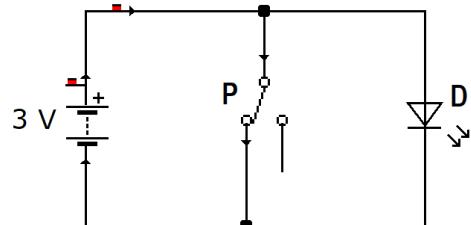
Strujni krug s izmjeničnim prekidačem prikazan je logičkim sklopm NE (NOT), strujni krug sa serijski spojenim prekidačima prikazan je logičkim sklopm I (AND), a strujni krug s usporedno spojenim prekidačima prikazan je logičkim sklopm ILI (OR).

Izmjenični prekidač – logički sklop NE (NOT)

Slika 7. Strujni krug NOT - shema 1

Izmjenični prekidač nije pritisnut i spajanjem kontakata strujni će krug biti zatvoren i LED svijetli. Kada u strujnom krugu promijenimo položaj prekidaču, LED (trošilo) ne svijetli. Kada vratimo položaj prekidača u početno stanje, LED svijetli.

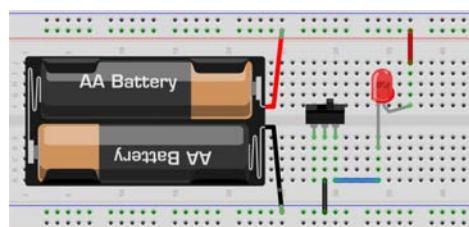
Slika 8. Strujni krug NOT - shema 2

Tablica istine objašnjava poveznicu između ulaznih (P) i izlaznih (D) vrijednosti. Oznaka "0" označava stanje kada prekidač nije pritisnut i oznaka "1" označava stanje kada je prekidač pritisnut.

Tablica istine – logički sklop "NE"

P	D
0	1
1	0

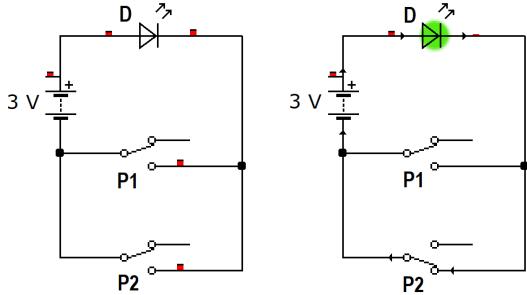
Zadatak 1. Prema zadanoj shemi povežite elektroničke elemente na eksperimentalnoj pločici u strujni krug koji prikazuje rad logičkog sklopa "NE". Elementi koje treba upotrijebiti su izmjenični prekidač, LED i baterija ($U=3\text{ V}$) povezana vodičima.

Slika 9. Strujni krug NOT - sastavni crtež

Usporedni spoj tipkala – logički sklop "ILI" (OR)

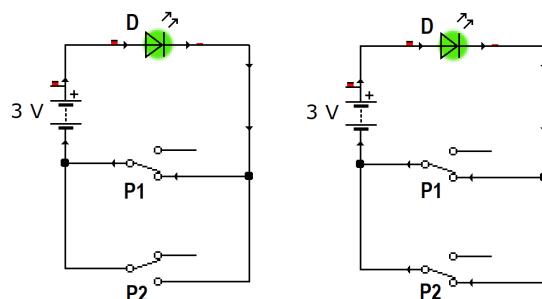
Usporedni spoj prekidača prikazuje logički sklop "ILI" koji omogućava da LED ne svijetli ako su oba stanja na ulazu "0". To znači da prekidači nisu pritisnuti i zadržavaju stanje "0". Strujni je krug otvoren i struja ne teče. U druga tri slučaja LED svijetli jer je strujni krug zatvoren.

Slika 10. Strujni krug OR - sheme 1

Dva izmjenična prekidača P1 i P2 spojena su usporedno. LED ne svijetli u slučaju da prekidači nisu pritisnuti i strujni krug nije zatvoren.

Prekidače P1 i P2 spajamo usporedno tako da vodičima međusobno povežemo prekidače. Kod usporednog spoja tipkala bez obzira koliko je tipkala pritisnuto (P1 ILI P2 ILI P1P2), strujni se krug zatvara i LED svijetli.

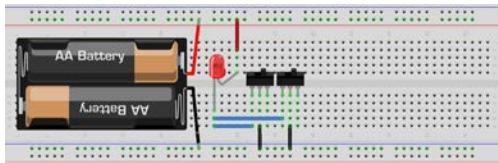
Slika 11. Strujni krug OR - sheme 2

Tablica istine pokazuje četiri moguća stanja na izlazu. LED ne svijetli jedino kada su oba prekidača u stanju "0". U ostalim slučajevima LED svijetli.

Tablica istine za logički sklop "ILI"

P1	P2	D
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

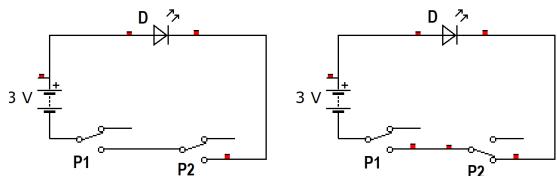
Zadatak 2. Prema zadanoj shemi povežite elektroničke elemente na eksperimentalnoj pločici u strujni krug koji prikazuje rad logičkog sklopa "IL". Elementi koje treba upotrijebiti izmjenični su prekidači (2 kom), LED i baterija (U=3 V) s vodičima.

Slika 12. Strujni krug OR - sastavni crtež

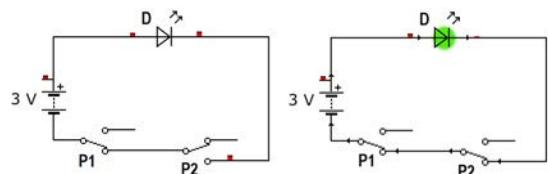
Serijski spoj tipkala – logički sklop "I" (AND)

Serijski spoj dva prekidača prikazuje logički sklop "I" koji omogućava da LED svijetli ako su oba stanja na ulazu "1". To znači da su prekidači pritisnuti i zadržavaju stanje "1", strujni je krug zatvoren i struja teče kroz LED. U druga tri slučaja LED ne svijetli jer je strujni krug otvoren.

Slika 13. Strujni krug AND - sheme 1

U serijskom spoju elektronički elementi spajaju se određenim redom, jedan za drugim tako da svim komponentama teče jednaka struja.

Slika 14. Strujni krug AND - sheme 2

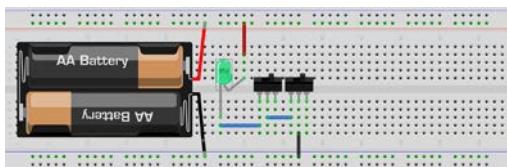
Tablica istine za logički sklop "I"

P1	P2	D
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

Tablica istine pokazuje izlazne vrijednosti koje ovise o ulaznim vrijednostima u strujnom krugu. Oznaka "0" označava stanje kada prekidač nije pomaknut iz početnog položaja, a oznaka "1" označava stanje kada je prekidač pomaknut. LED svijetli kada su oba prekidača u stanju "1". U svim ostalim slučajevima LED ne svijetli.

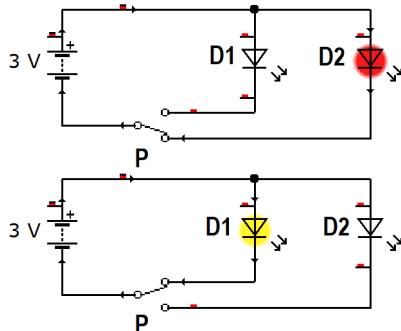
Zadatak 3. Prema zadanoj shemi povežite elektroničke elemente na eksperimentalnoj pločici u strujni krug koji prikazuje rad logičkog sklopa "I". Elektronički elementi su izmjenični

prekidači (2 kom), LED i baterija ($U=3$ V) s vodičima.

Slika 15. Strujni krug AND - sastavni crtež

Zadatak 4. Prema zadanoj shemi povežite elektroničke elemente na eksperimentalnoj pločici u strujni krug koji prikazuje rad izmjeničnog prekidača (P) i dvije LED (D1 i D2). Elementi koje treba upotrijebiti su izmjenični prekidač, LED (2 kom) i baterija ($U=3$ V) s vodičima.

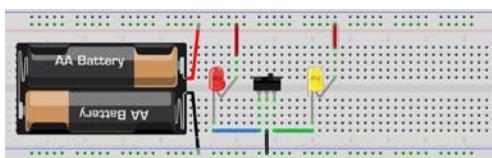

Slika 16. Izmjenični prekidač - 2 LED sheme

Tablica istine izmjenični prekidač

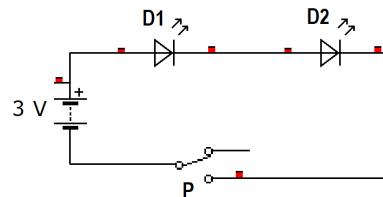
P	D1	D2
0	1	0
1	0	1

Elektronički sklop građen je od izmjeničnog prekidača, vodiča, izvora napajanja i dvije LED. Kada prebacimo prekidač (P) u prvom strujnom krugu svijetli crvena (D2) i kada ga prebacimo u početni položaj zatvara se prvi strujni krug i svijetli žuta (D1).

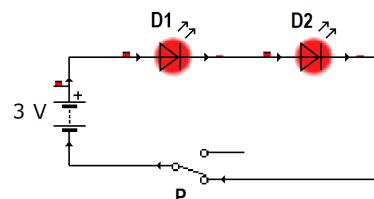

Slika 17. Izmjenični prekidač 2 LED sastavni crtež

Zadatak 5. Prema zadanoj shemi povežite elektroničke elemente u seriju na eksperimentalnoj pločici u strujni krug. Elementi koje treba upotrijebiti su izmjenični prekidač, LED (2 kom) i baterija ($U=3$ V) s vodičima.

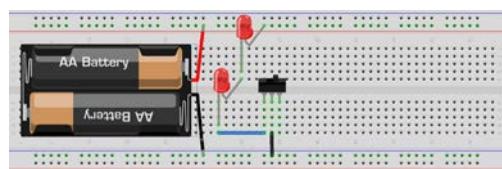

Slika 18. Izmjenični prekidač 2 LED serijski shema 1

Slika 19. Izmjenični prekidač 2 LED serijski - shema 2

Elektronički sklop građen je od izmjeničnog prekidača, vodiča, izvora napajanja i dvije LED. Kada prebacimo prekidač (P) u prvom strujnom krugu svijetli crvena (D2) zato jer su serijski povezane. Svjetlost dvije LED jedva je primjetna zbog pada vrijednosti napona na svakoj LED. Ako prekidač postavimo u početni položaj zatvara se prvi strujni krug, LED ne svijetle.

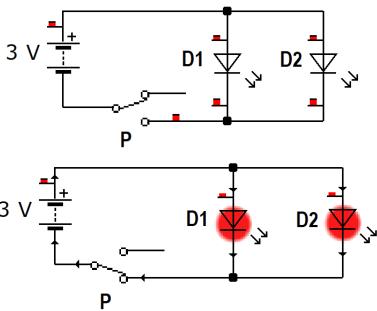

Slika 20. Izmjenični prekidač 2 LED serijski sastavni crtež

Tablica istine – izmjenični prekidač 2LED serijski

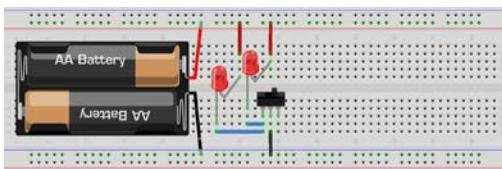
P	D1	D2
0	0	0
1	1	1

Zadatak 6. Prema zadanoj shemi povežite elektroničke elemente usporedno na eksperimentalnoj pločici u strujni krug. Elementi koje treba upotrijebiti su izmjenični prekidač, LED (2 kom) i baterija ($U=3$ V) s vodičima.

Slika 21. Izmjenični prekidač 2 LED usporedni - sheme

Elektronički sklop građen je od izmjeničnog prekidača, vodiča, izvora napajanja i dvije LED. Kada prebacimo prekidač (P) u prvom strujnom krugu svijetle usporedno povezane dvije LED (D1, D2). Svetlost dviju LED jednakog je intenziteta. Kada prekidač postavimo u početni položaj zatvara se prvi strujni krug, LED ne svijetle.

Slika 22. Izmjenični prekidač 2 LED usporedni sastavni crtež

Tablica istine – izmjenični prekidač 2 LED usporedni

P	D1	D2
0	0	0
1	1	1

Izazov 1. Nacrtaj shemu, zadane elektroničke elemente te ih serijski spoji na eksperimentalnu pločicu u strujni krug. Elementi koje treba upotrijebiti su izmjenični prekidač, LED (3 kom) i baterija (U=3 V) s vodičima. Napiši tablicu istine i objasni rad zadanog sklopa.

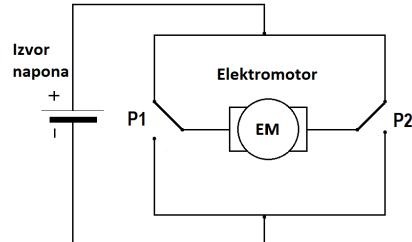
Izazov 2. Nacrtaj shemu, zadane elektroničke elemente te ih usporedno spoji na eksperimentalnu pločicu u strujni krug. Elementi koje treba upotrijebiti su izmjenični prekidač, LED (3 kom) i baterija (U=3 V) s vodičima. Napiši tablicu istine i objasni rad zadanog sklopa.

2. Izrada robotičke konstrukcije, povezivanje i pokretanje modela **robotskog vozila** autonomno pomoću međusklopa (programiranjem fotootpornika, tipkala, elektromotora i lampica)

Izrada konstrukcije modela robotskega vozila podijeljena je u nekoliko koraka. Senzor za detektiranje količine svjetlosti (fototranzistor),

upravlja radom modela robotskega vozila (elektromotorima) koji pokreće robota.

Smjer vrtnje elektromotora ovisi o polaritetu izvora električnog napona i upravljanje je određeno položajem izmjeničnih prekidača u H-spoju.

Slika 23. Strujni krug H spoj shema

Rad fototranzistora kao svjetlosne sklopke opisan je u tablici stanja, gdje lampica (O1) svijetli i fototranzistor (I1) propušta struju. Kada je lampica isključena fototranzistor ne propušta struju.

Tablica istine fototranzistori i lampice

Lampice	O1	O2	Fototranzistori	I1	I2
01	1	1	I1	1	1
0	0	0	I2	0	0

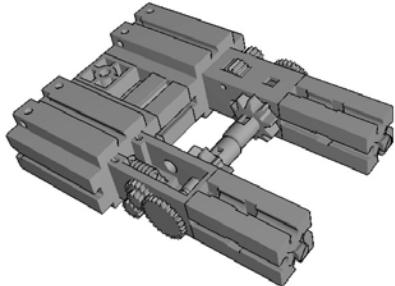
Robotsko vozilo prati crtu

Konstruiraj model robotskega vozila koji uz pomoć senzora izvršava kretanje prateći crnu crtu postavljenu na bijelu podlogu. Robotsko vozilo kreće se s jednog kraja poligona na drugi prateći crnu traku.

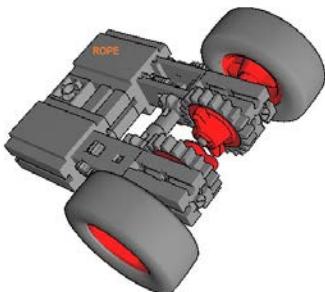
Slika 24. RK elementi

Popis zadanih konstrukcijskih dijelova olakšava odabir i povezivanje elemenata konstrukcije, njihovo spajanje s prijenosnim mehanizmom i elektromotorom sa zadanim elementima u funkcionalnu tehničku tvorevinu.

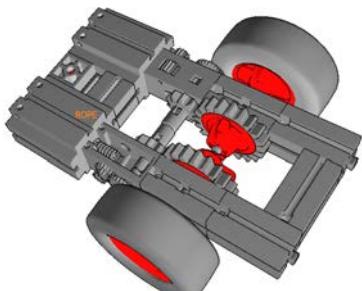
Slika 25. RK konstrukcija

Pozicija pogonskog mehanizma kod elektromotora u odnosu na mehanizam prijenosa omogućava konstantan prijenos gibanja pri vrtnji elektromotora.

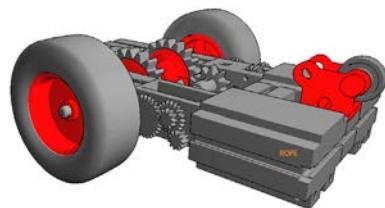

Slika 26. RK prijenos

Prijenos kružnog gibanja iz elektromotora na prijenosni mehanizam zupčanika potrebno je ostvariti čvrstom vezom. Vrtnja elektromotora nije moguća dok ga ne spojimo na sučelje ili izvor napajanja (bateriju).

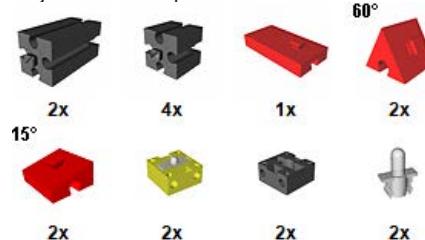

Slika 27. RK1

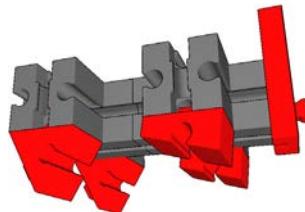

Slika 28. RK2

Konstrukcija i izrada postolja za senzore za praćenje crte ovisi o debljini i podešavanje razmaka je nužan uvjet za pravilan rad i funkciju senzora. Popis svih elemenata osigurava izradu senzora za praćenje crte, pazeći na razmak i položaj između lampica i fototranzistora.

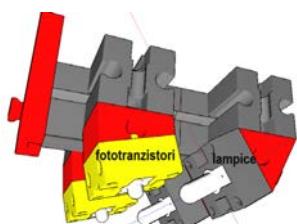

Slika 29. Senzori elementi

Slika 30. Fototranzistori postolje

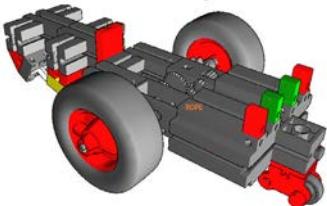
Ispred fototranzistora potrebno je staviti žaruljice (O1, O2) okrenute prema podlozi radi pojave refleksije svjetlosti od bijele podloge. Tada se svjetlost od bijele podloge reflektira i pada na otvore fototranzistora (I1, I2). Udaljenost je potrebno podešavati sve dok ne postignešmo potpunu funkcionalnost ovog elektroničkog sklopa.

Slika 31. Fototranzistori lampice

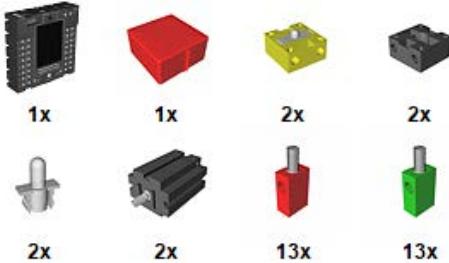
Montiranje senzora za praćenje crte na model robotskog vozila vršimo pomoću spojnog eleme-

nata koji ima dvostruku funkciju, podešavanje visine senzora u odnosu na podlogu radi osiguravanja refleksije i pravilnog rada svih električnih elemenata (lampica = odašiljač svjetlosti, fototranzistor = prijemnik svjetlosti).

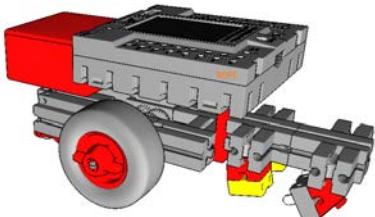
Slika 32. RK Senzori konstrukcija

Prednja strana robotskog vozila mjesto je na koje montiramo postolje s fototranzistorima i lampicama.

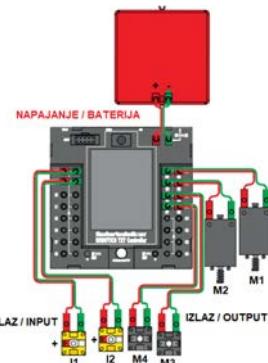
Slika 33. TXT elementi

Postavljanje izvora napajanja (baterije) na postolje modela robotskog vozila je zahtjevno radi velike mase i obujma baterije. Pravilno raspoređiti masu baterije moguće je ako je polegnemo i pozicioniramo na srednji kotač koji je smješten na stražnjoj strani robotskog vozila. Potrebno je učvrstiti položaj baterije sa spojnim elementom bloka.

Slika 34. RK prati crtu

Postavljanje TXT-sučelja na konstrukciju robotskog vozila uvjetovano je velikom masom i obujmom sučelja. Ravnomjeran raspored mase TXT-sučelja u odnosu na ostatak konstrukcije nužan je uvjjet za dobar i funkcionalan rad modela robota.

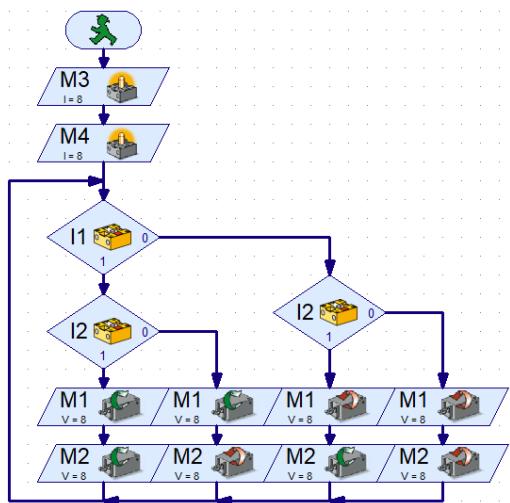
Slika 35. TXT spajanje

Povezivanje konstrukcijskih elemenata (2 elektromotora, 2 lampice i 2 fototranzistora) s vodičima, TXT-sučeljem i izvorom napajanja.

Spajanje elemenata s TXT-sučeljem: elektromotore spajamo na (M1 – lijevi, M2 – desni), lampice (M3 – lijeva, M4 – desna), fototranzistore (I1 – lijevi, I2 – desni). Fototranzistore spajamo jednim vodičem na digitalne ulaze I1, I2 (crveno) i drugim u uzemljenje (zeleno). Potrebno je paziti na poštivanje boja vodiča spojnica, urednost i dužinu vodiča.

Drugi način spajanja upotrijebljavamo ako želimo oslobođiti dodatna dva izlaza za lampice (O7, O8). Tada spojimo lijevu lampicu na O5, a desnu na O6 (crvena) i zelene na uzemljenje (\perp).

Zadatak 7: Izradi program koji omogućava robotskom vozilu autonomno praćenje crte na kružnoj stazi.

Slika 36. Robo Pro Crtta

Kad pokrenemo vozilo oba su fototranzistora postavljena iznad bijele podloge te primaju odbijeno svjetlo. Fototranzistori dobivaju više svjetlosti (1). Računalni program konstantno provjerava stanje fototranzistora. Ako se svjetlost odbija od podloge i zatvara strujni krug, elektromotori se vrte (cw) i vozilo ide naprijed. Crna crta koju vozilo prati ne reflektira svjetlost na fototranzistore (0).

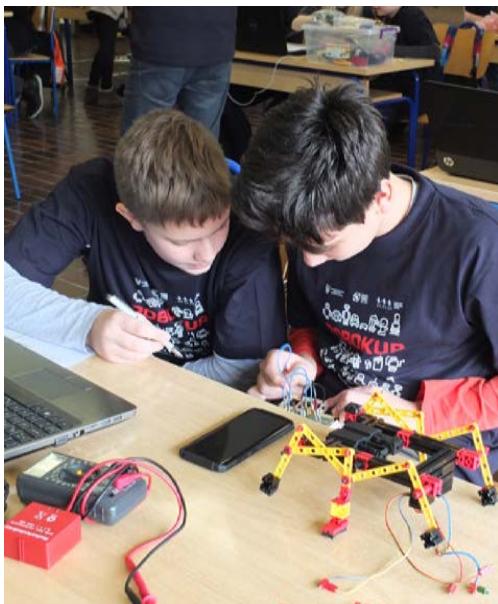
Tablica istine ulaznih/izlaznih elemenata

FOTOTRANZISTORI	MOTORI	LAMPICE		
I1 (lijevi)	I2 (desni)	M1 (lijevi)	M2 (desni)	M3, M4
1 (bijelo)	1 (bijelo)	cw (naprijed)	cw (naprijed)	1
1 (bijelo)	0 (crno)	cw (naprijed)	ccw (nazad)	1
0 (crno)	1 (bijelo)	ccw (nazad)	cw (naprijed)	1
0 (crno)	0 (crno)	ccw (nazad)	ccw (nazad)	1

Kad vozilo dođe do zavoja, jedan fototranzistor je pozicioniran iznad crne podloge i strujni krug je prekinut, tj. otvoren. Vozilo mora skrenuti tako da su oba fototranzistora opet iznad bijele podloge. Jedan elektromotor vrti se prema naprijed (cw), a drugi prema nazad (ccw).

Napomena: Ako vozilo zastajkuje i ne prati crtu potrebno je podešiti i prilagoditi brzinu vrtnje elektromotora.

Izazov 3. Izradi program koji omogućava robotskom vozilu autonomno praćenje crte na kružnoj stazi i zaustavljanje kada naiđe na

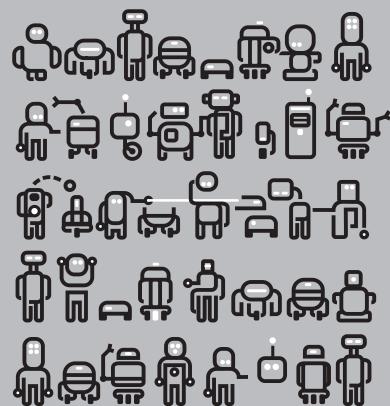

prepreku. Za rješavanje izazova upotrijebi tipkalo i montiraj ga ispred senzora za praćenje crte.

Izazov 4. Izradi program koji omogućava robotskom vozilu autonomno praćenje crte, zaustavljanje ispred prepreke i povratak na početak staze vozeći unatrag.

Izazov 5. Izradi program koji omogućava robotskom vozilu autonomno praćenje crte, zaustavljanje ispred prepreke, okret za 90 stupnjeva i povratak na početak staze.

Petar Dobrić, prof.

ROBOKUP

25. - 27. siječanj 2019.
OŠ Stubičke Toplice, Stubičke Toplice

MINISTARSTVO ZNANOSTI
I SPOSOBNOSTI HRVATSKE
REPUBLIKE

ISBN 1849-9791
9 7849 0310031
0 1218

Sretan Božić!

Rubrike

- | Arduino + Visualino = STEM |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

Izbor

- | Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (16) |
- | FM radioprijemnik (4) |
- | Optoelektronika - osnovne sastavnice |
- | Najbolji robotički projekti u 2018. |

Broj 620 | Prosinac / December 2018. | Godina LXII.

ABC

technike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.hztk.hr

seriji s IR-LED-icom spojen otpornik od 100Ω koji ograničava struju na dopuštenih 40 mA. Vjerovatno i sami zaključujete da tako slaba struja rezultira vrlo kratkim dometom.

Iako se iz ovog zadatka vidi kako su svojstva infracrvenog zračenja ista kao svojstva svjetlosti, valja napomenuti da infracrveno zračenje

ima i neka svoja specifična svojstva. Naprimjer, za infracrveno zračenje su magla, oblaci i dim potpuno prozirni. To se svojstvo koristi kod topografskog snimanja tako da se Zemljina površina fotografira i kad je oblačno. To koriste i vatrogasci kad infracrvenim vizirom traže možebitne žrtve unutar objekata punih dima.

Marino Čikeš

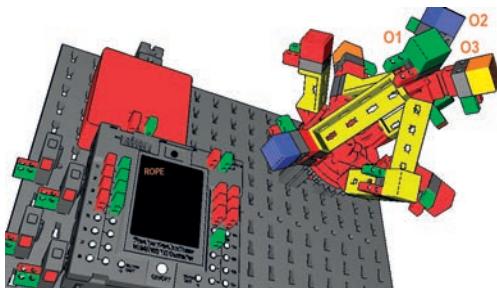
"STEM" U NASTAVI

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM - nastavi - Fischertechnik (16)

Božićno drvce najpoznatija je tradicija koja se aktualizira svake godine oko Božića ukrašavanjem lampicama i postavljanjem kuglica. Na vrh božićnog drvca postavljamo zvijezdu repaticu koja predstavlja betleemsку zvijezdu.

Lampice koristimo u domovima, na ulicama, trgovima i u gradovima za osvjetljavanje, ukrašavanje i stvaranje blagdanskog ugođaja. Pretvorba električne energije u igru svjetla osigurava potpun blagdanski ugođaj. Lampice stvaraju blagdanski ugođaj pri čemu izmjena i redoslijed uključivanja i isključivanja osigurava iznimnu božićnu atmosferu.

Konstrukcija božićne rasvjete, veličina i broj lampica ovisi o njenoj namjeni, unutar i izvan domova. U kućanstvima ih postavljamo na prozore, balkone i na božićna drvca.

Slika 1. FT Božićno drvce

Model božićnog drvca konstruiran je pomoću osnovnih elemenata Fischertechnika i građevnih blokova. Odabir građevnih blokova i električnih elemenata tijekom izrade modela olakšava izra-

du funkcionalne konstrukcije koja je idealna za učenje algoritama i programske izazove.

Izrada modela božićnog drvca

Konstrukcija modela božićnog drvca, povezivanje vodičima pomoću međusklopa, provjera rada svih spojenih električnih elemenata i dodirnih senzora (izrada programske rješenja za pokretanje devet lampica i četiri tipkala).

Izradu funkcionalne konstrukcije modela osigurava popis elemenata Fischertechnika kao i točnost, preciznost i tijek radnih postupaka.

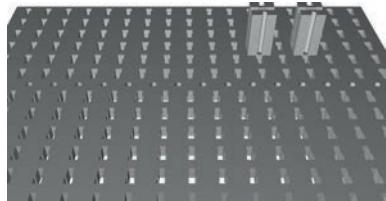

Slika 2. FT Božićno drvce elementi

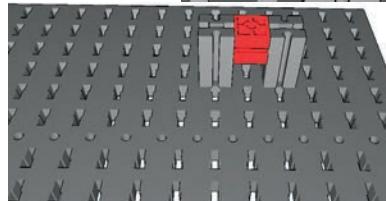
Izraditi ćemo model božićnog drvca na kojem je postavljeno devet lampica kojima ručno upravljamo pomoću četiri tipkala (I1, I2, I3, I4). Model ventilatora uključujemo pritiskom na tipkala I1, I2 i I3, a isključujemo pritiskom na tipkalo I4.

Velik izazov pri izradi modela je pozicioniranje i uredno povezivanje devet lampica vodičima s međusklopom.

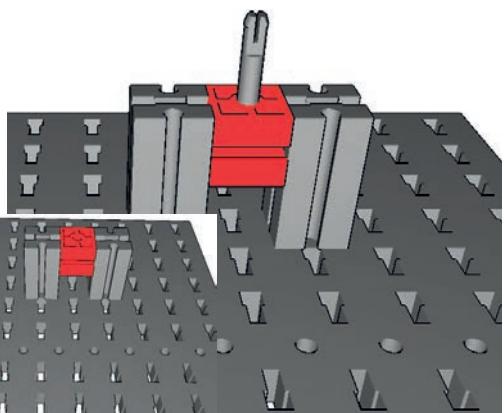
Napomena: Duljina vodiča sa spojnicama definirana je udaljenošću modela od međusklopa. Pozicioniranje međusklopa u odnosu na model i izvor napajanja (baterija) određena je ulazno-izlaznim mjestima spoja na lijevoj i desnoj strani međusklopa.

Slika 3. FT konstrukcija A

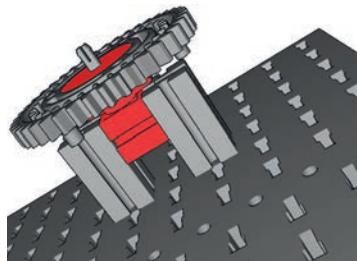

Slika 4. FT konstrukcija B

Slika 5. FT konstrukcija C

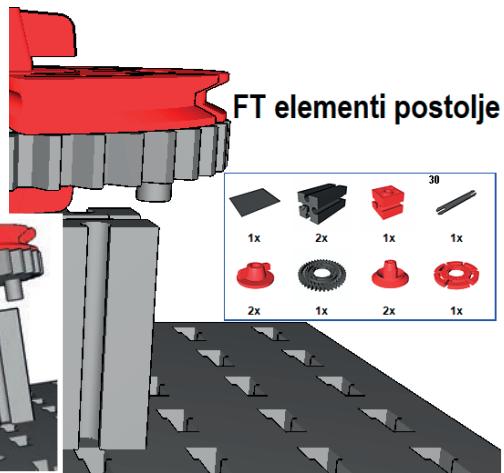
Dva građevna bloka pričvrstite na podlogu i umetnите spojni crveni blok s rupom između njih. Umetnute osovinu kroz rupu spojnog bloka i čvrsto stegnite leptir-maticom vijak koji osigurava spoj velikog zupčanog elementa smještenog iznad spojnog crvenog bloka.

Slika 6. FT konstrukcija D

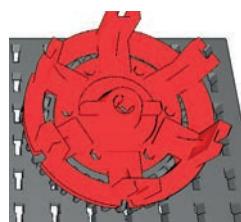

Slika 7. FT konstrukcija E

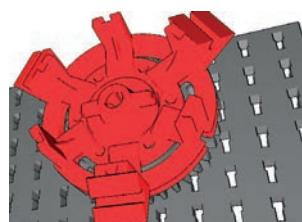

Slika 8. FT konstrukcija elementi

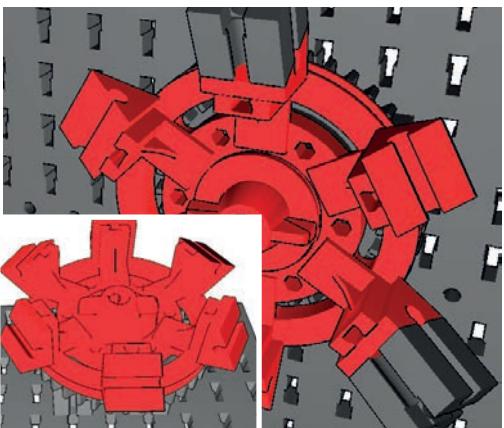
Povezivanje elemenata konstrukcije postolja s elementima nadogradnje smještenima iznad postolja omogućavamo stabilnost, funkcionalnost i dizajn koji prikazuje izgled božićnog drvca. Elementi nagiba različitih kuteva omogućavaju postavljanje grana u željene položaje.

Slika 9. FT konstrukcija F

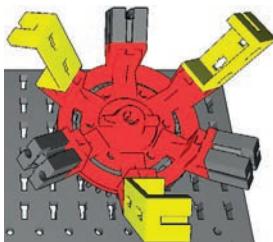

Slika 10. FT konstrukcija G

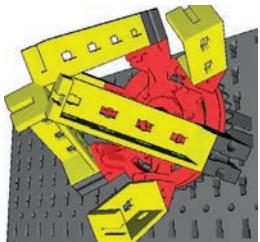

Slika 11. FT konstrukcija H

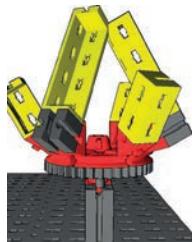
Slika 12. FT konstrukcija I

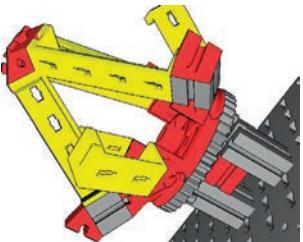
Slika 13. FT konstrukcija J

Slika 14. FT konstrukcija K

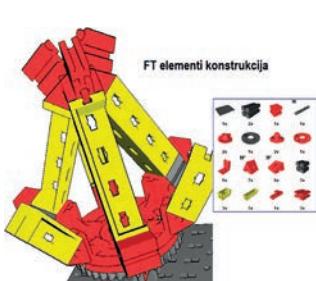
Slika 15. FT konstrukcija L

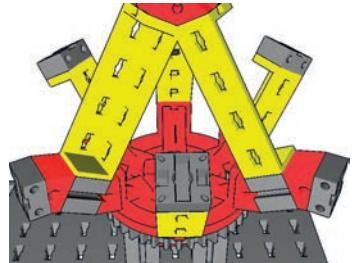
Slika 16. FT konstrukcija LJ

Slika 17. FT konstrukcija M

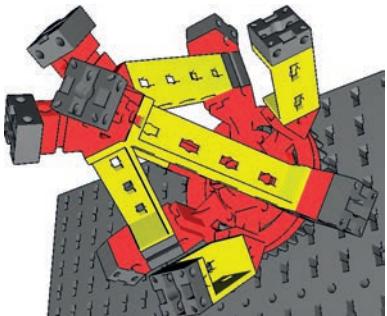
Slika 18. FT konstrukcija elementi 1

Slika 19. FT konstrukcija N

Pravilnim rasporedom građevnih blokova izrađujemo model božićnog drvca koji na vrhu ima tri utora za lampice. Elementi za izradu kratki su kutni profili povezani s kutnim elementima sa spojnicama.

Napomena: Potrebno je postaviti lampice u poziciju pogodnu za povezivanje spojnica umetnutih u vodiče.

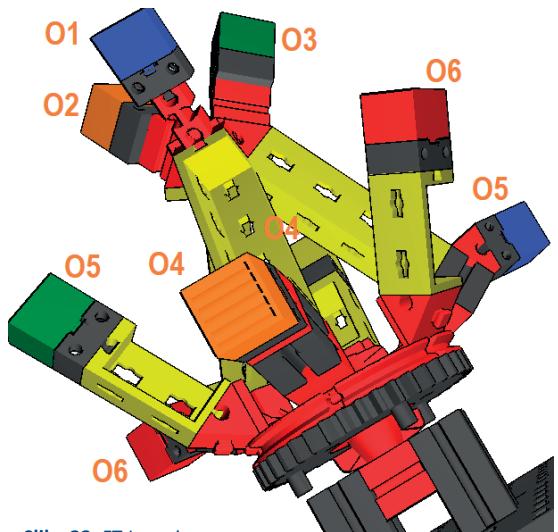

Slika 20. FT konstrukcija NJ

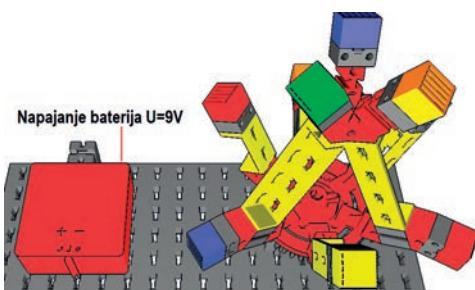
Nadogradnjom konstrukcije postižemo punu visinu modela božićnog drvca kojemu su na vrhu smještene tri lampice spojene na izlaze (O1, O2 i O3) međusklopa. U podnožju modela imamo šest lampica međusobno spojenih u seriju. Dvije nasuprotne lampice spojene su na izlaze (O4, O5 i O6) međusklopa.

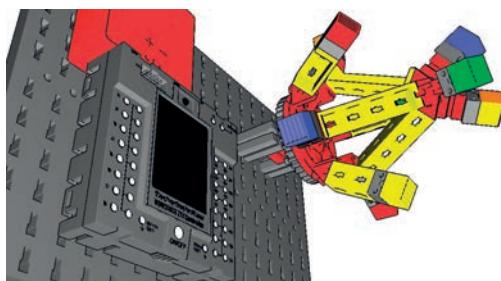
Slika 21.
FT konstrukcija O

Slika 22. FT Lampice

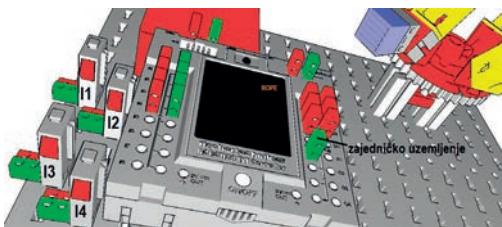

Slika 23. FT Lampice baterija

Slika 24. FT Sučelje

Napomena: Vodič koji povezuje uzemljenje na međusklop s lampicama modela osigurava funkcionalnost rada lampica. Lampice na modelu imaju jedan zajednički vodič koji je povezan s jednom lampicom na modelu koja je serijski povezana s ostalih osam lampica. Ovakvom načinom povezivanja lampica na zajedničko uzemljenje smanjujemo broj vodiča na međusklop.

Slika 25. FT Sučelje Tipkala

U podnožju lijevo od međusklopa postavljena su četiri tipkala (I1, I2, I3 i I4) kojima upravljamo modelom. Pozicija tipkala definirana je pozicijom ulaza smještenih na međusklop.

Napomena: postavite izvor napajanja (bateriju) i međusklop na podlogu i povežite uredno složenim vodičima pravilne duljine. Ulazne i izlazne električne elemente pravilno povežite s

međusklopom i testirajte njihov rad alatom u programu RoboPro.

Shema spajanja elemenata s TXT-sučeljem:
lampice spajamo na (O1–O6) izlaze (crveno) i
uzemljenje (\perp , zeleno),
tipkala spajamo vodičima na digitalne ulaze
(I1–I4).

Prilikom povezivanja međusklopa s električnim elementima modela moramo obratiti pažnju na poštivanje boja spojnica vodiča, urednost spajanja vodiča i prilagoditi dužinu vodiča između lampica na modelu.

Napomena: povezivanje svih elektroničkih elemenata radimo prije spajanja izvora napajanja (baterije).

Provjera rada elektroničkih elemenata provodi se prije izrade algoritma i programa:

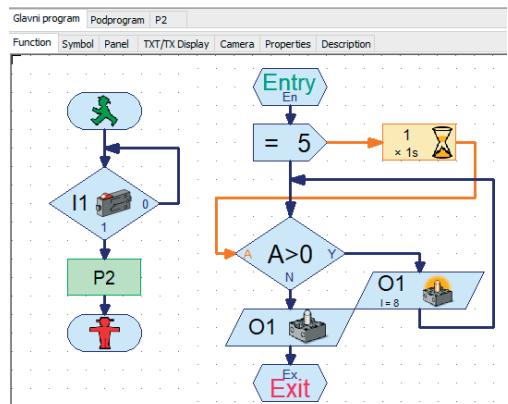
povezivanje TXT-sučelja s računalom, ulaznim i izlaznim elementima,

provjera ispravnog rada električnih elemenata: četiri tipkala i devet lampica,

komunikacija TXT-međusklopa i programa RoboPro.

Provjera funkcionalnosti rada modela božićnog drvca korak je koji osigurava stabilan rad pri rješavanju različitih problemskih zadataka.

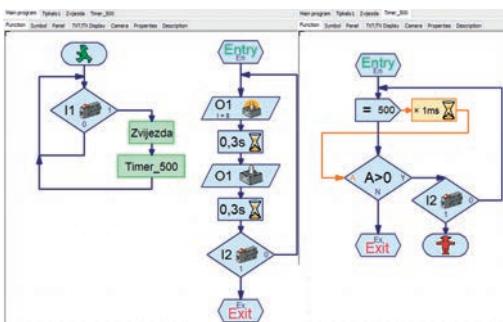
Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1). Na početku, program provjerava ulazni signal tipkala (I1), dok ga ne pritisnemo. Pritiskom tipkala (I1), lampica (O1) je uključena 5 sekundi. Potprogram (P2) izvršava zadanu naredbu dijelom programa u kojem je varijabla Timer.

Slika 26. FT Timer

Timer je vremenska varijabla koja pohranjuje vrijednost (broj) koji mijenjamo upotrebom komandi ($=$, $+$ i $-$). Timer precizno automatski odbrojava od početnog broja do nule u jednako vremenskim razmacima. Vremenski razmaci mogu biti određeni u koracima između jedne tisućine sekunde i jedne minute. Kontrola vremena izvršenja dijela programa je jednostavno riješena elementom vremenske varijable Timer. Prolaskom kroz petlju potprograma, varijabla odbrojava 5 sekundi i nakon tog perioda isključuje lampicu (O1) i zaustavlja rad programa.

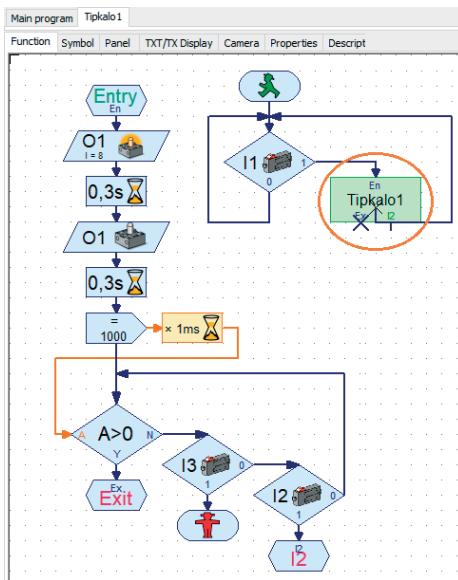
Zadatak_2: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1) i uključivanje/isključivanje tri serijski povezane lampice (O1) u periodu od 0,3 sekunde. Program neprekidno provjerava stanje tipkala (I1). Pritiskom na tipkalo (I2) osiguraj izlazak iz programa u bilo kojem trenutku.

Slika 27. FT T L podprogrami

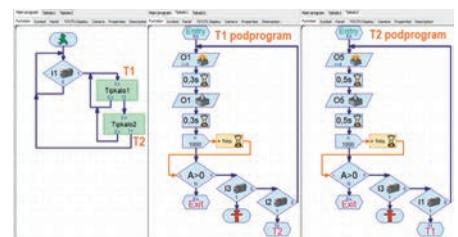
Kontrola vremena izvršenja dijela programa osigurana je potprogramom Timer svakih 500 milisekundi. Prolaskom kroz petlju potprograma, varijabla odbrojava 500 milisekundi i nakon tog perioda uljuče i isključuje lampice (O1), dok ne pritisnemo tipkalo (I2), te zaustavlja rad programa. Potprogram zvijezda uključuje tri serijski povezane lampice na vrhu božićnog drvca.

Zadatak_3: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1) i uključivanje/isključivanje tri serijski povezane lampice (O1) u periodu od 0,3 sekunde. Program na početku neprekidno provjerava stanje tipkala (I1). Pritiskom na tipkalo (I3) osiguraj izlazak iz programa u bilo kojem trenutku. Definiranje rada tipkala (I2) u potprogramu (Tipkalo1) proširuje izlaz koji nije povezan u programsку cjelinu.

Slika 28. FT 3T podprogram

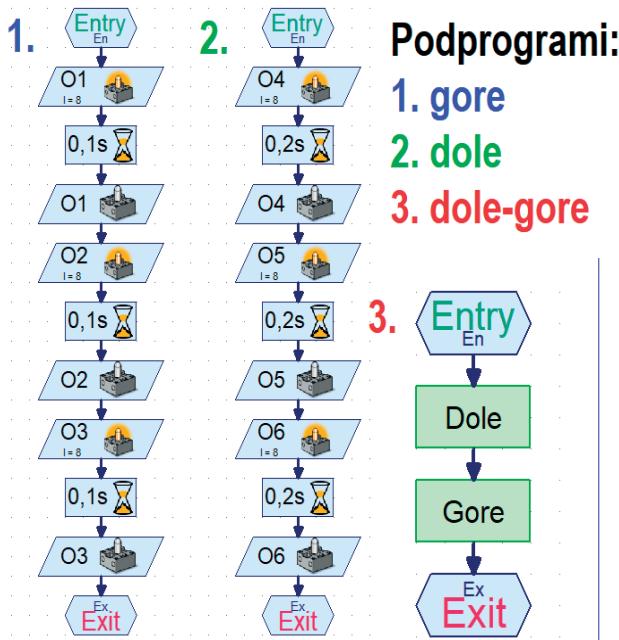
Izrada potprograma (Tipkalo2) omogućava potpunu kontrolu rada šest lampica (O5) serijski povezanih u podnožju modela. Lampice svijetle u periodu od pola sekunde i varijabla Timer provjerava stanje tipkala (I3 i I1) svakih 1000 milisekundi (1s). Pritiskom na tipkalo (I1) ulazimo u potprogram Tipkalo1. Proces se ponavlja dok ne pritisnemo tipkalo (I3) i zaustavimo rad programa.

Slika 29. FT 3T podprogramiA

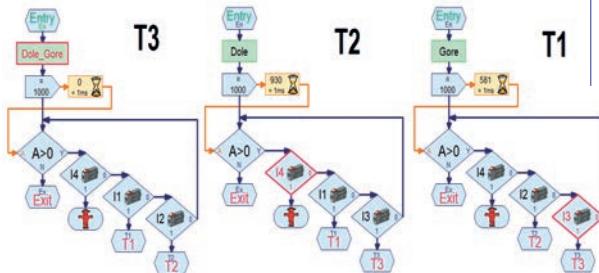
Zadatak_4: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1) i uključivanje/isključivanje svih devet lampica (O1–O6) u različitim periodima (0,1 i 0,2 sekunde). Program na početku neprekidno provjerava stanje tipkala (I1). Pritiskom na tipkalo (I4) osiguraj izlazak iz programa u bilo kojem trenutku. Potprogrami: Tipkalo1, Tipkalo2 i Tipkalo3 osiguravaju trenutno prebacivanje iz jednog u drugi ili treći režim rada lampica našeg

modela. Pritiskom tipkala (I4) program prestane raditi i lampice se isključe.

Slika 30. FT 4T podprogrami

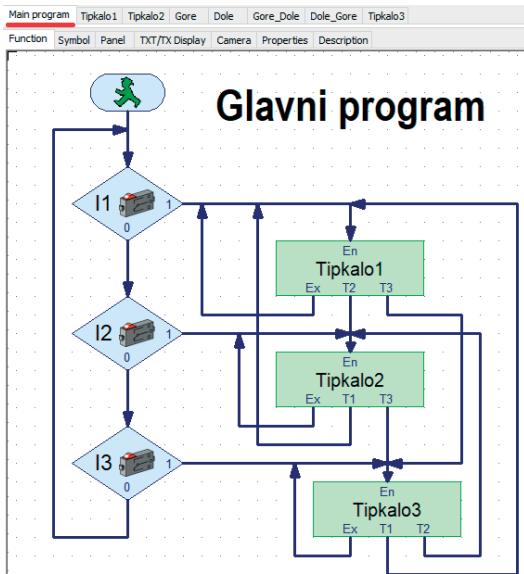
Potprogram (Gore) izvršava se unutar potprograma Tipkalo1 i svakih 1000 milisekundi provjerava stanje tri tipkala (I4, I2 i I3).

Slika 31. FT 4T podprogrami A

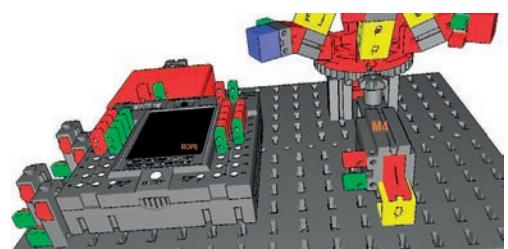
Potprogram (Dolje) izvršava se unutar potprograma Tipkalo2 i svakih 1000 milisekundi provjerava stanje tri tipkala (I4, I1 i I2).

Potprogram (Dolje_Gore) izvršava se unutar potprograma Tipkalo3 i svakih 1000 milisekundi provjerava stanje tri tipkala (I4, I1 i I2).

Slika 32. FT 4T program

Zadatak 5: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1) i uključivanje/isključivanje svih devet lampica (O1–O6) u razliitim periodima (0,1 i 0,2 sekunde). Program na početku neprekidno provjerava stanje tipkala (I1). Pritiskom na tipkalo (I4) osiguraj rad elektromotora (M4) koji se vrti 0,4 sekunde u jednu (cw) i 0,4 sekunde u drugu (ccw) stranu. Potprograme postavi u različite režime rada po želji uključivanja lampica.

Slika 33. FT Sučelje EM

Napomena: Povezivanje modela vodičima zahtijeva malo duže vodiče radi ispravnog rada elektromotora (M4), koje provlačimo kroz rupe na zupčaniku iznad postolja. Konstrukcijski izazov je izbjegavanje omatanja i zaplitanaža žice u zupčanike modela.

Petar Dobrić, prof.

Rubrike

- | Arduino + Visualino = STEM |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

Izbor

- | Pedeset godina suradnje |
- | Robotski modeli za učenje kroz igru
u STEM-nastavi – Fischertechnik (17) |
- | Svjetska inovacija u STŠ Fausta Vrančića |
- | Životna veza robota i automobilja |

Broj 621 | Siječanj / January 2019. | Godina LXIII.

ABC technike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU www.hztk.hr

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (17)

"STEM" U NASTAVI

Globalni problemi suvremenog društva – sakupljanje i razvrstavanje otpada

Potrošači plaćaju veliku cijenu za proizvode izrađene od čistih materijala koji najčešće završavaju na lokalnom odlagalištu. Kao postindustrijsko društvo imamo odgovornost iskorištene proizvode ponovo preraditi ili reciklirati u nove proizvode. Reciklažna mesta za sakupljanje otpada služe za razvrstavanje različitih komponenti otpada što je kompleksan i dugotrajan proces. Automatizacija razvrstavanja otpada povećava učinkovitost, ubrzava postupak i snižava cijenu recikliranja.

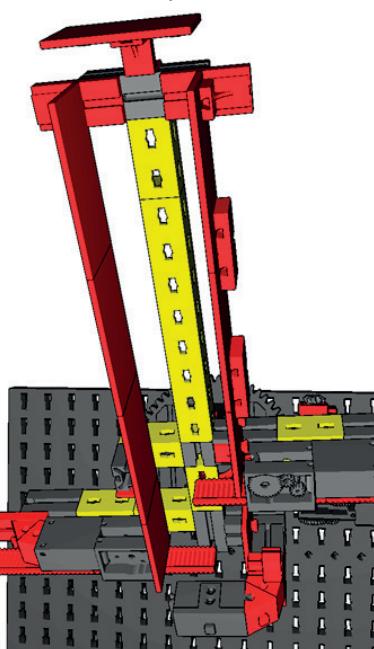
Proizvodni problemi – razvrstavanje gotovih proizvoda

Automatizirani strojevi za odvajanje i razvrstavanje proizvoda različitih materijala, dimenzija, oblika i boja omogućavaju veću produktivnost i pospešuju odvijanje radnih procesa. Najveći izazov i osnovni zahtjev je izraditi sortirni stroj koji radi neprekidno i pouzdano tijekom godine zamjenjujući velik broj radnika.

Konstrucijski izazovi – zahtjevi

Tijekom izrade konstrukcije potrebno je paziti na ispunjavanje specifičnih proizvodnih zahtjevnih procesa, koji definiraju veličinu i dimenzije automatiziranog sortirnog stroja.

Konstrukcija i odabir strojnih elemenata drugi je zahtjev koji osigurava pouzdan i precizan rad. Ugradnja električnih pokretnih elemenata kao i odabir kvalitetnih, preciznih i pouzdanih senzora definira krajnju cijenu stroja za razvrstavanje.

Slika 1. FT Sort

Automatizirani robotski model sortirnog stroja konstruiran je pomoću osnovnih elemenata Fischertechnikovih strojeva, građevnih blokova, spojnih, električnih i elektroničkih elemenata. Veliki izazov za konstruktora inženjera je osmislići funkcionalni model robotskog automatiziranog stroja koji konstantno izvršava zadane zadatke.

Inženjer zadužen za postavljanje elektrotehničkih elemenata i njihovo ožičenje mora osmislići, optimizirati i povezati aktuator (elektromotore) i senzore (tipkala, senzor boje) sa sučeljem (međusklopom). Programski inženjer zadužen je za izradu algoritma rada i programskega koda, provjeru rada senzora i

elektromotora i završno testiranje rada modela sortirnog stroja.

Slika 2. FT Sort elementi

Dizajn automatiziranog robotskog modela odvajanja materijala koji simulira proces odvajanja upotrebljava se u industrijskim postrojenjima za razvrstavanje.

Konstrukcija robotskog modela dizajnirana je od nekoliko funkcionalnih cijelina:

Spremnik za prihvatanje ping-pong-loptica na početku rada reciklažnog procesa.

Transportni sustav za kretanje loptica spremnikom po rampi od vrata_1 do vrata_2 (kontrola senzora boje) i odgovarajućeg spremnika za loptice u boji.

Senzor dodira (tipkalo) za prepoznavanje početnog položaja nosača spremnika.

Sustav za prikupljanje i držanje ping-pong-loptica nakon što je određena boja loptice.

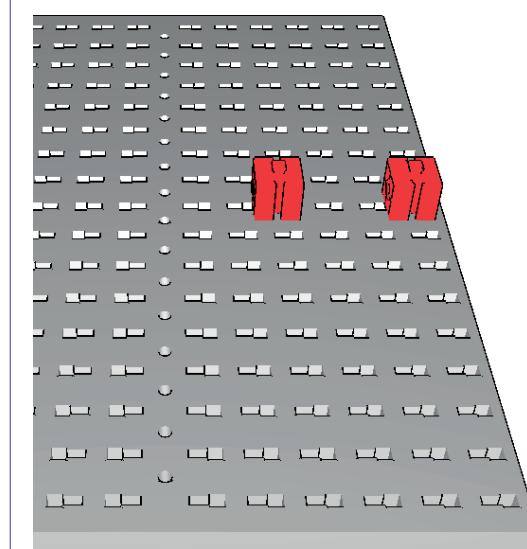
Izrada algoritma i računalni program s programima za automatsko razvrstavanje loptica u boji s mogućnošću odabira redoslijeda razvrstavanja.

Izrada modela Sortirnog stroja

Konstrukcija modela **Sortirnog stroja**, povezivanje vodičima pomoću međusklopa, provjera rada svih električnih elemenata, senzora boje i dodirnih senzora (izrada programa četiri ping-pong-loptice i tipkalo).

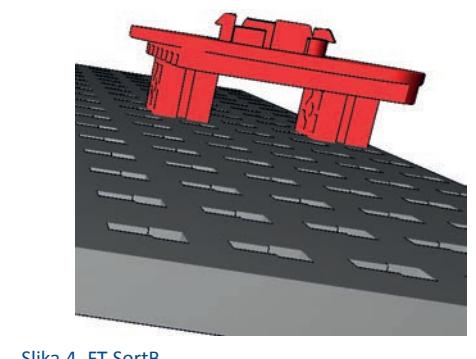
Izraditi ćemo model **Sortirnog stroja** automatski upravljanjem pomoću senzora boje (I8) i tipkala (I1, I7). Robotski model pokrećemo pritiskom na tipkalo (I1).

Glavni zahtjev pri izradi modela je postavljanje nepomičnog postolja, pozicioniranje prijenosa i uredno povezivanje elektromotora i senzora s vodičima, međusklopom i računalom.

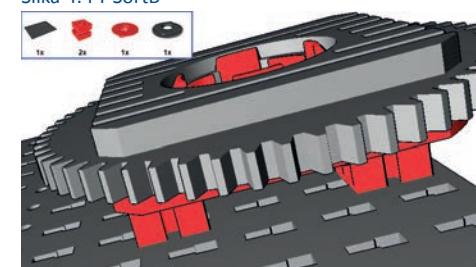

Slika 3. FT Sort

Nosači postolja konstruirani su od dva crvena građevna bloka postavljeni na podlogu.

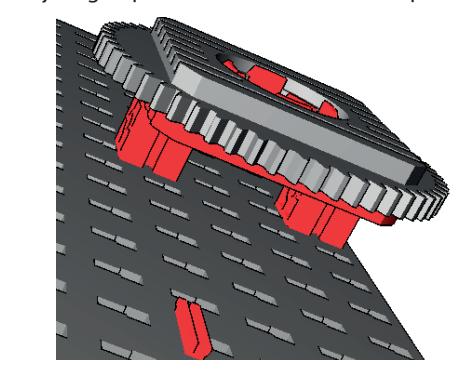

Slika 4. FT SortB

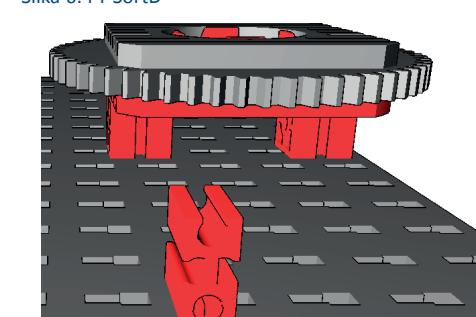

Slika 5. FT SortC

Postavljanje statičnog dijela i velikog rotirajućeg zupčanika na fiksne nosače postolja.

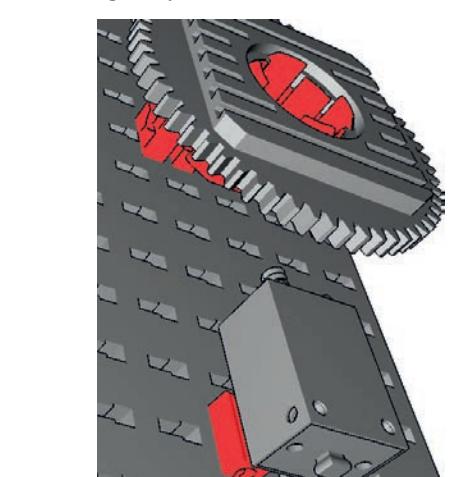

Slika 6. FT SortD

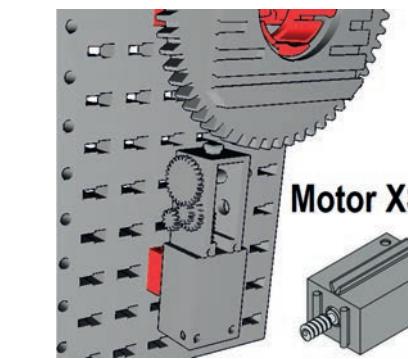
Slika 7. FT SortE

Građevni elementi postolja za nosač elektromotora koje upotrijebljavamo za precizno podešavanje položaja elektromotora (M1) koji zakreće i regulira kut otklona i položaj rampe sortirnog stroja.

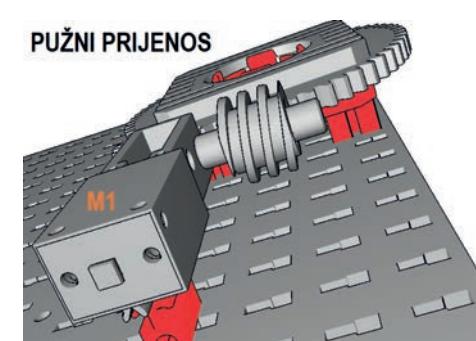
Slika 8. FT SortF

Postavljanje elektromotora na podešivom nosaču s mogućnošću mijenjanja položaja (naprijed/nazad), koji osigurava zakretanje sortirnog stroja za programske zadane kute.

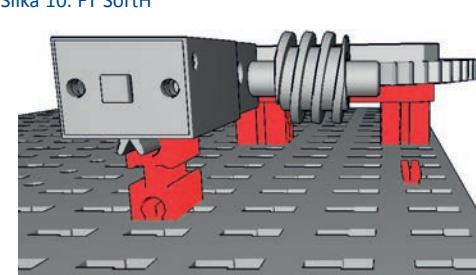

Slika 9. FT SortG

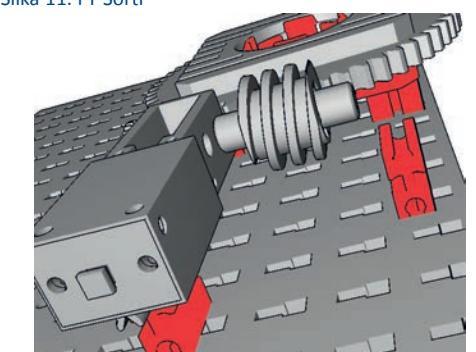
Umetanje zupčanog vratila u mehanizam prijenosa i podešavanje njegovog položaja omogućuje konstantno upravljanje prijenosom brzine vrtnje elektromotora.

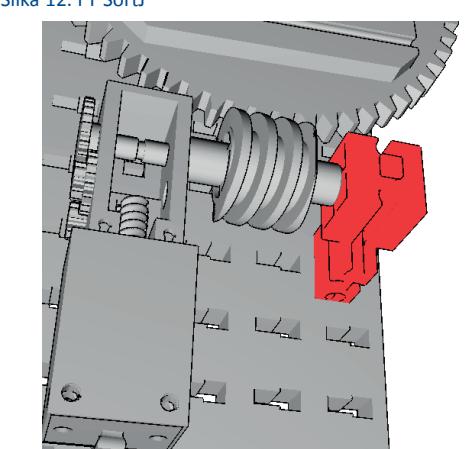
Slika 10. FT SortH

Slika 11. FT SortI

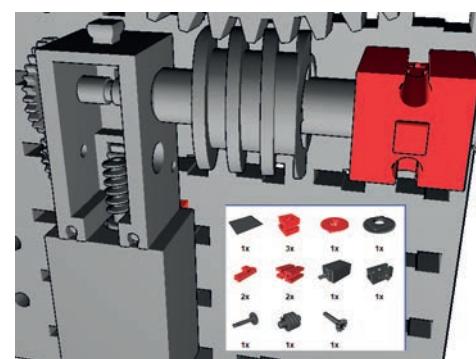
Slika 12. FT SortJ

Slika 13. FT SortK

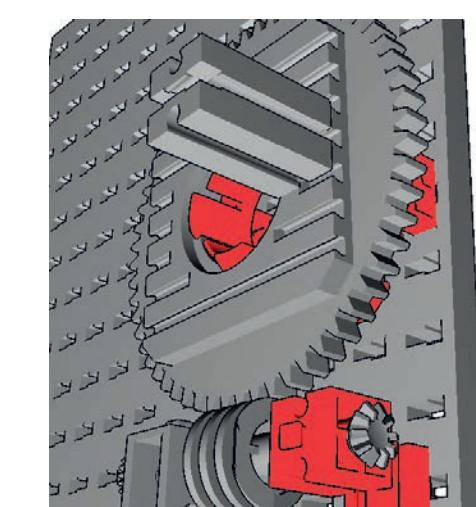
Umetanje pužnog vijka osigurava usporavanje brzine vrtnje elektromotora i omogućuje precizno zakretanje postolja sortirnog stroja.

Napomena: Kod podešavanja preciznog položaja pužnog prijenosa obavezno paziti na usporednu poziciju pužnog elementa s rotirajućim zupčanicom.

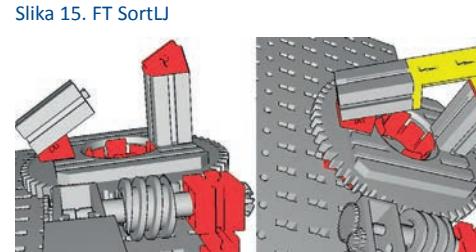

Slika 14. FT SortL

Konačan broj potrebnih FT-elemenata i krajnji položaj nosača konstrukcije pužnog mehanizma osigurava pouzdan rad i zakretanje nosača postolja robotskog modela u dva smjera. Stožasti zupčanik s osovinom osigurava stabilan položaj pužnog vijka povezanog na prijenosni mehanizam i noseće elemente blokova.

Slika 15. FT SortL

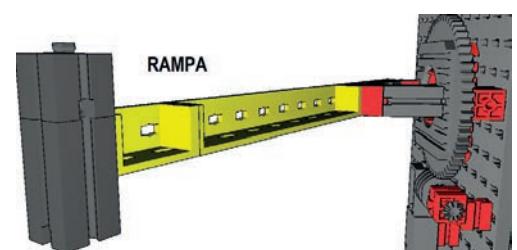

Slika 16. FT SortM

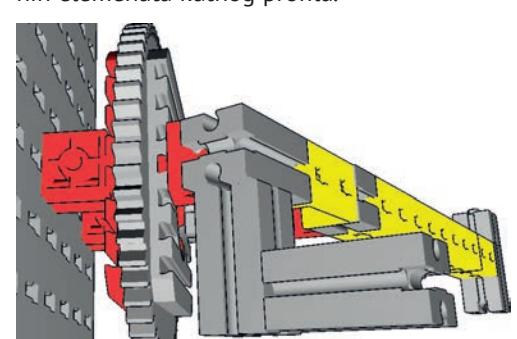
Slika 17. FT SortN

Izgradnja nosača konstrukcije rampe zahtjeva pažljiv odabir pozicije nosača i građevne blokove koji pouzdano mogu izdržati konstrukcijski izazov. Broj različitih građevnih FT-elemenata omogućuje smanjenje mase nosača konstrukcije čime je osigurana dovoljna brzina rotacije koju elektromotor (M1) može izvršiti.

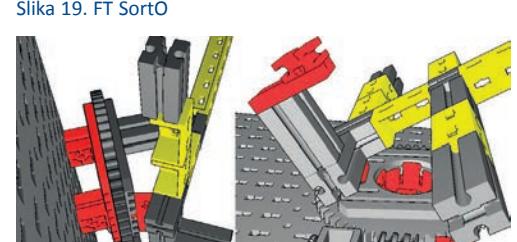

Slika 18. FT SortNJ

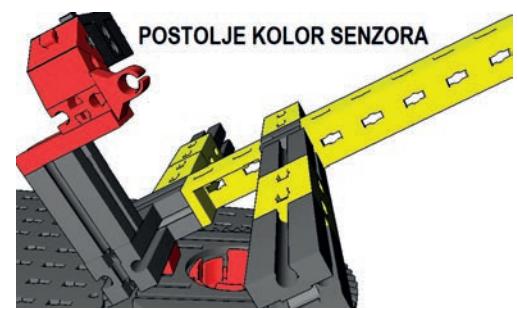
Nadogradnja na nosač rampe osnovni je preduvjet koji definira dužinu za smještaj potrebnog broja ping-pong-loptica. Masa rampe smanjena je ugradnjom žutih građevnih elemenata kutnog profila.

Slika 19. FT SortO

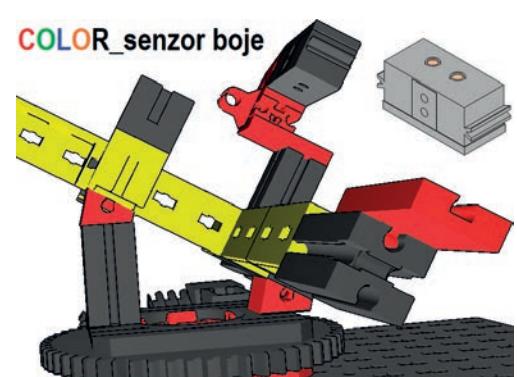

Slika 20. FT SortP

Slika 21. FT SortR

U podnožju nosača rampe postavljamo crne građevne blokove koji nam omogućavaju pravilno postavljanje COLOR-senzora za boje i nosače za elektromotore povezane s getribom za zubne letve (vrata1 i vrata2). Udaljenost između nosača za elektromotore s getribom zubne letve definirana je veličinom ping-pong-loptice.

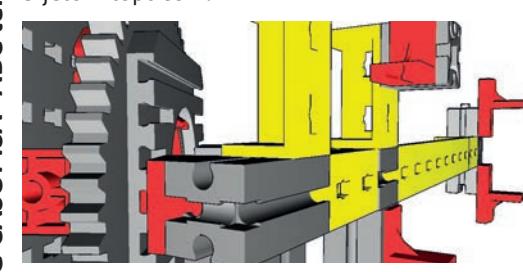

COLOR-senzor za boju

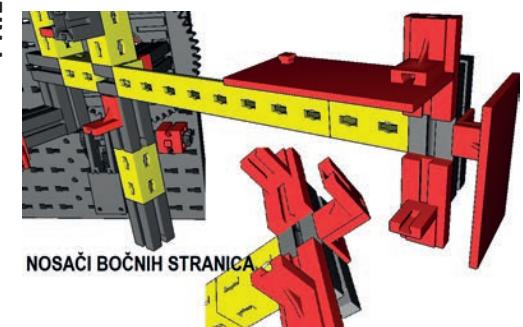
Senzor boje (COLOR) upotrebljavamo u automatiziranim tehnološkim procesima. Senzor Fischertechnik za boju odašilje crveno svjetlo, koje se različitim intenzitetom reflektira od različitih obojenih površina. Količina reflekti-

ranog svjetla mjeri se pomoću fototranzistora i na izlazu TXT-sučelja (međusklopa) očitava se kao napon između (0 V i 10 V). Program RoboPro preračunava izlaznu vrijednost napona i prikazuje kao analognu vrijednost. Senzor boje radi na principu "tamne komore" kako bi se spriječilo prekomjerno raspršivanje svjetlosti. Kroz otvor senzora dolazi reflektirana vrijednost očitane boje, te je potrebno ping-pong-loptice postaviti blizu vrha otvora.

Napomena: Različita očitanja senzora boje ovise o intenzitetu svjetlosti i rasvjeti zbog kuta, položaja, veličine objekata i prostorijske. Potrebno je smjestiti ping-pong-lopticu u neposrednu blizinu senzora i isprobavati stvarnu udaljenost koju daje najjače očitanje s bijelom lopticom.

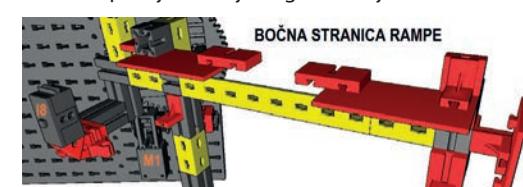

Slika 23. FT SortŠ

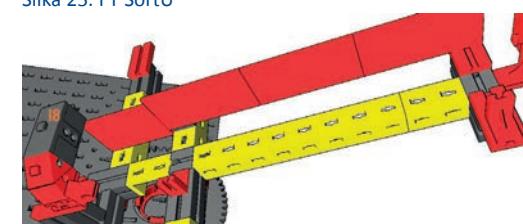

Slika 24. FT SortT

Izgradnja bočnih stranica rampe preduvjet je za ravnomjerno spuštanje ping-pong-loptica duž rampe djelovanjem gravitacijske sile.

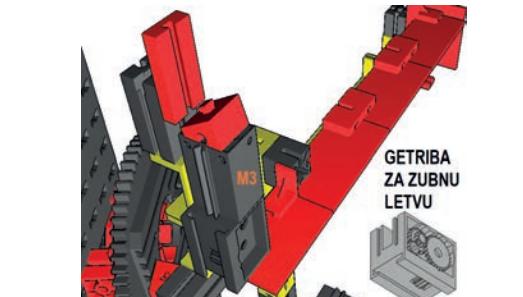

Slika 25. FT SortU

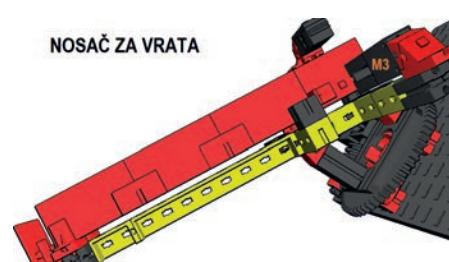

Slika 26. FT SortV

Napomena: Bočne stranice spajamo pomoću spojnih elemenata čime je osigurana stabilnost i čvrstoća. Podešavanje razmaka bočnih stranica obavezan je korak, a ovisi o obujmu i veličini ping-pong-loptice.

Slika 27. FT SortZ

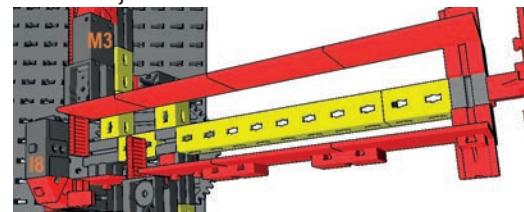
Slika 28. FT SortA

Izrada nosača za vrata preduvjet je za dovršetak funkcionalnog sortirnog stroja. Potrebiti građevni blokovi i spojni elementi osiguravaju stabilnost i čvrstoću nosača koji je građen od elektromotora, getribe za zubnu letvu i dvije zubne leteve.

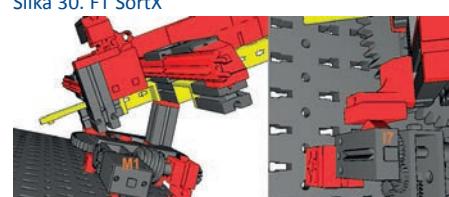

Slika 29. FT SortW

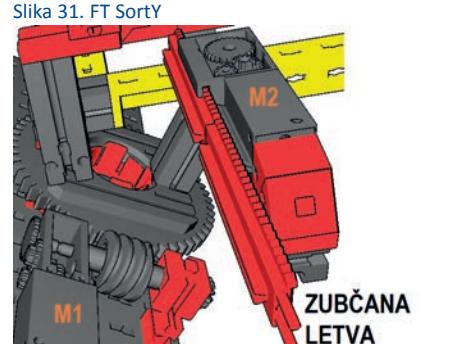
Drugi nosač vrata potrebno je precizno postaviti u statični položaj i povezati spojnim elemenata čime je osiguran pouzdan rad kod otvaranja i zatvaranja vrata.

Slika 30. FT SortX

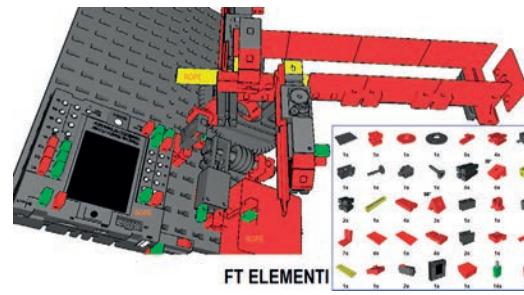

Slika 31. FT SortY

Slika 32. FT SortQ

Na konstrukciju prijenosnog mehanizma getribe postavljamo dvije zubne leteve i podesimo ih na sredinu nosivog stupa konstrukcije. Montaža getribe sa zubnom letvom na elektromotor te njihovo spajanje nužan je korak za pravilan rad vrata. Elektromotor postavljamo u krajnji položaj getribe čime je osiguran prijenos vrtnje i pretvorba gibanja iz kružnog u pravocrtno pomoću zubne leteve.

Slika 33. FT SortE

Napomena: Duljina vodiča sa spojnicama određena je početnom i krajnjom pozicijom robotskog modela od međusklopa. Posicioniranje međusklopa u odnosu na model i izvor napajanja (baterija) definirano je ulaznim i izlaznim elementima smještenima na modelu sortirnog stroja.

U podnožju pored sortirnog stroja smješteno je tipkalo (I1) koje ima funkciju postavljanja početnog položaja kod automatskog upravljanja modelom. Pozicija tipkala (I1) definirana je krajnjom pozicijom sortirnog stroja i međusklopa.

Napomena: postavite izvor napajanja (bateriju) i međusklop na podlogu i povežite uredno složenim vodičima pravilne duljine. Ulazne i izlazne električne elemente povežite s međusklopm i testirajte njihov rad alatom u programu RoboPro.

</div

Rubrike

- | Arduino + Visualino = STEM |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

Izbor

- | Predsjednica RH posjetila STEM Strukovne škole, Samobor |
- | Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (18) |
- | Medicinska elektronika (1) |
- | Nesporazumi oko Sophie |

Broj 622 | Veljača / February 2019. | Godina LXIII.

ABC technike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.hztk.hr

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (18)

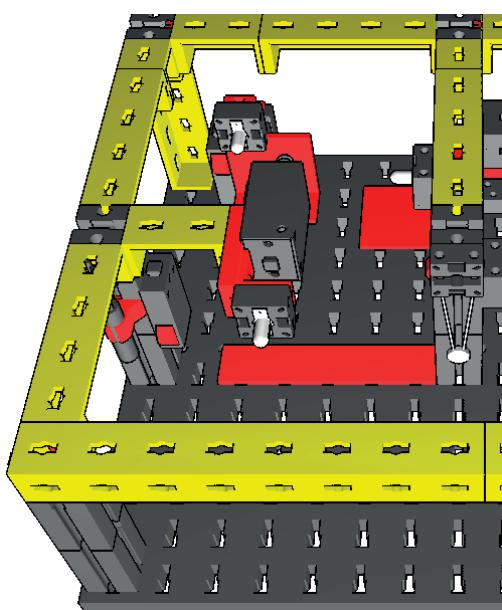
"STEM" U NASTAVI

PRILOG ČASOPISA "ABC tehnike" BR. 6 (622), ŠK. GOD. 2018./2019.

Suvremena apartmanska naselja osiguravaju kvalitetan i udoban smještaj svojim gostima i omogućuju ekonomski i gospodarski razvoj lokalnih zajednica. Razvojem turizma dolazi do veće potražnje za kvalitetnim smještajem i potrebe za izgradnjom novih apartmana. Unutrašnjost i raspored prostorija definiran je brojem gostiju i njihovim smještajnim zahtjevima.

Raspored rasvjete, ventilacijski sustav, sigurnosni sustav, grijanje i hlađenje nužan su predvjet za osiguravanje visokog standara novih apartmanskih naselja. Konstrukcije apartmana zahtijevaju interdisciplinirani pristup i rad različitih područja gospodarskih i tehničkih djelatnosti: graditeljstva, elektrotehnike i informatike. Inženjeri raznih struka izrađuju planove za izgradnju i potpunu funkciju apartmana u suradnji s glavnim projektantom i nadzornikom koji kontrolira provedbu projekta.

Energetska učinkovitost takvih smještajnih jedinica povećava konkurentnost na globalnom tržištu, omogućuje velike uštede i olakšava upravljanje njima i njihovo održavanje.

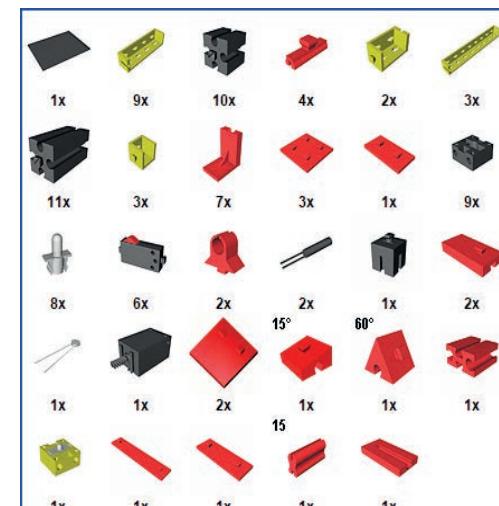
Slika 1. FT Smart Apartman

Izrada automatiziranog modela pomoću elemenata Fischertechnika: građevnih blokova, spojnih elemenata, elektrotehničkih elemenata, senzora za upravljanje i kontrolu različitih sustava omogućava potpunu funkcionalnost i rad svih elemenata. Olakšana je gradnja funkcionalne konstrukcije koja osigurava razumevanje problema rada pri učenju algoritama i programske izazove.

Apartman – izrada modela

Sastavljanje konstrukcije modela, povezivanje računala i međusklopa vodičima i provjera pomoću programa RoboPro, provjera rada spojenih elemenata: magnetski senzor, fototranzistor, NTC-otpornik i senzori dodira (tipkala). Izrada algoritma i programskog rješenja za pokretanje elektromotora i devet lampica.

Izrada funkcionalne konstrukcije modela olakšava detaljan popis elemenata Fischertechnika. Pozicija i raspored elemenata omogućava preciznu izradu funkcionalnog modela apartmana s hodnikom, kupaonicom i sobom.

Slika 2. FT Smart Apartman elementi

Izraditi ćemo model apartmana koji je opremljen senzorima čime se osigurava racionalna potrošnja električne energije. Izlazni elektronički elementi (ventilator i lampice), uključuju se kada je u apartmanu evidentirana i umetnuta magnetska kartica (magnetični senzor). Upravljanje i rad rasvjete omogućuju ulazni elementi: dva magnetska rezora (I1 i I8), šest tipkala (I2, I3, I4, I5, I6, C4), jedan fototranzistor (C3) i NTC-otpornik (I7).

Ulazak u apartman omogućava magnetska kartica koja je kodirana i definirana vremenom dolaska i odlaska gosta. Uključivanje svih električnih elemenata (strujnih krugova) omogućuje postavljanje magnetske kartice (glavna sklopka) smještene na ulazu u apartman (ulazna vrata).

Rad i uključivanje rasvjete (strujnih krugova) u prostorijama omogućavaju tipkala (prekidači) u hodniku, kupaonici i sobi.

Toplinski senzor (NTC-otpornik) mjeri promjenu temperature u apartmanu i uključuje i isključuje klima-uređaj (lampicu O7) ovisno o očitanim ulaznim vrijednostima. Analognu vrijednost koju toplinski senzor očitava odgovara promjeni temperature u apartmanu.

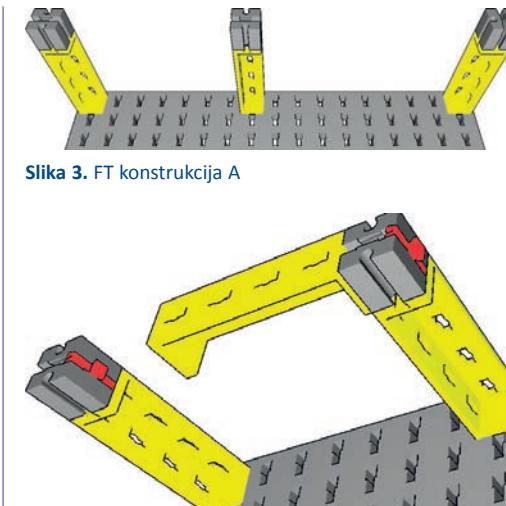
Temperatura	NTC-otpornik	Klima
>25°C	<1500	1
<25°C	>1500	0

Svetlosni senzor (fototranzistor) smješten je izvan apartmana (balcon) i upravlja vanjskom rasvjetom ovisno o dobi dana i količini dnevne svjetlosti. Rad fototranzistora kao svjetlosne sklopke opisan je tablicom stanja. Rasvjeta se uključuje kada svjetlosni senzor (C3) dobije malu količinu svjetlosti, lampica (O8) svijetli. Ako je količina dnevne svjetlosti velika, lampica se isključi.

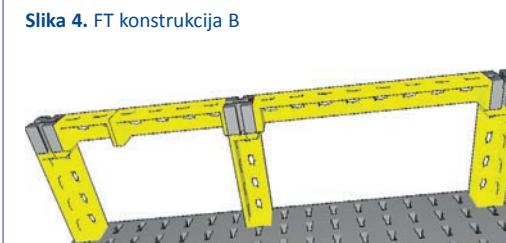
Količina svjetlosti	Fototranzistor	Rasvjeta
Noć	C3	O8
Dan	1	0

Količina i raspored vodiča zahtijeva planiranje optimalne duljine vodiča pri izradi modela kao i uredno povezivanje s međusklopom.

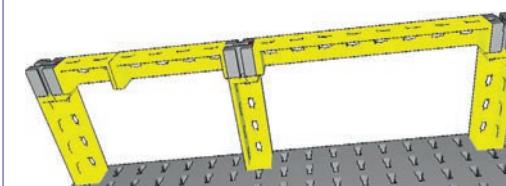
Napomena: Duljina vodiča definirana je udaljenošć modela od međusklopa i rasporedom prostorija unutar apartmana. Međusklop i izvor napajanja (baterija) postavljeni su iznad apartmana, radi preglednosti spojeva ulaznih i izlaznih električnih elemenata.

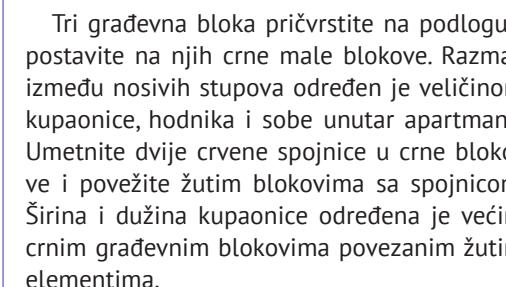
Slika 3. FT konstrukcija A

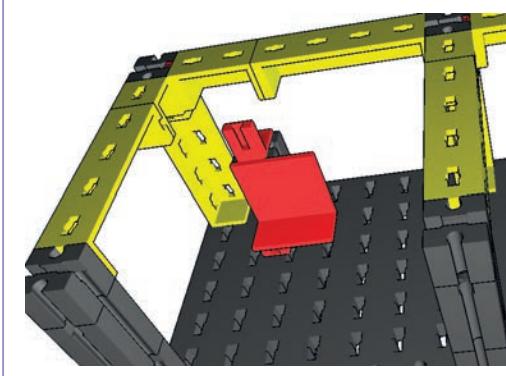
Slika 4. FT konstrukcija B

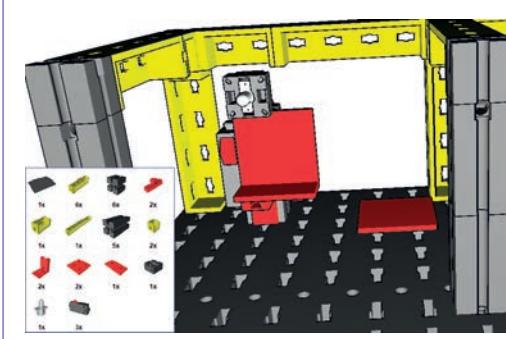
Slika 5. FT konstrukcija C

Slika 6. FT konstrukcija D

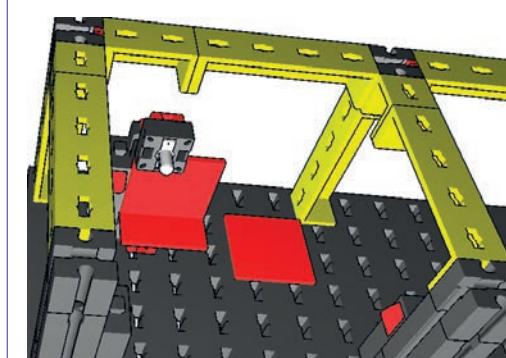
Slika 7. FT konstrukcija E

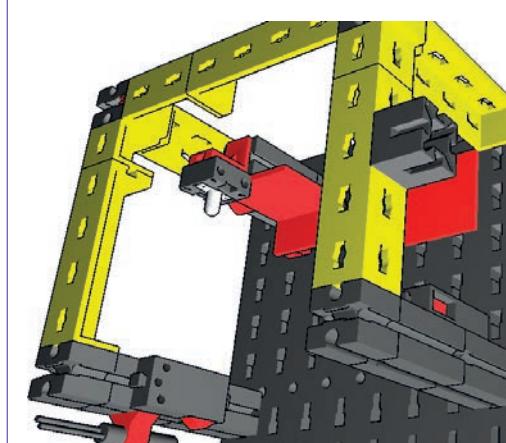
Slika 8. FT konstrukcija F

Povezivanje elemenata konstrukcije postolja s elementima nadogradnje smještenim iznad postolja omogućavamo funkcionalnost, statiku i dizajn. Elementi unutar kupaonice

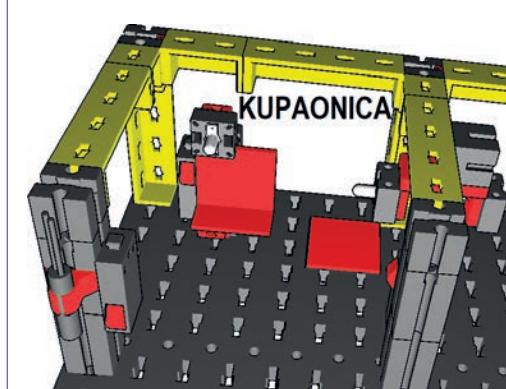
postavljeni su na različitim udaljenostima i prikazuju njen funkcionalan raspored (umivaonik, ogledalo s rasvjetom i prekidačem, tuš, kada).

Slika 9. FT konstrukcija G

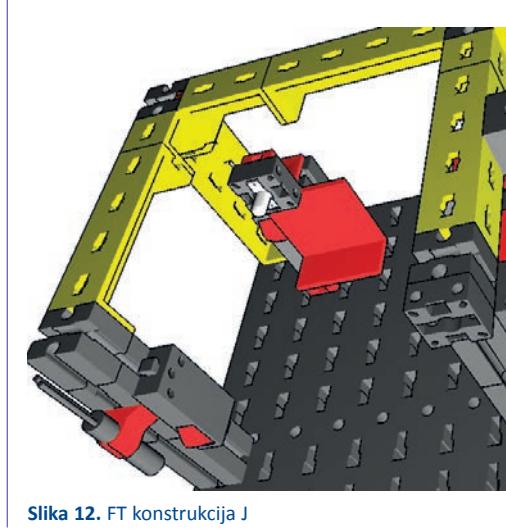

Slika 10. FT konstrukcija H

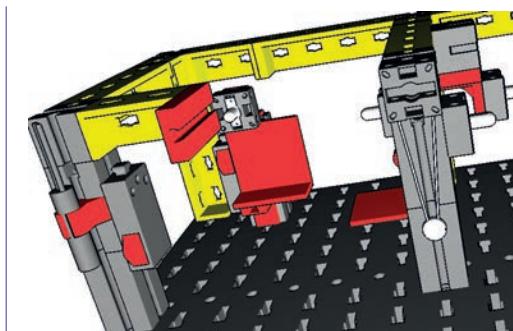

Slika 11. FT konstrukcija I

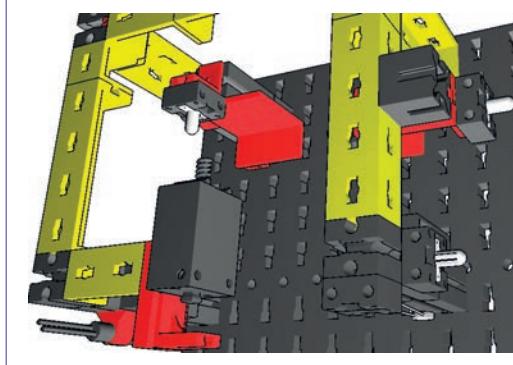
Magnetski senzor i tipkala postavljena su na nosive stupove unutar apartmana radi lakšeg upravljanja rasvjetnim elementima. Dva senzora na ulaz u apartman i jedan na ulazu u kupaonicu.

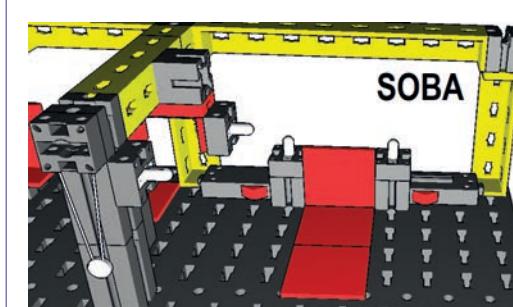
Slika 12. FT konstrukcija J

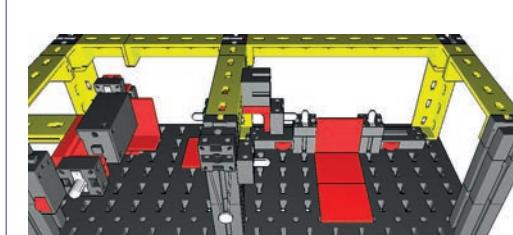
Slika 13. FT konstrukcija K

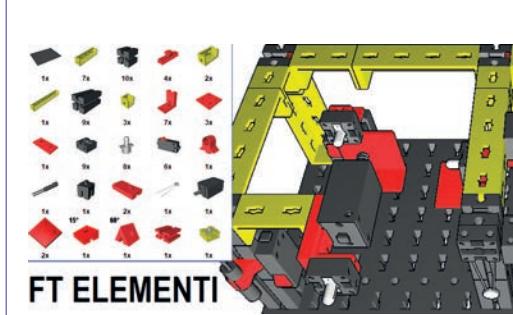
Slika 14. FT konstrukcija L

Slika 15. FT konstrukcija M

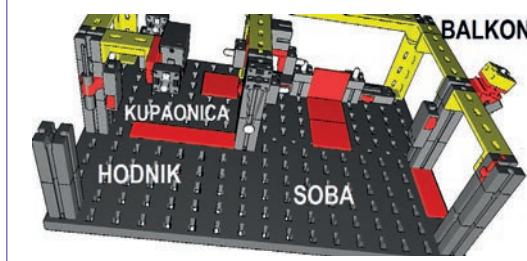

Slika 16. FT konstrukcija N

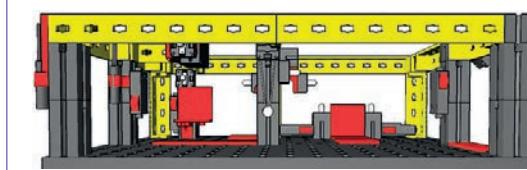

Slika 17. FT konstrukcija O

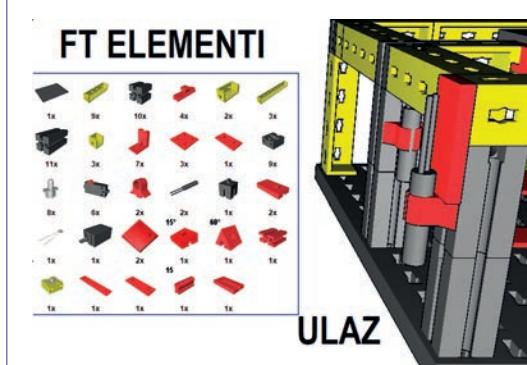
je glavne rasvjete unutar tih prostorija. Izrada konstrukcije vanjskog stupa s većim crnim blokovima nužna je za elektrifikaciju i postavljanje svjetlosnog (fototranzistor) i dodirnog senzora (tipkala). Ova dva senzora kontroliraju i upravljaju radom klimatizacijskog sustava i rasvjetom izvan apartmana (balcon).

Slika 18. FT konstrukcija P

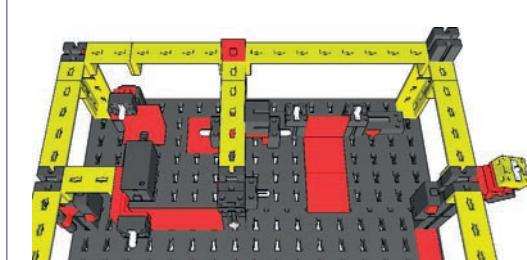

Slika 19. FT konstrukcija Q

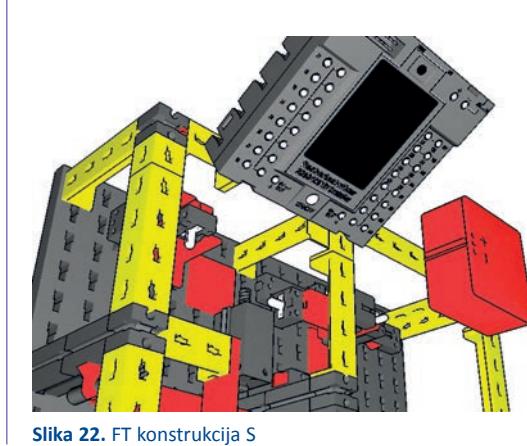

Slika 20. FT konstrukcija R

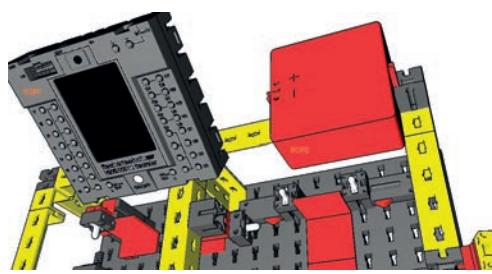
Završetak izgradnje modela osiguran je velikim crnim građevnim blokovima na rubnim dijelovima međusobno povezanim žutim spojnim elementima (gredama). Na ulazu se nalazi magnetski senzor (kartica) koji omogućuje otvaranje vrata pri dolasku gostiju u apartman. Konstrukcijski izazovi pri izradi modela definirani su statičkim izračunima prije izrade modela.

Slika 21. FT konstrukcija S

Slika 22. FT konstrukcija T

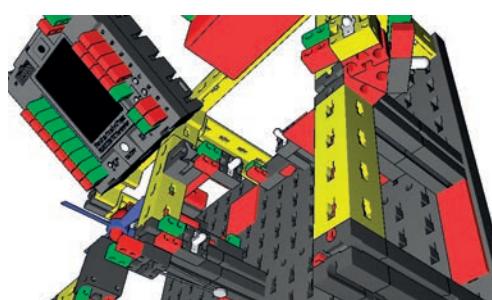

Slika 23. FT konstrukcija š

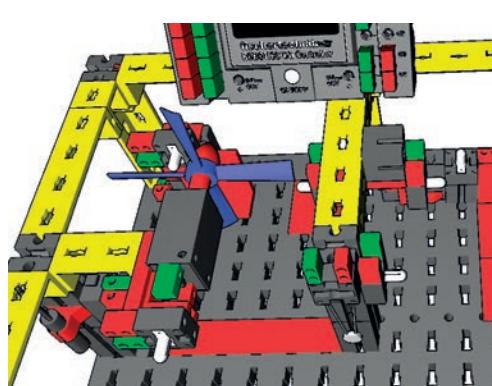
Nadogradnjom konstrukcije i postavljanjem kutnog elementa na srednji stup osiguravamo preduvjet za pozicioniranje međusklopa (sučelja) iznad modela. Ovime olakšavamo povezivanje svih električnih ulazno-izlaznih elemenata s međusklopom. Mali crni građevni blok smješten iznad vanjskog stupa osigurava postavljanje izvora napajanja (baterija).

Napomena: Vodič koji povezuje uzemljenje na međusklop s lampicama i elektromotorom (ventilator) modela osigurava potpunu funkcionalnost i rad rasvjete (lampica) unutar i izvan apartmana. Lampice i elektromotor povezani su međusobno na zajednički ulaz i uzemljenje. Ovaj pristup osigurava smanjenje broja vodiča i štedi količinu potrebnu za njihovo povezivanje.

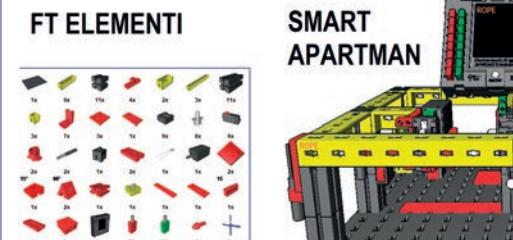
Slika 25. FT spajanje

Napomena: postavite izvor napajanja (bateriju) i međusklop iznad modela i uredno složenim vodičima povežite sve ulazne i izlazne električne elemente. Testirajte pomoću alata u programu RoboPro ispravnost rada svih električnih elemenata.

Shema spajanja elemenata sa TXT-sučeljem:

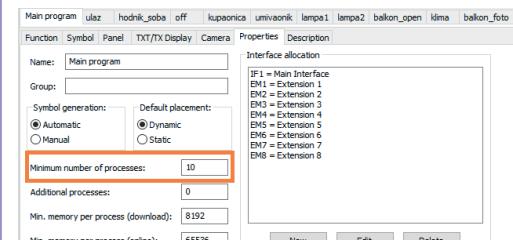
- lampice i elektromotor spajamo na (O1–O8) izlaze (crveno) i uzemljenje (L, zeleno),
- tipkala, fototranzistor i magnetski senzor spajamo vodičima na digitalne ulaze (I1–I8, C3 i C4).

Slika 27. FT Apartman

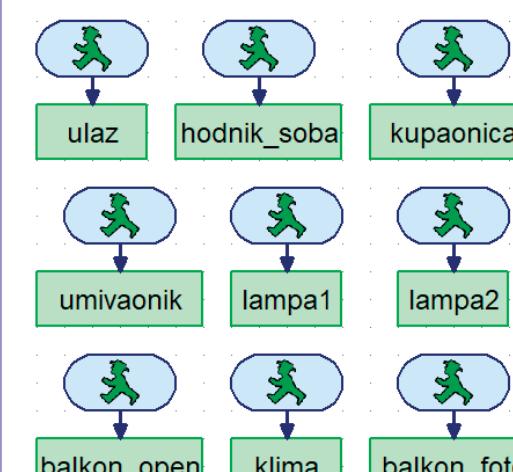
Elementi FischerTechnik potrebiti za izradu automatiziranog modela olakšavaju odabir dijelova, postavljanje i izgradnju.

Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji osigurava automatizirani rad električnih elemenata u apartmanu. Na početku, program provjerava ulazni signal magnetskog senzora (I8) koji dozvoljava ulaz u apartman. Očitanjem magnetskog senzora (kartice) unutar apartmana (I1), omogućeno je pokretanje svih senzora i trošila u hodniku, kupaonici, sobi i na balkonu. Odlaskom iz apartmana magnetski senzor (I1) isključuje sve uređaje i trošila unutar apartmana i ne dozvoljava nijehovo pokretanje sve dok ponovno ne očitamo prisustvo istog.

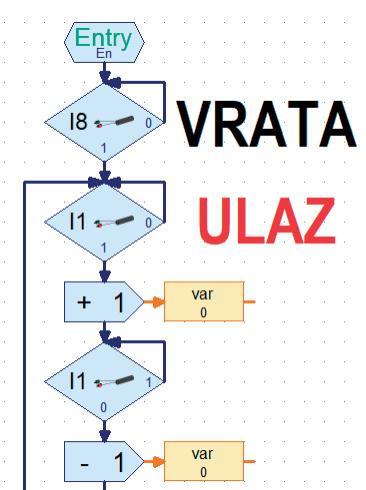
Slika 28. Svojstva RoboPro

Napomena: Nužan korak prije izrade programskog rješenja i pokretanja provjere rada je podešavanje minimalnog broja procesa koje program izvršava istovremeno. Kartica Properties omogućava povećanje broja (10) izvođenja paralelnih procesa istovremeno.

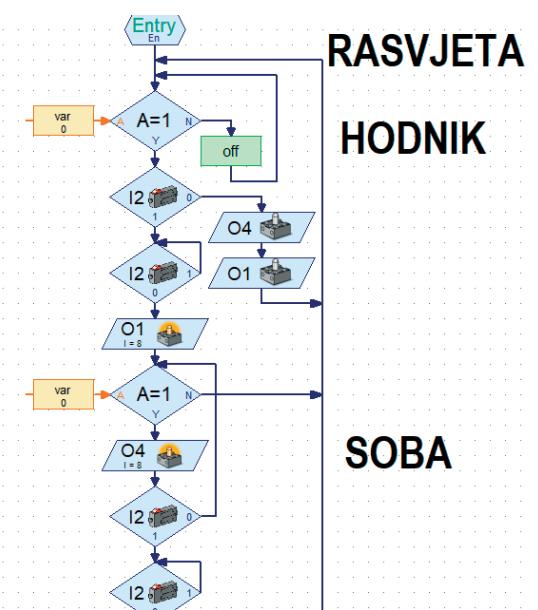
Slika 29. FT Program

Glavni program građen je od devet potprograma koji se istovremeno pokreću i izvršavaju. Svaki od njih upravlja radom ulaznih i izlaznih električnih elemenata unutar apartmana.

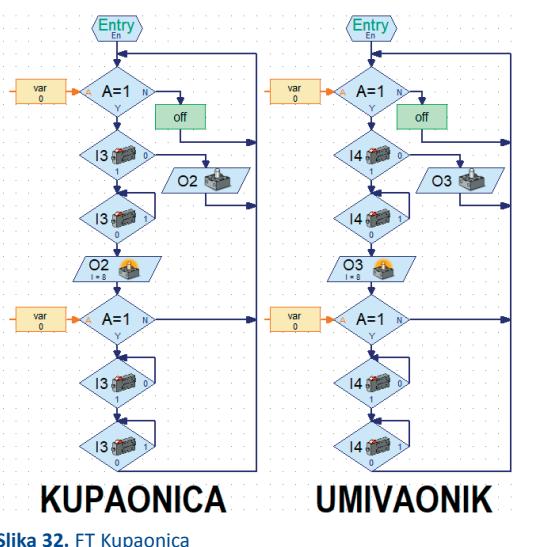
Slika 30. FT Ulaz

Potprogram *Uzvod* osigurava provjeru magnetskog senzora na ulazu (I8=1) u apartman i unutar apartmana (I1=1) koja se upisuje u memoriski spremnik/variablu (var).

Slika 31. FT Rasvjeta H S

Potprogram *Rasvjeta* očitava stanje variabile (var) i donosi odluku ovisno o očitanom stanju na ulazu, tipku (I2). Pritisak tipku (I2) uključujemo ili isključujemo rasvjetu u hodniku (O1) i sobi (O4). Ako u variabli nije upisana nikakva vrijednost, magnetski senzor (I1=0), potprogram ulazi u drugi potprogram *off* koji isključuje rad svih trošila (O1–O8).

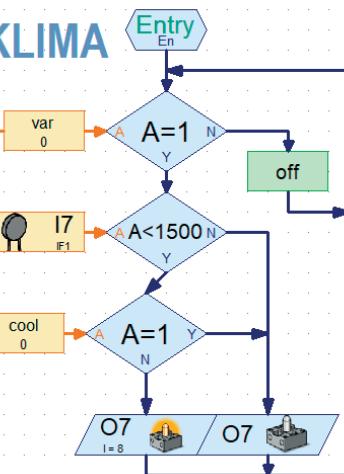
Slika 32. FT Kupaonica

Potprogram *Kupaonica* očitava stanje variabile (var) i donosi odluku ovisno o očitanom stanju na ulazu u kupaonicu, tipku (I3). Pritisak tipku (I3) uključujemo ili isključujemo rasvjetu (O2) u kupaonici koja istovremeno uključuje elektromotor (ventilator O2) koji su međusobno serijski povezani. Ako u variabli nije upisana nikakva vrijednost, magnetski senzor (I1=0), potprogram ulazi u potprogram *off* koji isključuje rad svih trošila (O1–O8).

Usporedno uključujemo i isključujemo rasvjetu iznad umivaonika neovisno o stanju tipkala (I3).

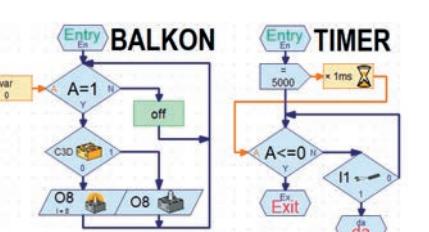
Potprogram *Umivaonik* očitava stanje variabile (var) i donosi odluku neovisno o očitanom stanju na ulazu u kupaonicu, tipku (I3). Pritisak tipku (I4) uključujemo ili isključujemo rasvjetu (O3) iznad umivaonika u kupaonici. Ako u variabli nije upisana nikakva vrijednost, magnetski senzor (I1=0), potprogram *off* isključuje sva trošila (O1–O8).

Potprogram *Vrata_Balkon* provjerava stanje variabile (var) i poziciju balkonskih vrata, tipkala (C4). Kada su vrata zatvorena ili otvorena (C4=0) vrijednost se upisuje u varijablu *cool* i ovisno o očitanom stanju klima uređaj je uključen ili isključen. Ako u varijabli *var* nije upisana nikakva vrijednost i magnetski senzor (I1=0), potprogram *off* isključuje sva trošila (O1–O8).

Slika 33. FT Krevet

Potprogrami *Lampa1* i *Lampa2* provjeravaju stanje variabile (var). Pritisak tipkala (I5) uključujemo ili isključujemo rasvjetu (O5) pored kreveta u sobi. Pritisak tipkala (I6) uključujemo ili isključujemo rasvjetu (O6) pored kreveta u sobi. Ako u variabli *var* nije upisana nikakva vrijednost, magnetski senzor (I1=0), potprogrami ulaze u potprogram *off* koji isključuje rad svih trošila (O1–O8).

Slika 34. FT Vrata Balkon

Potprogram *Balkon* provjerava stanje variabile *var* i svjetlosnog senzora (C3) koji regulira balkonsku rasvjetu (O8). Ako je u variabli *var* upisana vrijednost i magnetski senzor (I1=0), potprogram *off* isključuje sva trošila (O1–O8).

Potprogram *Timer* stalno provjerava vremensku varijablu u periodu od 5000 milisekunda i stanje magnetskog senzora (I1). Nakon tog perioda ako magnetski senzor nije očitao karticu (I1=0) vrijednost je upisana u variablu *var* koja u svim potprogramima isključuje sva trošila *off*. Program provjerava prisutnost magnetske kartice i kad magnet ponovo učita vrijednost (I1=1), apartman je u punoj funkciji.

Petar Dobrić, prof.

Rubrike

| Arduino + Visualino = STEM |

| SF priča |

| Mala škola fotografije |

Izbor

- | ABC tehnike na prvoj stranici
- | Hrvatske tehničke enciklopedije ||
- | Danska sondažna raketa Smaragd |
- | Jetna - podložak za jaje |
- | Svi na okupu u isto vrijeme ili ipak ne? ||

Broj 623 | Ožujak / March 2019. | Godina LXIII.

ABC

tehnike

Cijena 10 KNR | 1,32 EUR | 1,76 USD | 2,52 BAM | 150,57 RSD | 80,84 MKD

J. Chvojka 2011

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.izek.hr

Robotski modeli za učenje kroz igru "STEM" U NASTAVI u STEM-nastavi – Fischertechnik (19)

Slike u prilogu

Velike trgovачke centre, stadione i sportske dvorane svakodnevno posjećuje velik broj ljudi. Dolazak osobnim automobilom na mjesto događaja zahtjeva mogućnost smještaja u podzemnim i nadzemnim parkirnim prostorima – garažama.

Kontrola na ulazu provodi se očitanjem senzora koji registrira protok vozila kroz automatiku rampu. Prihvati vozila u automatiziranim parkiralištima odvija se neprekidno i zahtjeva pouzdan sustav upravljanja njime. Time je osigurana potpuna kontrola ovog zahtjevnog procesa i omogućena optimalna uporaba svih parkirnih mesta u garaži.

Slika 1. FT Park

Konstruiranje modela zahtjeva pažljivo planiranje i odabir funkcionalnih elemenata Fischertechnika: građevnih blokova, spojnih elemenata, elektrotehničkih elemenata, senzora za kontrolu broja vozila i upravljanje automatiziranim parkirnim sustavom. Gradnja i izgled funkcionalne konstrukcije osigurava postavljanje senzora za kontrolu prometa unutar parkirališnog prostora garaže. Izrada algoritama i programa za upravljanje automatiziranim parkirnim sustavom i brojem vozila u parkirnom prostoru garaže zahtjeva dobro planiranje i postavljanje optimalnog broja senzora.

Parkiralište – izrada modela

Sastavljanje konstrukcije modela, povezivanje računala s međusklopom i vodičima, provjera pomoći programa RoboPro, provjera rada elemenata: magnetskog senzora, senzora dodira (tipkala) i senzora udaljenosti. Izrada algoritama i programskog rješenja za kontrolu upravljanja rampom, očitanja ulaska i izlaska vozila iz parkirališnog prostora garaže i očitanja zauzeća parkirnih mesta.

Izrada funkcionalne konstrukcije modela olakšava detaljan popis elemenata Fischertechnika. Raspored građevnih elemenata omogućava izradu funkcionalnog modela suvremenog parkirališta s kontrolom broja slobodnih parkirnih mesta.

Slika 2. FT Elementi Park

Automatizirani model parkirališta opremljen je senzorima koji očitavaju prisutnost i broj automobila smještenih u garaži. Dolaskom automobila u garažu daljinskim upravljačem šaljemo signal koji prima prijemnik (magnetni senzor) koji pokreće elektromotor i diže ili spušta rampu. Upravljanje i kontrolu rada rampe omogućuju ulazni elementi: magnetni sezor (I1) i dva tipkala (I2 i I3).

Slika 3. FT Ulazi Izlazi

Podizanjem i spuštanjem rampe istovremeno je uključena lampica (O3) koja signalizira rad rampe. Zaustavljanje rampe u krajnjim položajima (gornji/donji) osiguravaju senzori dodira (I2, I3) koji tada isključe signalnu lampicu (O3) na rampi.

Prolaskom vozila senzor udaljenosti (I4) očita stanje i rampa se spušta (M1) dok ne dostigne početni položaj (I3).

Parkiralište je automatizirano i parkirna mesta su označena i pokrivena senzorima za udaljenost (I5, I6) koji očitavaju prisutnost vozila na parkirnom mjestu. Lampice signaliziraju očitanja stanja i svijetle ovisno o njemu (**ZAUZETO/SLOBODNO**). Parkirno mjesto za osobe s posebnim potrebama označeno je i signalna lampica za slobodno mjesto svijetli plavom bojom (**ZAUZETO/SLOBODNO**).

SENZORI UDALJENOSTI (DISTANCE)			
I5	I6		
A>=15	A<=15	A<=15	A>=15
O6	O7	O4	O5
0	1	1	0
1	0	0	1

Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

Napomena: Raspored i dužina vodiča definirani su udaljenošću ulazno/izlaznih elemenata od međusklopa i napajanja (baterija).

Slika 4. FT konstrukcijaA

Slika 5. FT konstrukcijaB

Slika 6. FT konstrukcijaC

Dva veća građevna bloka pričvrstite na podlogu i stavite na njih male crne blokove. Razmak

između nosivih stupova određen je širinom parkirnih mjesta. Umetnute crvene spojnice u crni blok i povežite velikim crnim blokom sa spojnicom. Iznad velikog bloka pričvrstite nosivi mali blok zakretanjem za 90°. Dodajte drugu podlogu i na nju pričvrsite nosivi element (stup) i povežite s velikim elementom i spojnim crvenim blokom. Iznad velikog bloka ponovite postupak postavljanja i spajanja nosivog elementa za signalizaciju.

Slika 7. FT konstrukcijaD

Slika 8. FT konstrukcijaE

Slika 9. FT konstrukcijaF

Slika 10. FT konstrukcijaG

Povezivanje elemenata konstrukcije postolja s elementima nadogradnje smještenima iznad postolja omogućavamo funkcionalnost i vidljivost s veće udaljenosti stanja na parkiralištu. Elemente za signalizaciju (lampice) postavljamo na gornji nosivi blok iznad velikog bloka. Na njega postavimo spojni crveni blok s kutnim elementom (60°), na koji postavimo senzore za očitanje prisutnosti vozila na parkirnom mjestu.

Prostor za vozilo označen je malim spojnicama crvene boje radi bolje vidljivosti tijekom parkiranja vozila.

Automatizirana rampa – izrada modela

Upravljanje automatiziranim parkiralištem osigurava provjera na ulazu uz pomoć automatizirane rampe. Uporabom senzora osigurana je potpuna automatizacija ulaznog i izlaznog procesa. Model rampe opremljen je senzorima: magnetskim (I1), dodirnim (tipkala I2, I3) i senzorom za udaljenost. Očitanje prolaska vozila nadzire senzor za mjerjenje udaljenosti (I4) i motor (M1=ccw) spušta rampu.

Slika 11. FT konstrukcijaH

Slika 12. FT konstrukcijaI

Postavljanje građevnih elemenata nužan je preduvjet kojim definiramo visinu pozicije elektromotora koji pokreće mehanizam za dizanje i spuštanje rampe.

Slika 13. FT konstrukcijaJ

Slika 14. FT konstrukcijaK

Slika 15. FT konstrukcijaL

Slika 16. FT konstrukcijaLJ

Slika 17. FT konstrukcijaM

Slika 18. FT konstrukcijaN

Montažom motora i reduktora osiguravamo preduvjet za izgradnju funkcionalnog pogonskog mehanizma koji pokreće rampu neprekidno u

oba smjera. Mehanizam prijenosa učvršćen je velikim crnim blokovima na koje postavljamo spojne elemente kroz koje prolazi vratilo na kojem je smješten zupčanik koji je pričvršćen i omogućuje podizanje rampe u interakciji s pužnim prijenosom.

Prijenosni element pužni je mehanizam koji povezuje s elektromotorom kako bismo omogućili promjenu brzine i smjera vrtnje na zupčanom mehanizmu rampe. Usporavanje brzine vrtnje pogonskog dijela ostvarujemo redukcijom broja okretaja pogonskog zupčanika s brojem okretaja gonjenog zupčanika.

Strojni element koji mehaničkim prijenosom smanjuje brzinu vrtnje pogonskog vratila uz stalnu brzinu vrtnje elektromotora zove se *reduktor*. Ugrađujemo ga između elektromotora i pogonskog dijela stroja i brzina vrtnje (broj okretaja) smanjuje se uz povećanje zakretnog momenta.

Slika 19. FT konstrukcijaNJ

Slika 20. FT konstrukcijaO

Slika 21. FT konstrukcijaP

Krak rampe radi na principu poluge i građen je od tri spojna elementa. Na podlozi je smješten mali element sa spojnim elementom na koji postavljamo tipkalo (I3) koje zaustavlja motor (M1) u trenutku dodira (rampa spuštena).

Slika 22. FT konstrukcijaR

Slika 23. FT konstrukcijaS

Slika 24. FT konstrukcijaŠ

Slika 25. FT konstrukcijaT

Montaža dva tipkala na model rampe omogućava kontrolu krajnjih položaja. Lampica (O3) na stupu rampe osigurava vidljivost tijekom dizanja i spuštanja. Potrebno je osigurati povezivanje zupčanika i kraka tijela rampe pomoću spojnih elemenata s kratkom osovinom i osiguračima na kraju.

Slika 26. FT konstrukcijaU

Slika 27. FT konstrukcijaV

Senzor (I4) za očitanje prolaska vozila smješten je iza rampe unutar parkirališta. Magnetski senzor smješten je na ulaz u garažu ispred rampe.

Slika 28. FT konstrukcijaZ

Posicioniranje međusklopa (sučelja) i smještaj izvora napajanja na postolje modela omogućava ožičenje svih elektrotehničkih elemenata. Pravilno postavljanje i povezivanje spojnice određeni su bojama radi lakše kontrole spajanja na međusklop.

Nastavak na str. 27.

Slika 29. FT Sučelje

Provjera svih spojeva na sučelju i napajajuju završni je korak prije pokretanja alata za test programa. Ovim postupkom provjeravamo ispravnost rada ulaznih i izlaznih elemenata. Uredno postavljanje vodiča u crvene spojnice osigurava preglednost i uštedu pri izradi duljina vodiča između robotskog modela i međusklopa.

Napomena: Vodič koji povezuje uzemljenje na međusklop s lampicama osigurava nesmetani rad signalne rasvjete (lampica) u parkiralištu. Lampice i elektromotor povezani su međusobno na zajednički ulaz i uzemljenje. Ovaj pristup osigurava smanjenje broja vodiča i štedi količinu potrebnu za njihovo povezivanje.

Slika 30. FT Smart Park

Elementi Fischertechnika potrebni za izradu automatiziranog modela olakšavaju odabir dijelova, postavljanje i izgradnju.

Slika 31. FT Elementi Park2

Zadatak 1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji upravlja automatiziranim sustavom u garaži s dva parkirna mjesta. Program neprekidno provjerava ulazni signal magnetskog senzora (I1) koji okreće motor (M1=cw) koji diže rampu do krajnjeg položaja pritisnutog tipkala (I2) i motor se zaustavlja (M1=stop). Prolaskom vozila pored senzora za udaljenost (I4), motor (M1=ccw) spušta rampu i zaustavlja se pritiskom na tipkalo (I3). Dolaskom na označeno parkirno mjesto senzor za mjerjenje udaljenosti (I5) očitava prisutnost vozila i crvena lampica se uključuje, a plava se isključuje (zauzeto). Odlaskom iz garaže magnetski senzor (I1) podiže rampu i proces se neprekidno ponavlja dok ponovno ne očitamo prisustvo vozila. Crvena lampica (O4) na ulazu u garažu signalizira ima li mesta u garaži. Ako ne svjetli, mesta za parkiranje su slobodna.

Napomena: Nužan korak prije izrade programske rješenja i pokretanja provjere rada je podešavanje minimalnog broja procesa koje program izvršava istovremeno. Kartica *Properties* omogućava povećanje broja (10) izvođenja paralelnih procesa istovremeno.

Glavni program građen je od pet dijelova koji se istovremeno pokreću i upravljaju radom ulaznih i izlaznih elemenata modela.

Slika 32. FT program magnet

Potprogram *Magnet* osigurava provjeru magnetskog senzora na ulazu (I1=1) koji otvara i zatvara rampu pri ulasku i izlasku iz garaže (I1=1). Očitano stanje spremamo u varijablu (*rampa*).

Slika 33. FT program P1

Ultrazvučni senzor (I5) neprekidno provjerava prisutnost vozila na parkirnom mjestu za osobe s invaliditetom i ovisno o očitanjima uključuje plavu (slobodno) ili crvenu (zauzeto) lampicu. Očitano stanje pohranjuje u varijablu (*unutra*).

Slika 34. FT program P2

Ultrazvučni senzor (I6) neprekidno provjerava prisutnost vozila na parkirnom mjestu i ovisno o očitanjima uključuje zelenu (slobodno) ili crvenu (zauzeto) lampicu. Očitano stanje pohranjuje u varijablu (*unutra*).

Slika 35. FT program RAMPA

Odluku o podizanju i spuštanju rampe donosi program koji neprekidno provjerava stanje varijable (*rampa*) i ovisno o varijabli motor (M1) miruje (0) ili radi (1).

Slika 36. FT program PARK MJESTO

Varijabla (*unutra*) određuje stanje crvene lampice (O4) na ulazu u garažu koje je definirano brojem parkiranih vozila.

Slika 37. FT pozicija RAMPA

Potprogram očitava stanje varijable (*rampa*) i ovisno o njemu rampa se diže (M1=cw), miruje (M1=stop) ili spušta (M1=ccw).

Slika 38. FT TIMER RAMPA

Potprogram provjerava stanje varijable (*rampa*), u vremenskim razmacima od 400 ms. Kada varijabla očita vrijednost 1 žuta lampica (O3) se uključi ili ako je varijabla 0, isključi.

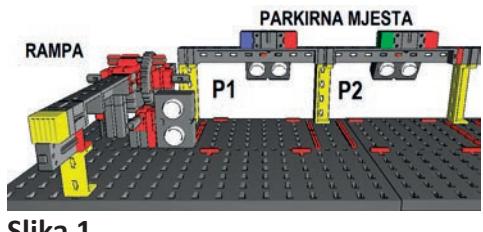
Zadatak 2: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji upravlja automatiziranim sustavom u garaži s tri parkirna mjesta. Program neprekidno provjerava ulazni signal magnetskog senzora koji okreće motor (M1=cw) koji diže rampu do krajnjeg položaja pritisnutog tipkala (I2), motor se zaustavlja (M1=stop). Prolaskom vozila pored senzora za udaljenost (I4), motor (M1=ccw) spušta rampu i zaustavlja se pritiskom na tipkalo (I3). Dolaskom na označeno parkirno mjesto senzor za mjerjenje udaljenosti (I5, I6 i I7) očitava prisutnost vozila i crvena lampica se uključuje, a plava/zelena se isključuje (zauzeto). Odlaskom iz garaže magnetski senzor (I1) podiže rampu i proces se neprekidno ponavlja dok ponovno ne očitamo prisustvo vozila.

Napomena: Isključi crvenu lampicu na ulazu u garažu iz prethodnog zadatka i žutu serijski spoji s motorom (M1). Ovim postupkom spajanja oslobođamo dva izlaza na međusklopu i spajamo na treće parkirno mjesto.

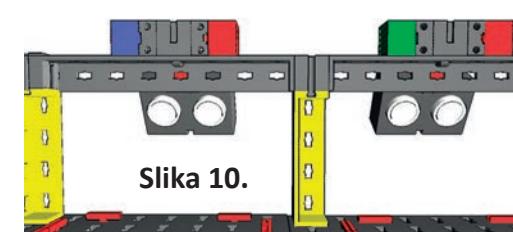
Slika 39. FT konstrukcija

Slika 40. FT Elementi Park3

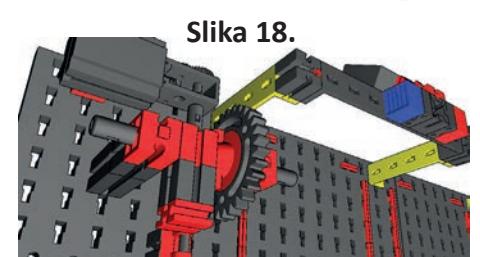
Petar Dobrić, prof.

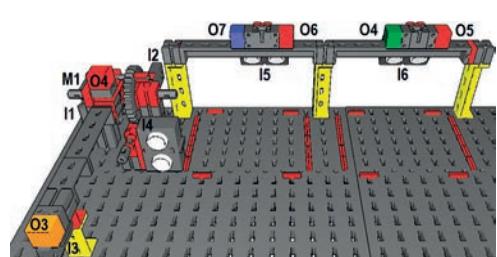
Slika 1.

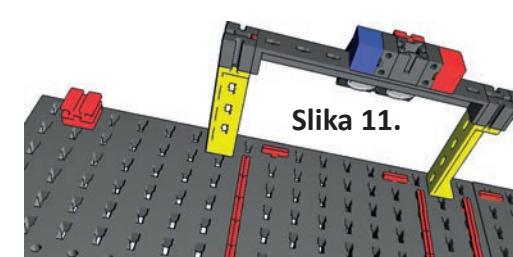
Slika 10.

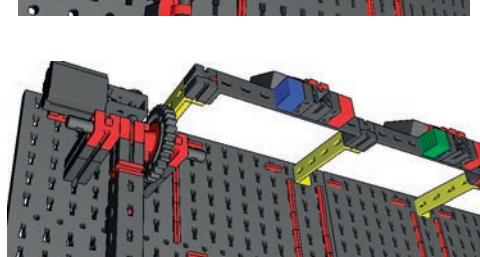
Slika 18.

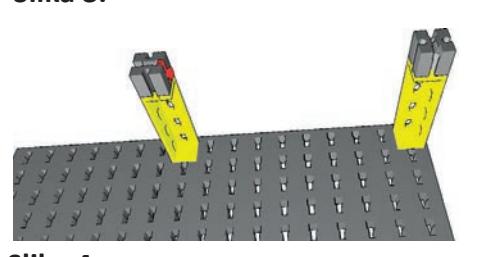
Slika 3.

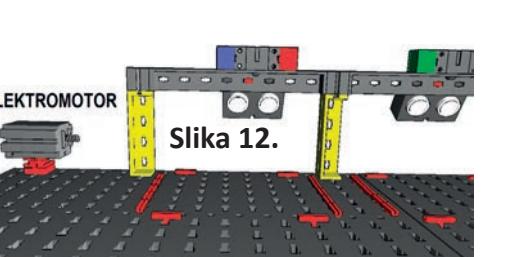
Slika 11.

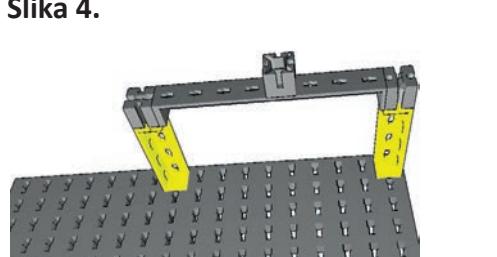
Slika 12.

Slika 4.

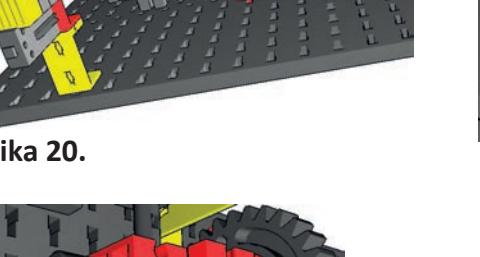
Slika 19.

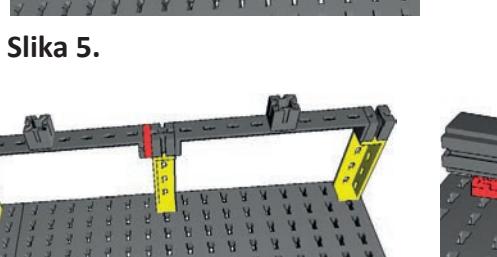
Slika 5.

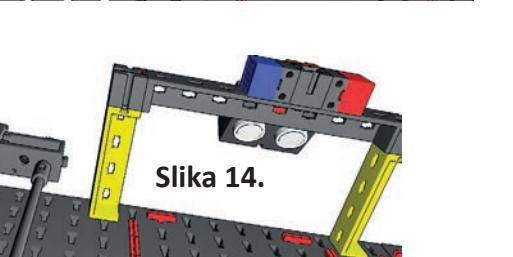
Slika 13.

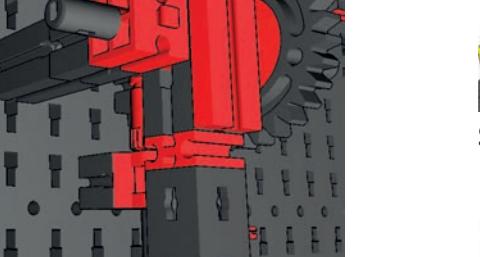
Slika 20.

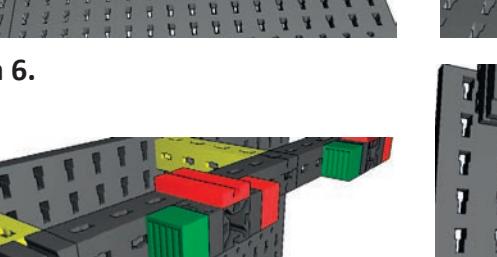
Slika 6.

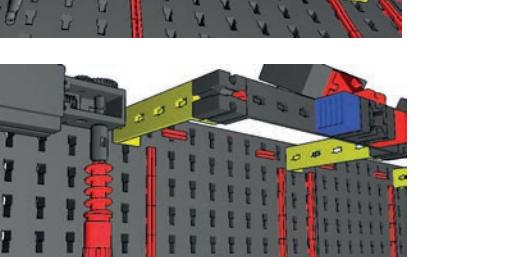
Slika 14.

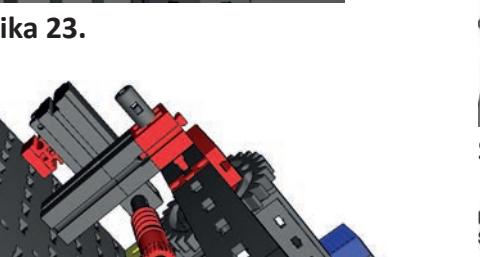
Slika 23.

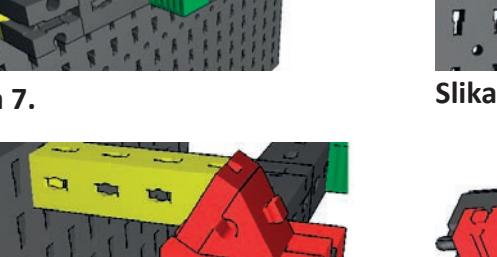
Slika 7.

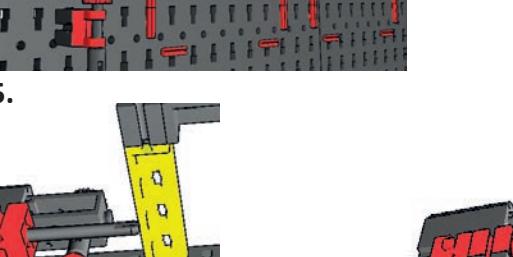
Slika 15.

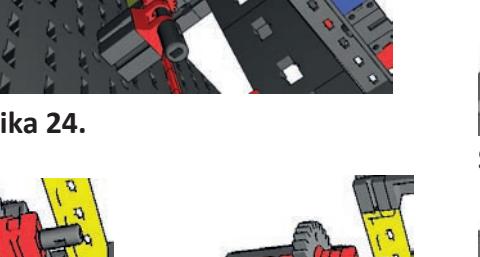
Slika 24.

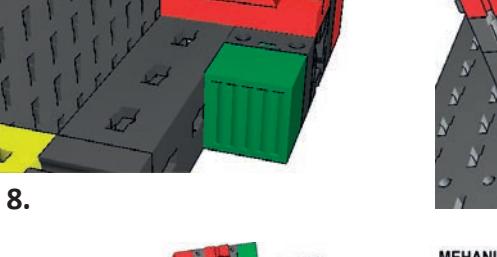
Slika 8.

Slika 16.

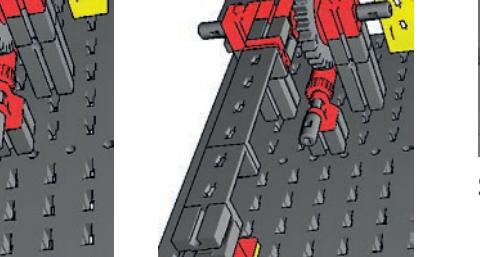
Slika 21.

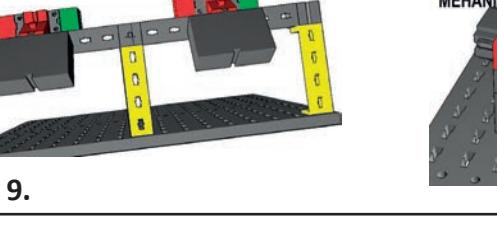
Slika 9.

MEHANIZAM PRIJENOSA

Slika 22.

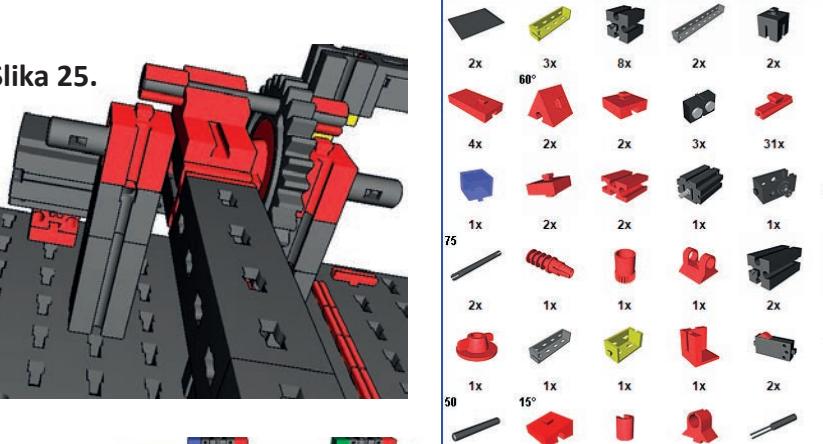
Slika 17.

Slika 31.

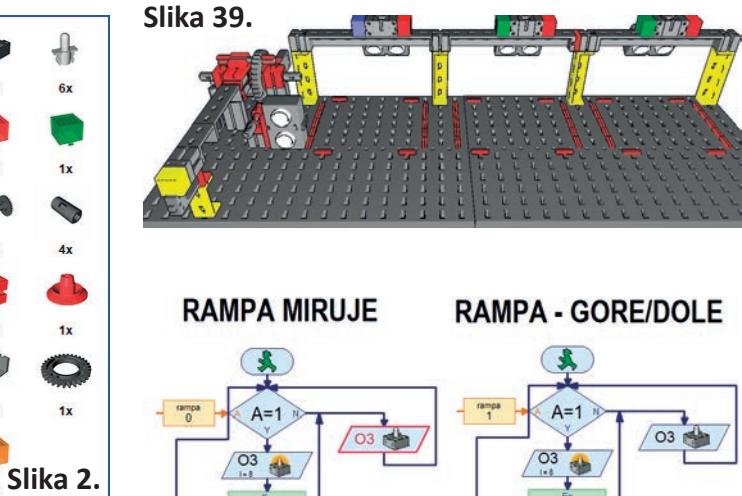
Slika 40.

Slika 25.

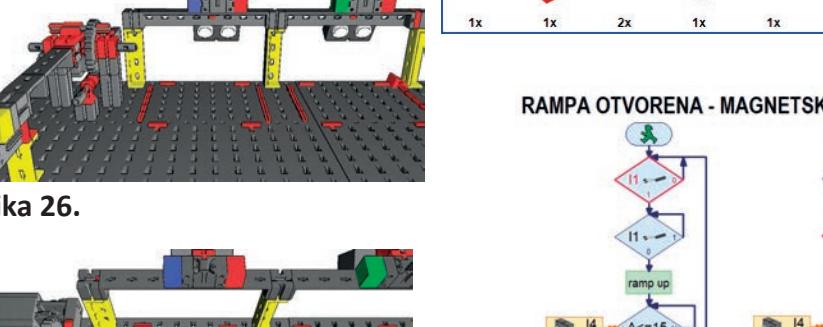
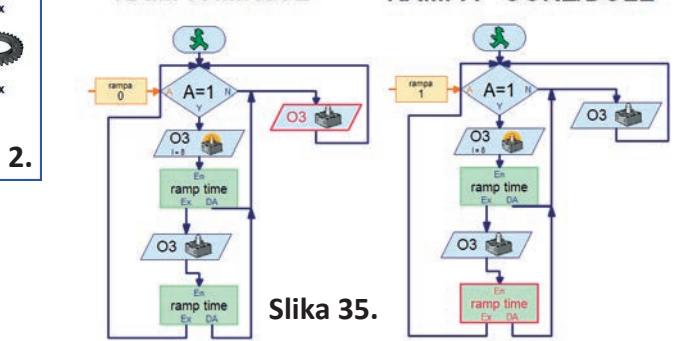

Slika 2.

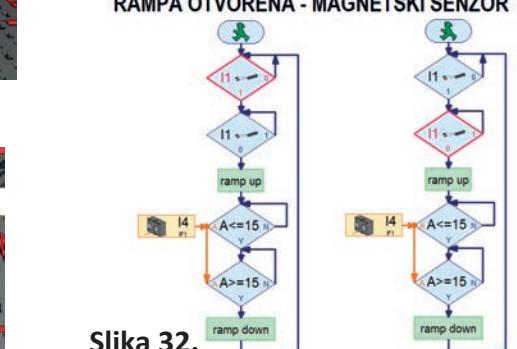

RAMPA MIRUJE

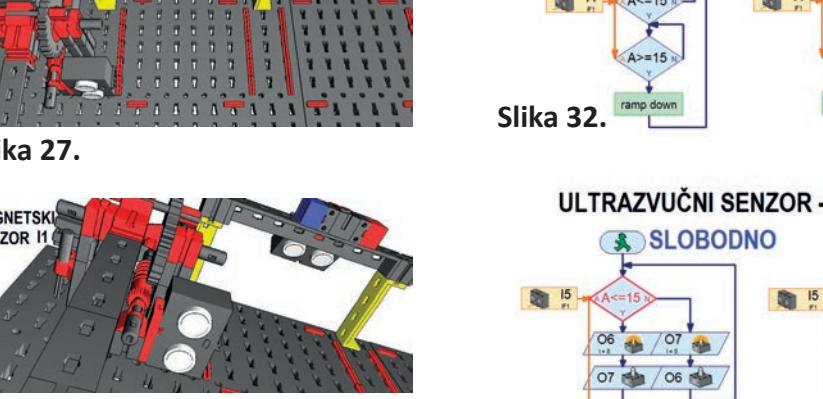
RAMPA - GORE/DOLE

Slika 26.

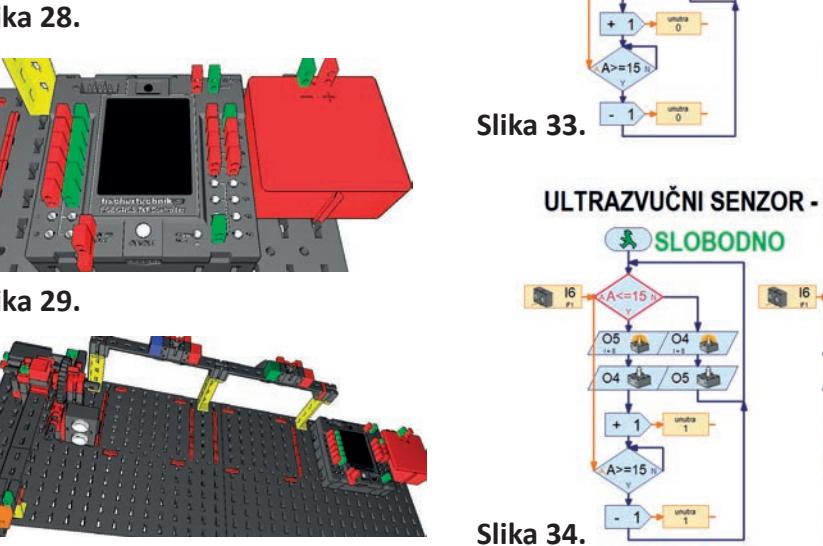
Slika 32.

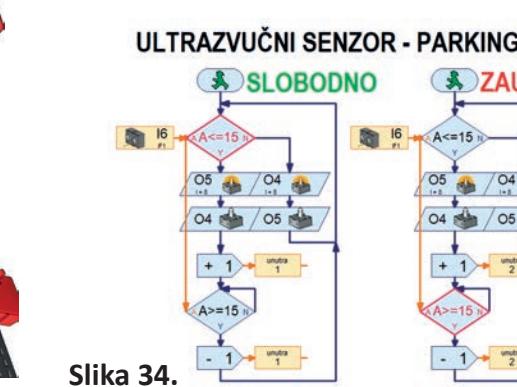
Slika 27.

Slika 33.

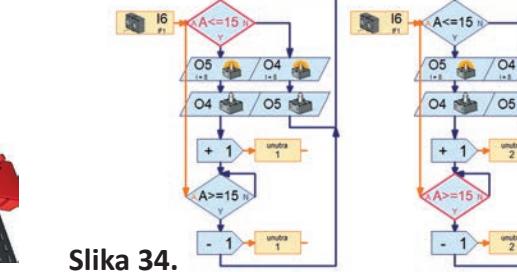
Slika 28.

ULTRAZVUČNI SENZOR - PARKING_1

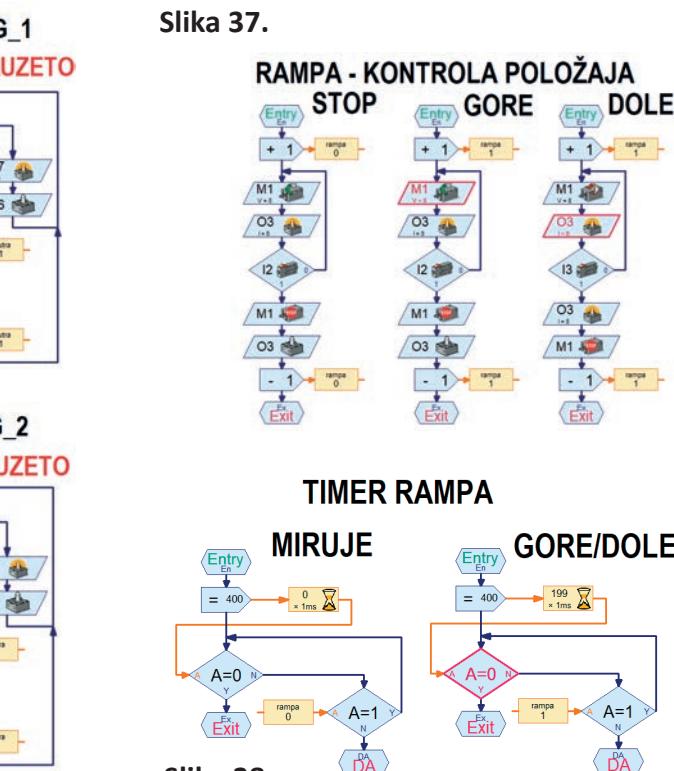
SLOBODNO

ZAUZETO

SLOBODNO

ZAUZETO

RAMPA - KONTROLA POLOŽAJA
STOP GORE DOLE

MIRUJE

GORE/DOLE

TIMER RAMPA

MIRUJE

GORE/DOLE

DA

NE

Slika 30.

Rubrike

- | Arduino + Visualino = STEM |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

Izbor

- | Spuštanje na Mjesec |
- | Stolni sat-šesterokut |
- | Dvije objetnice pojave važnih robova |
- | Ljubavna priča blagajne broj 3 |

Broj 624 | Travanj / April 2019. | Godina LXIII.

ABC technike

www.hztk.hr

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

Možda se netko pita zašto se u Visualinu jednostavno ne napiše formula koja će dobivene vrijednosti odmah pretvoriti u °C? To bi bio lagan zadatak kad bi se NTC-otpornik ponašao linearno. Kako se tako ne ponaša, potrebne su formule koje će znati riješiti samo dobro potkovanu matematičari. Ako se za takvo što odlučite, onda proučite stranicu <https://en.wikipedia.org/wiki/Thermistor>.

Zadatak 2.

Zimi se temperatura zraka često spušta ispod 0 °C. Tada se javljaju razni problemi zbog zaledjivanja vode. Naprimjer, to je krajnji trenutak kada treba zaštititi osjetljivije bilje. To je pješacima znak da trebaju paziti kad izlaze iz kuće jer bi se mogli pokliznuti. To je vozačima znak da bi moglo biti poledice ili leda.

Napišite program kao ovaj sa Slike 8.8. koji će kod određenog temperaturnog praga uključiti alarm.

Slika 8.8. Ovim se programom alarm uključuje kad se dosegne prag od 0 °C

Prag ćete odrediti tako da pravce na Slici 8.3. povlačite obrnutim redom. Najprije crtate okomit pravac od °C prema krivulji, a zatim crtate vodoravan pravac od krivulje prema naponu. Ako to napravite za 0 °C trebali biste dobiti 1,17 V.

Zadatak 3.

Samostalno napišite i provjerite program koji će imati dva temperaturna praga. Neka se alarm uključuje kad je temperatura niža od 25 °C ili kada je temperatura viša od 30 °C. Mali savjet, koristite logički blok "OR".

Marino Čikeš, prof.

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – FischerTechnik (20)

Slike u prilogu

Kontrola i upravljanje robotskim automatiziranim vozilima osigurava ispravan rad i funkciranje u zahtjevnim poslovima i različitim izazovima. Primjena i upravljivost robotiziranih vozila osnovni je uvjet za izvršavanje zahtjevnih problemskih situacija i opasnih zadataka. Za provjeru sumnjivih i opasnih paketa u zračnim lukama i na javnim mjestima, na potresom i ratom pogodenim područjima te nepristupačnim mjestima gdje prirodni uvjeti ljudima onemogućavaju rad, upotrebljavaju se mobilni roboti. Specifičnost i zahtjevnost zadataka definira izgled i namjenu upravljivih i automatiziranih robota kojima informacije iz okoline prikupljamo uz pomoć različitih osjetila, procesuiramo sučeljima i programskom opremom i u konačnici izvršavamo zadane zadatke prikladnim alatima. Kontinuirani razvoj kvalitete osjetila (senzora) omogućava robotu precizno izvršavanje svakodnevnih zadataka uz pouzdan rad upravljačkog električkog sklopa koji kontrolira i upravlja radom svih elemenata robota.

Slika 1. FT Auto

Robotsko vozilo

Model robotskog vozila sastavljen je od pogonskog mehanizma (elektromotora), prijenosnog mehanizma i gonjenog mehanizma (kotači). Vozilo je opremljeno prednjim, stražnjim i bočnim svjetlima, čime je osigurana vidljivost i sigurno kretanje u svim vremenskim uvjetima.

Slika 2. FT Auto Dole

Konstrukciju modela robotskog vozila, kojom uz pomoć dodirnih senzora (tipkala) upravljamo u svim smjerovima, olakšava popis potrebnih

konstrukcijskih blokova i elektrotehničkih elemenata.

Slika 3. FT Elementi Auto

Poziciju i vezu dvaju pogonskih elemenata (elektromotora M1 i M2) osiguravaju dva mala bloka. Vanjski građevni blok ima dva otvora (veći i manji) koji imaju funkciju učvršćivanja pozicije nosača trećeg kotača.

Slika 4. FT konstrukcija A

Spajanje pogonskog elektromotora s prijenosnim mehanizmom olakšavaju utori u koje motor umećemo do krajnjeg položaja. Potrebno je obratiti pažnju na pravilno pozicioniranje lijevog i desnog elektromotora.

Slika 5. FT konstrukcija B

Izlazi elektromotora imaju oblik pužnog vijka koji se vrti pri prolazu struje u oba smjera, ovisno o stanju tipkala. Spajanjem motora sa sučeljem osiguravamo rotaciju pužnog vijka koji se rotira (pogonski mehanizam). Navoji vijka ulaze među zupce zupčanika koji su unutar sustava prijenosnog mehanizma i pokreću gonjeni zupčanik.

Slika 6. FT konstrukcija C

Pomoćni treći kotač upotrebljavamo za stabilnost robotskog vozila i njegovo zakretanje.

Treći kotač olakšava upravljanje vozilom i omogućava pokretanje u različitim smjerovima. Smješten je u središnji blok s dva otvora.

Napomena: Spojni blok rotirajućeg kotača umećemo u rupu manjeg otvora (okrenuta prema dolje).

Slika 7. FT konstrukcija D

Slika 8. FT konstrukcija E

Spajanje zupčanika s dijelovima prijenosnog mehanizma odvija se preko osovine, pri čemu dolazi do prijenosa gibanja na kotače vozila. Spajanje oplate kotača s gumom i maticom osigurava povezivanje u funkcionalnu cjelinu pomoću elementa za sastavljanje pomoćnog kotača (stezna matica).

Slika 9. FT konstrukcija F

Slika 10. FT konstrukcija G

Priprema za povezivanje kotača s prijenosnim mehanizmom osigurava veliki građevni blok s rupom kroz koju provlačimo osovinu pričvršćenu za kotač. Stezanje većeg zupčanika omogućava čvrstoču i postojanost rotacije kotača povezanog s osovinom. Podešavanje obaju kotača preduvjet je za funkcionalnost i pravilan rad robotskog vozila.

Slika 11. FT konstrukcija H

Slika 12. FT konstrukcija I

Slika 13. FT konstrukcija J

Uporaba i poznавanje načina rada elemenata strojeva i njihovo povezivanje osigurava rad i funkcionalnost robotskog vozila. Prijenos kružnog gibanja (rotacije) elektromotora na prijenosni mehanizam zupčanika potrebno je ostvariti čvrstom vezom. Posljedica je nemogućnost vrtnje elektromotora dok ga ne spojimo na sučelje i izvor napajanja (bateriju).

Slika 14. FT Elementi Auto 1

Elementi strojeva potrebni za povezivanje modela robotskih kolica osiguravaju izgradnju kvalitetne konstrukcije robotskog vozila. Pozicija pogonskog mehanizma elektromotora određena je mehanizmom prijenosa i omogućava pouzdan prijenos gibanja i rotaciju obaju elektromotora (M1 i M2).

Slika 15. FT konstrukcija K

Slika 16. FT konstrukcija L

Rasvjetna tijela na automobil postavljamo radi bolje vidljivosti i prometne signalizacije tijekom kretanja vozila u prometu. Dodatni tanki spojni elementi osiguravaju potpunu čvrstoču i cjelinu pri kretanju vozila, a postavljaju se na gornju površinu velikih građevnih blokova.

Slika 17. FT konstrukcija LJ

Slika 18. FT konstrukcija M

Dodatni građevni spojni elementi (crveni) postavljeni su na prednjoj i stražnjoj strani vozila te imaju dvostruku ulogu: povećati čvrstoču konstrukcije i osigurati nosivost prednje i stražnje rasvjete vozila.

Slika 19. FT konstrukcija N

Slika 20. FT konstrukcija O

Na nosače je potrebno ugraditi postolje za rasvjetu s rasvjetnim elementima (lamicama).

Slika 21. FT konstrukcija P

Slika 22. FT konstrukcija R

Podešavanje razmaka između rasvjete vozila i njihovo spajanje s vodičima uz postavljanje zaštitnih kapica na lamicice, završni je korak u izradi upravljivog robotskog vozila.

Upravljački sklop (kontroler)

Veličina i masa TXT-sučelja određuje način i izgled konstrukcije upravljačkog elektroničkog sklopa. Ergonomski i funkcionalni principi definiraju tijek i postupak pri planiranju i izradi konstrukcije upravljačkog sklopa.

Ravnomjeran raspored mase TXT-sučelja u odnosu na ostatak konstrukcije zahtijeva pravi-

lan i dobro balansiran raspored baterije, tipkala i sučelja. Jedno od mogućih rješenja je prikazano na Slici 23.

Slika 23. FT kontroler

Cjelovitost konstrukcije upravljačkog sklopa ostvarena je potpunom povezanošću svih elemenata (4 tipkala, baterija, TXT-sučelje) sa spojnom osnovnom pločom.

Napomena: Pozicija baterije definirana je mogućnošću jednostavne izmjene kada je to potrebno i ravnomjernim rasporedom mase cijelog sklopa.

Slika 24. FT kontroler A

Prvi korak je postaviti bateriju u sredinu osnovne spojne ploče. Drugi korak je pozicionirati tipkala na prednji dio osnovne spojne ploče pazeći na razmak između tipkala. Udaljenost između tipkala određena je pozicijom priključka polova baterije (+, -) i utorima na gornjem dijelu TXT-sučelja u koje umećemo tipkala.

Slika 25. FT kontroler B

Kompaktnost i ergonomičnost pri izradi konstrukcije kontrolera ovisi o korisniku i kompleksnosti upravljanja pojedinim robotskim modelom.

Slika 26. FT kontroler C

Spajanje elemenata s TXT-sučeljem:

- tipkala (I1 – lijevi naprijed, I2 – desni naprijed, I3 – lijevi natrag, I4 – desni natrag),
- elektromotore spajamo na (M1 – lijevi, M2 – desni),
- lampice (O5 – svjetla naprijed, O6 – lijevi pokazivač smjera, O7 – desni pokazivač smjera, O8 – svjetla natrag).

Napomena: spajanje lampica na izlaze sučelja (O5, O6, O7 i O8) osiguravamo zajedničkim uzemljenjem (\perp). Potrebno je podesiti duljine vodiča na prikladnu udaljenost radi uštede na materijalu i preglednosti spojeva lampica i sučelja s vodičima. Osobito je važno uredno povezati vodiče i grupirati ih radi izbjegavanja uplitanja s rotirajućim dijelovima robotskega vozila (kotačima i zupčanicima).

Nakon povezivanja svih elemenata potrebno je:

- ispraviti nedostatake na robotskom vozilu i TXT-sučelju,
- povezati TXT-sučelje s računalom (USB, Bluetooth) i izvorom napajanja (baterijom $U = 9V$),
- programske ispitati i provjeriti rad elektrotehničkih elemenata i senzora (tipkala, motora i lampica).

Slika 27. RoboPro provjera

Zadatak 1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava upravljanje robotskim vozilom pomoću upravljačkog sklopa s tipkalima. Robotizirani model vozila kreće se u svim smjerovima (naprijed, natrag, lijevo, desno, okret).

Pokreće vozila omogućavaju četiri tipkala (I1–I4). Računalni program konstantno provjera stanje na ulazima (tipkala) i ovisno o ulazima upravlja vozilom.

Napomena: broj mogućih stanja na ulazima četiri tipkala je $16 = 2^4 = 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2$.

Upravljački sklop za upravljanje robotskim vozilom (način rada):

- pritiskom na dva gornja tipkala (I1 i I2) robot ide naprijed,
- pritiskom na dva donja tipkala (I3 i I4) robot ide natrag,
- skretanje udesno – gornje lijevo tipkalo (I1),
- skretanje ulijevo – gornje desno tipkalo (I2).

TIPKALA (PREKIDAČI)				AKTUATORI (MOTORI)	
I1 (lijevi)	I2 (desni)	I3 (lijevi)	I4 (desni)	M1 (lijevi)	M2 (desni)
1	1	0	0	cw (naprijed)	cw (naprijed)
1	0	0	0	cw (naprijed)	stop
0	1	0	0	stop	cw (naprijed)
0	0	1	1	ccw (natrag)	ccw (natrag)

Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

Napomena: provjera rada tipkala i smjera vrtnje elektromotora nužan je korak prije pisanja programskega koda. Ako se jedan elektromotor ne vrati u željenom smjeru, potrebno je zamijeniti mesta (polaritete) vodiča.

Slika 28. Auto RoboPro

Glavni program je građen od dva potprograma (Naprijed i Natrag) koji se istovremeno pokreću i upravljaju radom ulaznih i izlaznih elemenata robotskog vozila.

Slika 29. Auto Naprijed

Potprogram koji provjerava stanje na ulazima gornjih izmjeničnih tipkala (I1 i I2) upravljačkog sklopa i ovisno o njima pokreće robotsko vozilo (naprijed, lijevo i desno).

Slika 30. Auto Natrag

Potprogram koji provjerava stanje na ulazima donjih izmjeničnih tipkala (I3 i I4) upravljačkog sklopa i ovisno o njima pokreće robotsko vozilo (nazad, lijevo, desno i stop).

Upravljanje kolicima – vježbe:

Vježba 1. Zalijepimo dvije izolirane trake, duljine 1 metar, usporedno, tako da međusobno budu udaljene za širinu robotskog vozila. Upravljajmo robotom prema naprijed uz rub izolirane trake.

Vježba 2. Upravljajmo vozeći robota prema natrag uz rub izolirane trake.

Vježba 3. Postavimo u krug crnu traku oko koje robot mora napraviti krug, bez da je dodirne. Prednje svjetlo (O5 = on) uključeno je sve dok robotsko vozilo ne zaustavimo (M1, M2 = stop) i svjetlo se isključi (O5 = off).

Slika 31. Auto Svetlja P

Slika 32. Auto Svetlja PP

Vježba 4. Postavite crnu traku u obliku stepenica na dvostruku duljinu robotskog vozila. Upravljajte robotskim vozilom prema naprijed i zaustavite ga kada prodete crnu traku. Okrenite robot za 90 stupnjeva i nastavite voziti istim putem dok ne dođete na početak staze. Ponovite vožnju nekoliko puta prateći crnu traku. Kada robot skreće lijevo ili desno, moraju raditi (uključi/isključi) pokazivači smjera u vremenskom periodu od $t = 0,4$ s. Lijevo skretanje uključuje lampice spojene na izlaz sučelja O6, a desno na izlaz O7.

Slika 33. Auto Svetlja LD

Slika 34. Auto Svetlja PLD

Vježba 5. Upravljajmo robotskim vozilom prema natrag, usporedno s ravnim zidom. Zadnje svjetlo (O8 = on) uključeno je sve dok robotsko vozilo ne stane (M1, M2 = stop), te se svjetlo isključi (O8 = off).

Slika 35. Auto Svetlja S

Slika 36. Auto Svetlja SP

Napomena: Prije pokretanja robota provjeriti napon izvora napajanja (baterije).

Izazov konstrukcijski: Napiši flomasterom prvo slovo svojega imena maksimalne veličine 20 cm, koristeći robotsko vozilo. Prilagodi vozilo za prihvatanje flomastera pazeći na konstrukcijska pravila i koristeći minimalan broj spojnih elemenata i građevnih blokova. Flomaster dobro pričvrsti za prednju stranu robotskog modela.

Petar Dobrić, prof.

MODELARSTVO

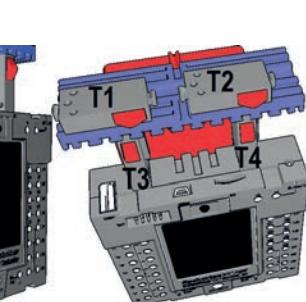
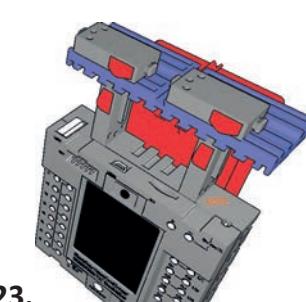
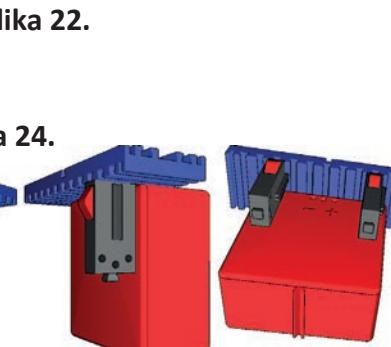
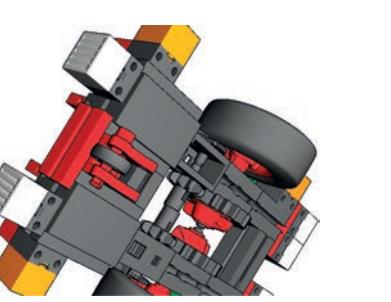
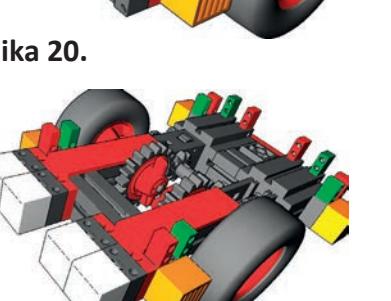
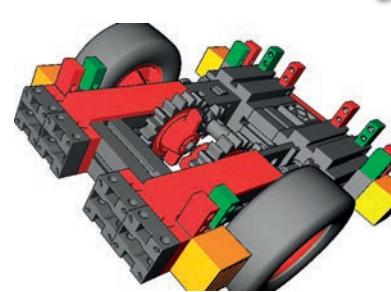
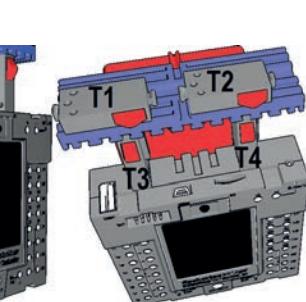
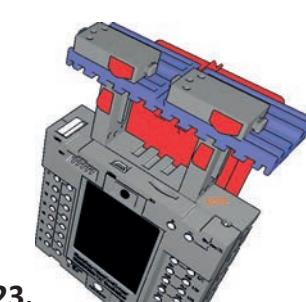
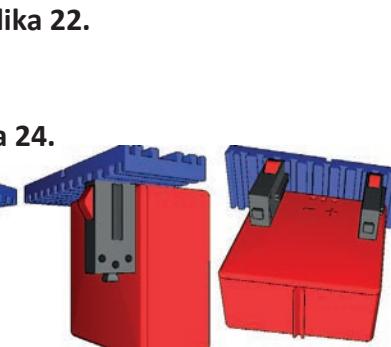
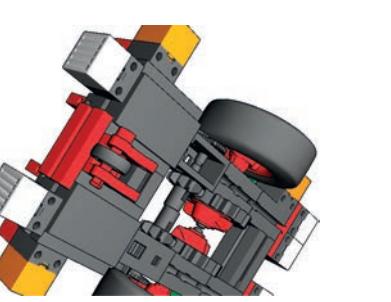
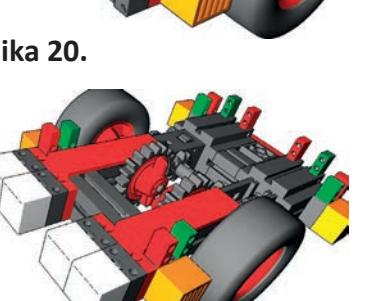
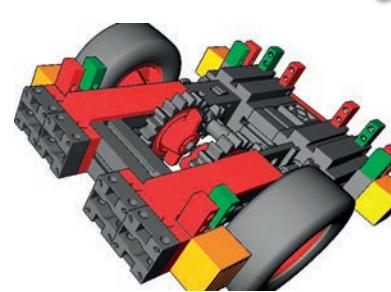
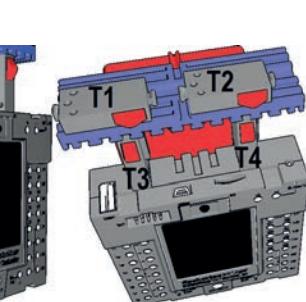
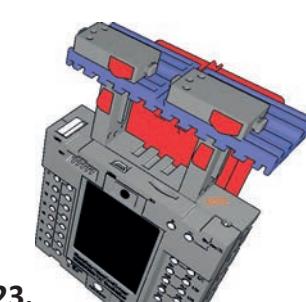
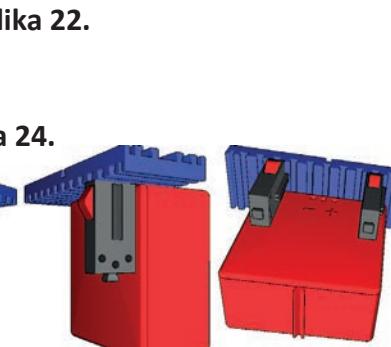
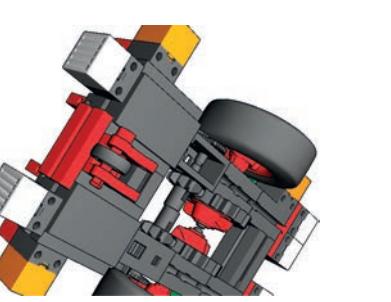
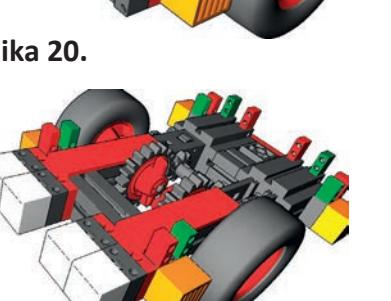
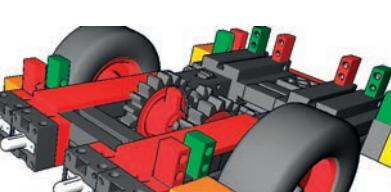
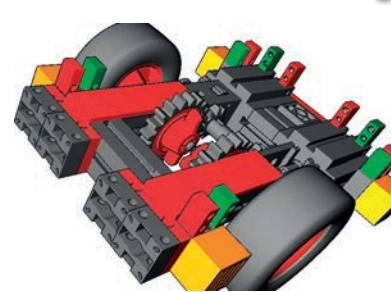
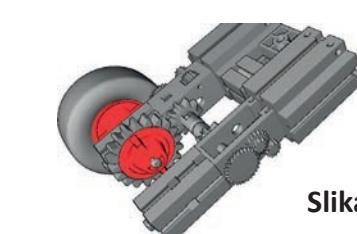
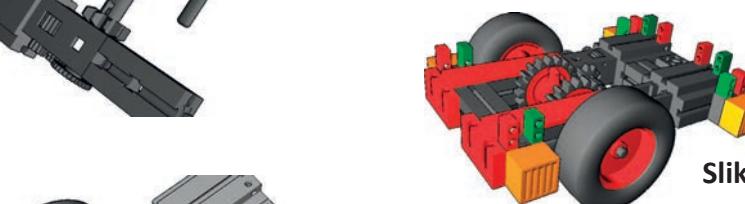
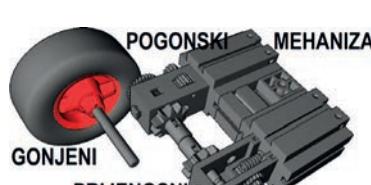
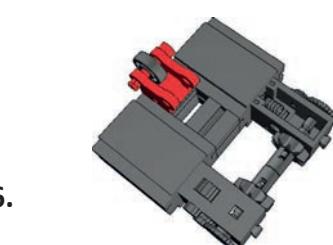
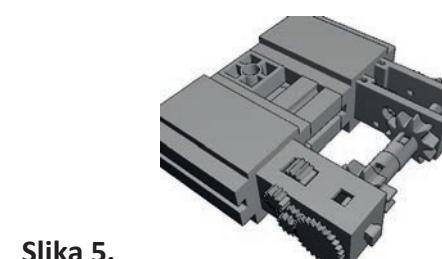
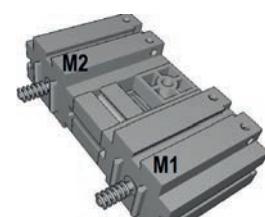
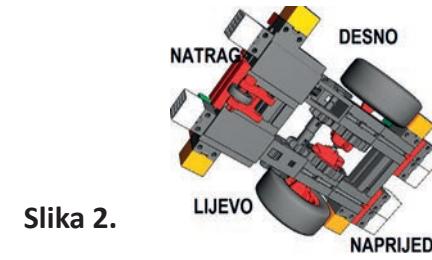
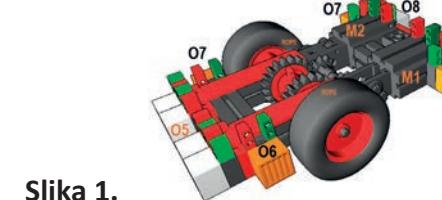
Model motornog broda

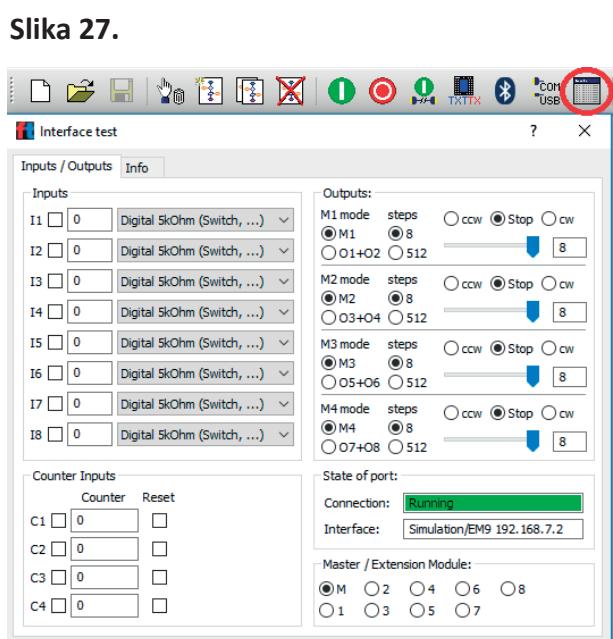
Ovaj model motornog broda ima vrlo jednostavnu formu i stoga je pogodan za modelare početnike. Za izradu je potrebno nabaviti šper debljine 4 mm, dva lista balzina furnira debljine 1 mm ili modelarski šper debljine 0,8 mm i po mogućnosti komad balze debljine 10 mm za izradu pramca. Ukoliko se ne može nabaviti balza ove debljine, zadovoljiti će i komad mehaničkog drveta. Elektromotor i ostala oprema za pogon opisani su poslije u tekstu. Šper i balza prodaju se u velikim robnim kućama s građevinskim materijalom. Potrebno je zatražiti od prodavača da iz velike table špera izreže jedan komad širine 500 mm. Ova širina odgovara dužini modela i praktična je zato što se modelarskom pilom može rezati s obje strane. Balzin furnir debljine 1 mm pogodan je zato što se može lako savijati na pramcu. Bolje rješenje je modelarski šper debljine 0,8 ili 1 mm, ali ga je teže nabaviti. Za učvršćivanje oplate boka na rebra potrebno je nabaviti letvice dimenzije 4 x 4 mm.

Počnimo opisom izrade trupa. Paluba (poz. 1 na nacrtu) je nacrtana u mjerilu 1 : 2. To znači, na šper je treba nacrtati u dvosjedoj veličini, odnosno dužine 500 mm i širine 178 mm. Izrezana paluba služi sada kao šablona za crtanje i izradu ravnog dijela dna (2). Kosi dio dna (3) radi se tek nakon što se sastavi paluba i dno na rebrima, kako bi se dobila njegova stvarna dužina. Sve ovo se radi od špera debljine 4 mm.

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – Fischertechnik (20)

Slika 3.

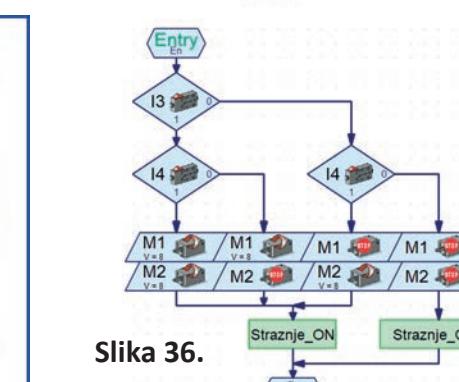
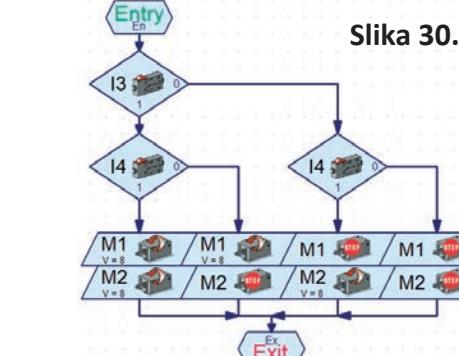
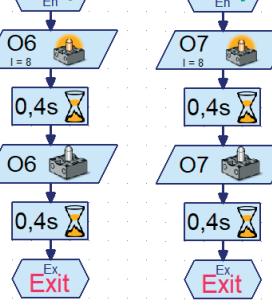
Slika 27.

Slika 14.

SVJETLA SMJER
LIJEVO DESNO

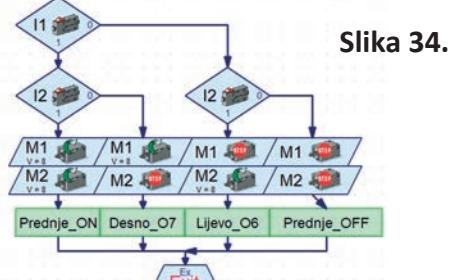
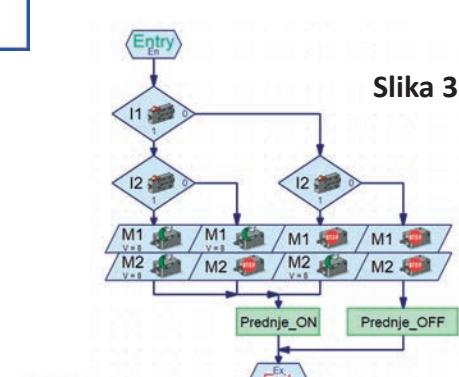
Slika 33.

PREDNJA SVJETLA

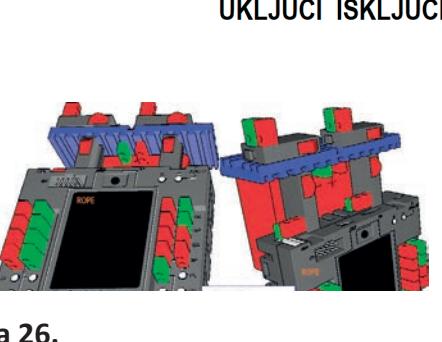
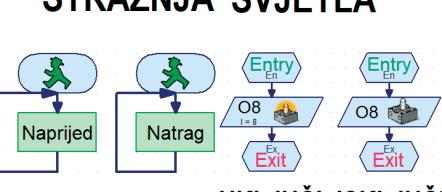
Slika 31.

GLAVNI PROGRAM UKLJUČI ISKLJUČI

STRAŽNJA SVJETLA

UKLJUČI ISKLJUČI

Rubrike

| Arduino + Visualino = STEM |

| SF priča |

| Mala škola fotografije |

Izbor

- | Državno prvenstvo raketnih modelara |
- | U Ivanić-Gradu otvorena izložba inovacija |
- | Kutija, P-kategorija: Tehnička tvorevina |
- | Android i njegov Robo-pas |
- | Medicinska elektronika (3) |

Broj 625 | Svibanj / May 2019. | Godina LXIII.

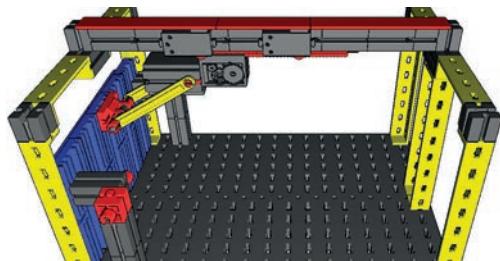
A B C
t e h n i k e

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU www.hztk.hr

Robotski modeli za učenje kroz igru "STEM" u nastavi u STEM-nastavi – FischerTechnik (21)

Suvremeno uređeni gradovi imaju prostorni izazov smještanja građevinskih objekata kod izrade prostornih planova. Brojnost i stalni rast broja vozila prostorni je izazov za građevinske inženjere i arhitekte. Izrada i projektiranje stambenih objekata iziskuje planiranje i gradnju smještajnih kapaciteta za vozila – garaže. Svaka obitelj posjeduje jedno ili više vozila i njihov smještaj nužno je osigurati u blizini stambenog prostora.

Veličina zatvorenog prostora za vozila definirana je brojem i veličinom vozila. Ulaz u spremište za vozila osiguran je daljinskim očitanjem magnetskog senzora koji kontrolira ulaz i rad automatskih vrata.

Slika 1. Garaže

Odabir elemenata FischerTechnik za konstrukciju automatiziranog modela: građevnih blokova, spojnih elemenata, elektrotehničkih i senzora za kontrolu garažnih vrata. Izrada algoritama i programa za upravljanje automatiziranim parkirnim sustavom i brojem vozila u parkirnom prostoru

garaže zahtijeva dobro planiranje i postavljanje optimalnog broja senzora.

Sastavljanje konstrukcije modela, povezivanje računala i međuslopa sa senzorima, elektrotehničkim elementima i vodičima, programska provjera rada elemenata: magnetski senzor, senzori dodira (tipkala). Izrada algoritama i programskog rješenja za kontrolu i upravljanje garažnim vratima i rasvjetom unutar garaže.

Izrada funkcionalne konstrukcije modela olakšava popis elemenata FischerTechnika. Raspored i redoslijed spajanja gradivih elemenata omogućava izradu funkcionalnog modela automatiziranih garažnih vrata.

Slika 2. FT Elementi Garaže

Otvaranjem i zatvaranjem garažnih vrata upravljamo daljinskim upravljačem. Magnetni senzor očitava stanje na ulazu i ovisno o stanju ulaza pokreće elektromotor koji otvara ili zatvara garažna vrata. Upravljanje radom garažnih vrata osiguravaju ulazni

SENZORI			TROŠILA		
MAGNETNI I1	DODIRNI I2	DODIRNI I3	AKTUATOR M1	RASVJETA O3–O6	
0	1 (ZATVORENO)	0	0 (STOP)	0 (OFF)	
1	0	0	1 (CW)	1 (ON)	
0	0	1 (OTVORENO)	0 (STOP)	1 (ON)	
1	0	0	1 (CCW)	1 (ON)	

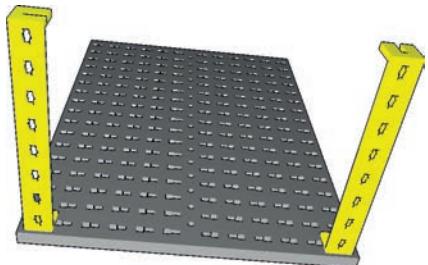
Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

elementi: magnetni senzor (I1) i dva dodirna senzora (tipkala I2 i I3).

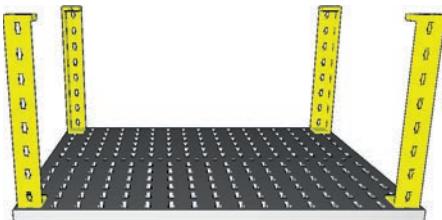
Otvaranje i zatvaranje garažnih vrata istovremeno uključuje rasvjetu (O3–O6) koja osvjetljava prostor ispred i unutar garaže. Zaustavljanje vrata koja pokreće elektromotor (M1) u krajnjim položajima (gornji/donji) osiguravaju senzori dodira (I2 i I3).

Napomena: Raspored i dužina vodiča definirani su udaljenošću ulazno-izlaznih elemenata od međusklopa i napajanja (baterija).

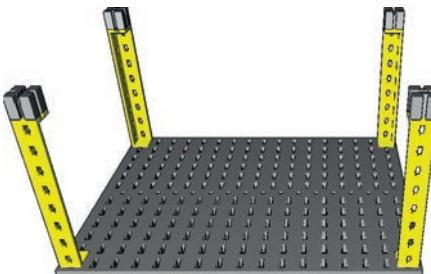
Garaža – izrada modela

Slika 3. FT konstrukcija A

Slika 4. FT konstrukcija B

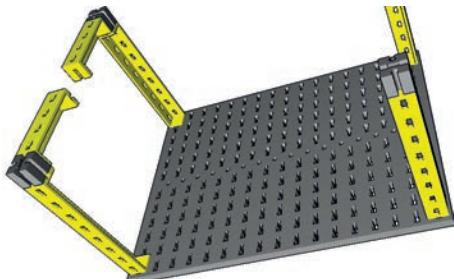

Slika 5. FT konstrukcija C

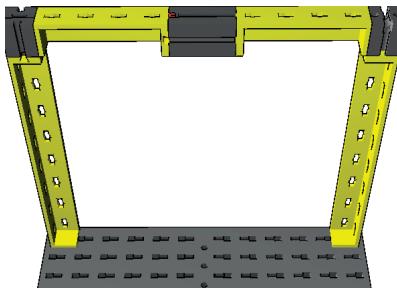
Građevne blokove velikih kutnih profila postavite na kuteve podloge i pričvrstite. Učvrstite na vrh male crne blokove. Razmak između nosivih stupova određen je veličinom modela garaže. Veličina modela garažnih vrata uvjetovana je

dimenzijsama robotskog vozila koje je parkirano unutar garaže.

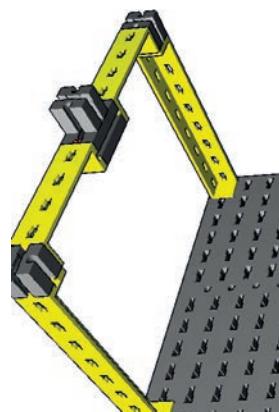
Umetnите manje kutne profile u bočne stranice malog crnog bloka smještenog na vrhu nosivih kutnih blokova (stupovi). Postavite crvenu

Slika 6. FT konstrukcija D

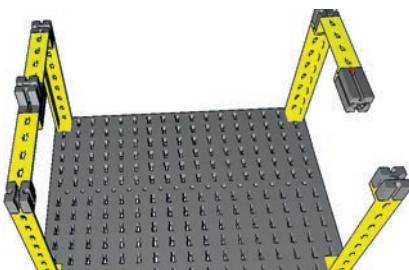

Slika 7. FT konstrukcija E

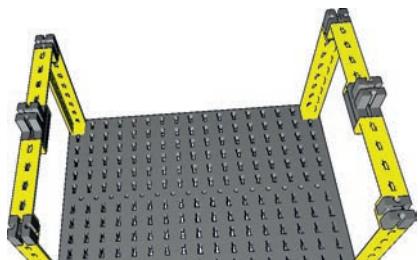

Slika 8. FT konstrukcija F

spojnicu u bočnu stranicu velikog crnog bloka i povežite manje kutne profile u funkcionalnu cjelinu. Na sredini nosivog elementa iznad velikog crnog bloka pričvrstite mali blok. Isti redoslijed spajanja svih elemenata ponovite na suprotnoj strani garaže.

Slika 9. FT konstrukcija G

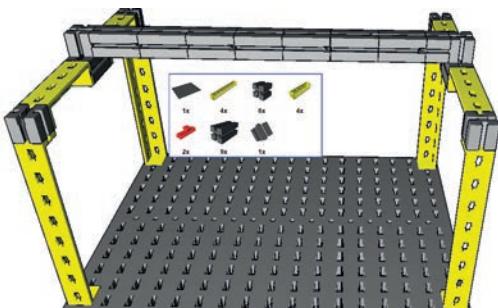
Slika 10. FT konstrukcija H

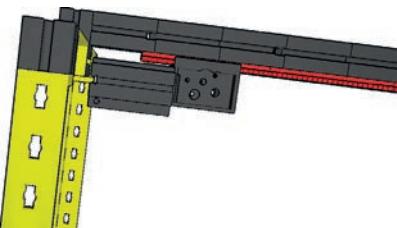
Slika 11. FT konstrukcija I

Pozicionirajte najviše elemente u središte velikog crnog bloka i povežite ih većim crnim blokovima tako da dobijete funkcionalnu dugačku nosivu gredu koja prolazi središtem garaže.

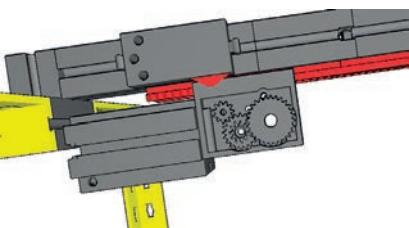
Napomena: Stabilnost i poziciju nosive centralne grede provjerite i podesite prije nastavka izrade modela.

Slika 12. FT konstrukcija J

Slika 13. FT konstrukcija K

Slika 14. FT konstrukcija L

Spojite dvije zupčane letve u cjelinu i postavite ih na donju stranu nosive grede. Pozicija i udaljenost od početka grede određena je duljinom spojnih elemenata i pozicijom mehanizma prijenosa (getribe) s elektromotorom. Postavljanje mehanizma prijenosa na zupčanu letvu i spajanje na elektromotor osigurava funkcionalni mehanizam koji pokreće i otvara/zatvara garažna vrata.

Garažna vrata – izrada modela

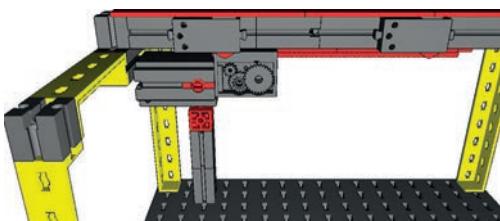
Upravljanje garažnim vratima omogućuje daljinski upravljač (magnetni senzor) koji reagira na prisutnost permanentnog magneta na ulazu u garažu i njenom izlazu. Uporabom magnetnog senzora osigurana je potpuna automatizacija rada garažnih vrata.

Slika 15. FT konstrukcija L

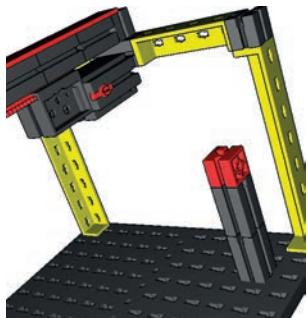

Slika 16. FT konstrukcija M

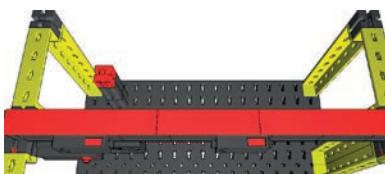

Slika 17. FT konstrukcija N

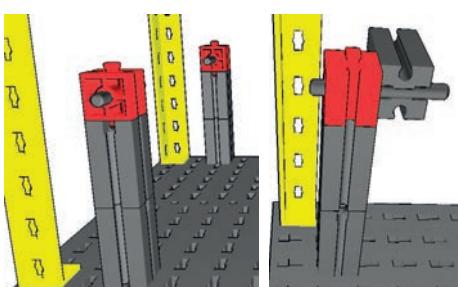
Precizno podešavanje pozicije dodirnih senzora (tipkala I2 i I3) osigurava pouzdan rad mehanizma za pokretanje garažnih vrata. Tipkala postavljamo s bočne unutrašnje strane velike nosive grede u razmaku koji osigurava pravovremeno zaustavljanje elektromotora. Montaža dvaju tipkala osigurava potpunu kontrolu krajnjih položaja. Dodatnu čvrstoću između blokova nosive centralne grede postižemo pokrovnom pločom postavljenom na vrh nosive grede.

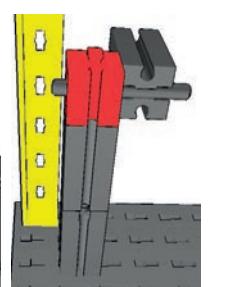
Slika 18. FT konstrukcija NJ

Slika 19. FT konstrukcija O

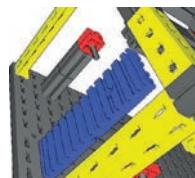

Slika 20. FT konstrukcija P

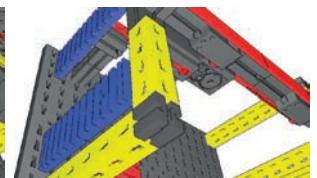

Slika 21. FT konstrukcija R

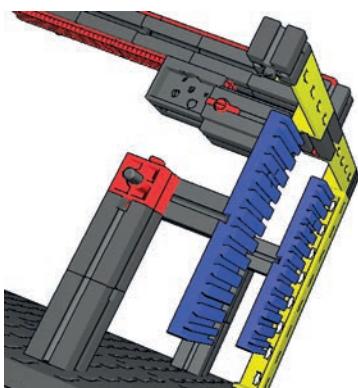
Unutar garaže postavljamo statični dio mehanizma koji osigurava prijenos pravocrtnog gibanja garažnih vrata polukružno pomoću osovine koja prolazi središtem crvenog građevnog bloka i stražnjim dijelom velikog crnog bloka. Pozicija stupova (razmak) određena je veličinom garažnih vrata.

Slika 22. FT konstrukcija S

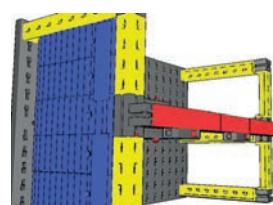

Slika 23. FT konstrukcija Š

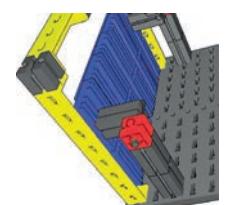

Slika 24. FT konstrukcija T

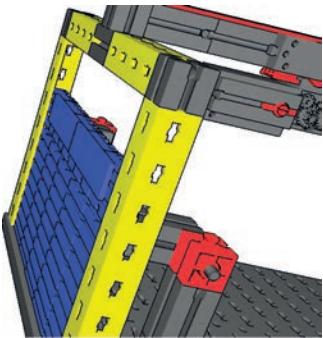
Garažna vrata sastavljena su od pet međusobno povezanih osnovnih građevnih podloga. Dva krajnja osnovna građevna bloka postavljena su na prednju stranu rotirajućeg velikog crnog bloka. Visina vrata postavljena je tako da vrata u početnom položaju (zatvoreno) dodiruju podlogu. Spojnik za konzolu postavljen je na bočne stranice elektromotora. Ovime je osigurana veza između pokretnog mehanizma i spoja na vrata garaže.

Slika 25. FT konstrukcija U

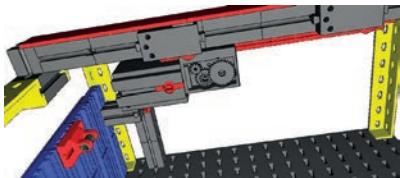

Slika 26. FT konstrukcija V

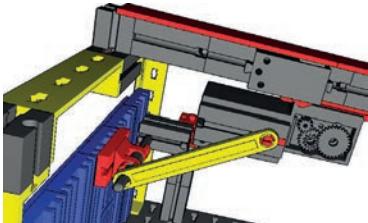

Slika 27. FT konstrukcija Z

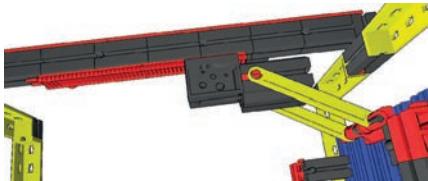
Dodatno podešavanje pozicije vrata horizontalno i vertikalno osigurava pouzdan rad garažnih vrata kod otvaranja i zatvaranja.

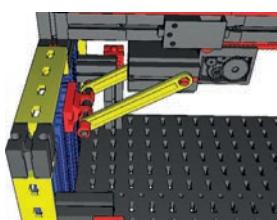
Slika 28. Konstrukcija Ž

Slika 29. konstrukcija W

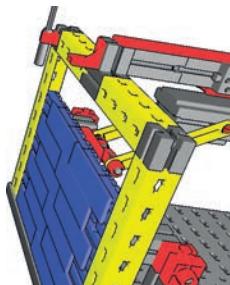

Slika 30. konstrukcija Q

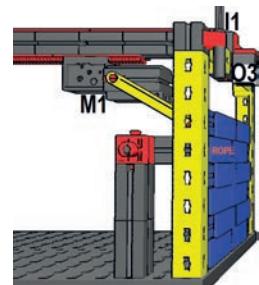

Slika 31. konstrukcija X

Čvrstu vezu između konstrukcije vrata i prijenosnog mehanizma osiguravaju dvije spojne letve pričvršćene za bočne stranice elektromotora.

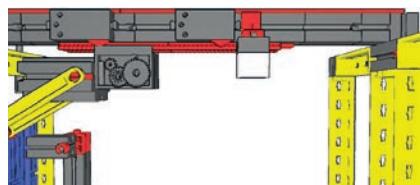
Slika 32. Konstrukcija Y

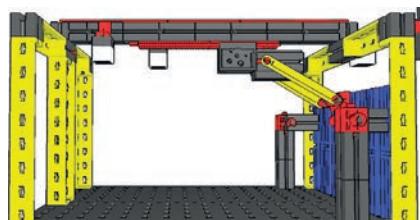
Slika 33. Konstrukcija XY

Magnetski senzor (I1) smješten je lijevo od ulaza u garažu.

Vanjska površina garažnih vrata dodatno je pojačana pokrovnim pločama koje osiguravaju cjelovitost i postojanost cijele konstrukcije. Iznad vrata postavljena je rasvjeta (O3) koja osvjetljava vanjsku površinu ispred ulaza u garažu.

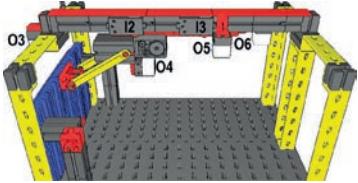
Slika 34. Konstrukcija XYZ

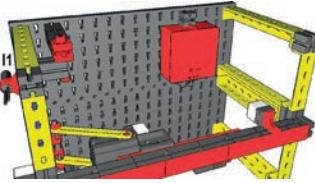
Slika 35. Konstrukcija QXYZ

Unutar garaže rasvjeta (O4–O6) je postavljena bočno s obje strane centralnog nosivog stupa i na mehanizam prijenosa koji otvara i zatvara vrata.

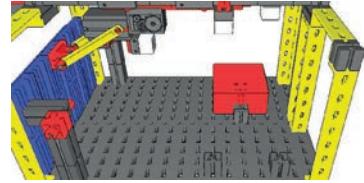
Pozicija međusklopa i izvora napajanja na postolju unutar garaže osigurava jednostavno ožičenje svih elektrotehničkih elemenata.

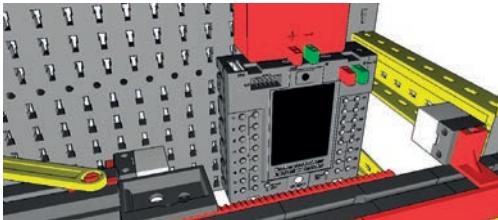
Slika 36. Konstrukcija VQXYZ

Slika 37. Konstrukcija VXYZ

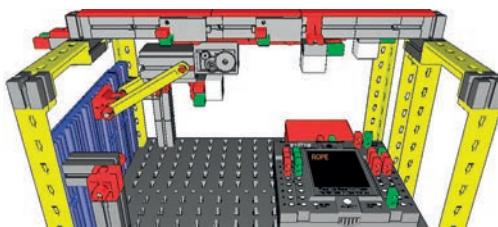

Slika 38. Konstrukcija VYZ

Slika 39. Konstrukcija VZ

Pravilno postavljanje i povezivanje spojница različitim bojama osigurava točno spajanje s međusklopom.

Slika 40. Garage 2

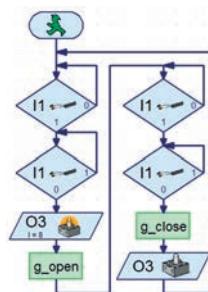
Napomena: Vodič koji povezuje uzemljenje na međusklop s lampicama osigurava rad rasvjete (lampica) izvan i unutar garaže. Lampice i elektromotor povezani su međusobno na zajedničko uzemljenje. Ušeda broja vodiča potrebnih za povezivanje osigurava urednost i preglednost spojeva.

Elementi Fischertechnika potrebni za izradu automatiziranog modela olakšavaju odabir dijelova, postavljanje i izgradnju funkcionalne konstrukcije.

Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji upravlja automatiziranim sustavom garažnih vrata. Program provjerava ulazni signal magnetskog senzora (I1) koji aktivacijom permanentnog magneta pokreće motor (M1=cw) i otvara garažna vrata. Pritisom tipkala (I3) motor se zaustavlja (M1=stop) i rasvjeta (O3–O6) se uključuje. Odlaskom iz garaže aktiviramo magnetski senzor (I1), motor (M1=ccw) zatvara

Slika 41. FT elementi Garage 2

OTVORENO ZATVORENO

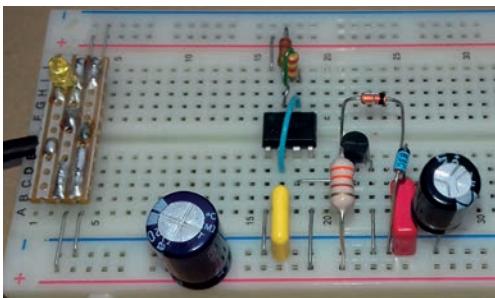
Slika 42. RoboPro Garage 2 **Slika 43. RoboPro Garage Door**
 garažna vrata i zaustavlja se pritiskom na tipkalo (I2). Istovremeno se rasvjeta (O3–O6) i elektromotor (M1=stop) isključe i program ponovno konstantno provjerava stanje magnetskog senzora (I1).

Glavni program: Magnetni senzor na ulazu (I1=1) otvara i zatvara garažna vrata, uključuje/isključuje rasvjetu ispred (O3) i unutar garaže (O4–O6).

Potprogrami upravljaju radom garažnih vrata i rasvjetom unutar garaže. Elektromotor (M1) otvara i zatvara vrata ovisno o očitanju stanja magnetnog senzora na ulazu u garažu. Tipkala (I2, I3) upravljaju radom elektromotora (M1).

Nastavak na str. 26

može dati struje do 15 mA. Maksimalna izlazna struja određena je induktivitetom zavojnice L1: smanjimo li ga, postići ćemo veću izlaznu struju, i obratno. No to ne možemo raditi proizvoljno: vrijednosti prikazane na Slici 55. predstavljaju maksimum koji se od upotrijebljenih komponenti može očekivati. Izlaznu struju mogli bismo još malo povećati upotreborom zavojnice induktiviteta 220 μ H, ali s dalnjim smanjenjem došlo bi do zagrijavanja zavojnice i preopterećenja tranzistorske sklopke T1 i diode D1.

Slika 56. DC/DC-pretvarač s induktivitetom na testnoj pločici

Napomena: U ovom sklopu predviđena je upotreba zavojnica snage 0,5 W, koje se proizvode u obliku otpornika (fotografija na Slici 55. gore desno). Ako kroz takvu zavojnicu pustimo preveliku struju, doći će do zasićenja feromagnetske jezgre i neželjenog zagrijavanja. Zbog toga se treba držati vrijednosti prikazanih na Slici 55. i ograničenja spomenutih u tekstu.

DC/DC-pretvarači s induktivitetom vrlo su fleksibilni – poput našega, oni mogu pretvarati napone na više (*step-up converter*), ali i na niže vrijednosti (*step-down converter*) i to s vrlo malim gubicima. Sa zavojnicama motanim na kvalitetnim jezgrama i s vrlo brzim ispravljačkim diodama, koje mogu raditi na frekvencijama od nekoliko MHz, iskoristivost takvog pretvarača može biti veća od 90%. Naravno, na iskoristivost direktno utječe i Zener dioda D2 iz našeg sklopa; takav način regulacije izlaznog napona predstavlja čisti gubitak i ne koristi se u profesionalnim pretvaračima. Umjesto pomoću Zener diode, regulacija izlaznog napona provodi se specijalnim integriranim krugovima, koji prilagođavaju trajanje impulsa oscilatora kako izlazni napon ne bi premašio zadalu vrijednost. Takav jedan integrator koristi se u modulu koji smo koristili u

našem mjeraču napona baterije (slike 46. i 47. iz prošlog nastavka), ali on ima još jednu osobitost – radi s naponima napajanja od 0,7 V naviše. Naš DC/DC-pretvarač s induktivitetom solidno radi, ali se s “pravim” profesionalnim pretvaračem ne može mjeriti...

Tablica 20: Popis dijelova za sklop sa Slike 52.

Oznaka	Vrijednost	Kom.
IC1	TLC555	1
T1	BS250	1
T2	BS170	1
D1-D2	BAT49, BAT85	2
R1	33 k Ω	1
C1	22 μ F, elektrolit	1
C2	100 μ F, elektrolit	1
C3	2,2 nF	1
C4	470 μ F, elektrolit	1

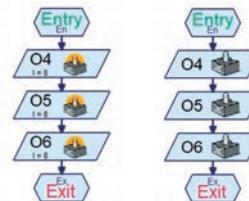
Tablica 21: Popis dijelova za sklop sa Slike 55.

Oznaka	Vrijednost	Kom.
IC1	TLC555	1
T1	BS170	1
D1	BAT49, BAT85	1
D2	Zener dioda 33V/1W	1
R1	22 k Ω	1
R2	2,2 k Ω	1
C1	1 nF	1
C2	470 μ F, elektrolit	1
C3	100 nF	1
C4	47 μ F 50 V, elektrolit	1
L1	330 μ H 1 W (vidi tekst)	1

Mr. sc. Vladimir Mitrović

• •

UKLJUČI ISKLJUČI

Slika 44. RoboPro Light

Potpogrami uključuju/isključuju rasvjetu u garaži.

Petar Dobrić, prof.

Rubrike

- | Arduino + Visualino = STEM |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

Izbor

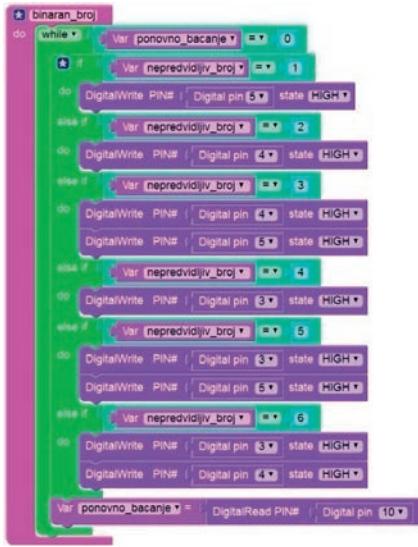
- | Najveća replika katedrale od Lego-kockica na svijetul |
- | Leteći robot inspiriran malenim kolibrićem |
- | Alfa-X - najbrži putnički vlak iz Japana |
- | Engelbergerova Nagrada za 2019. godinu |
- | Ubrzivači čestica i izvori zračenja |

Broj 626 | Lipanj / June 2019. | Godina LXIII.

ABC technike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.hztk.hr

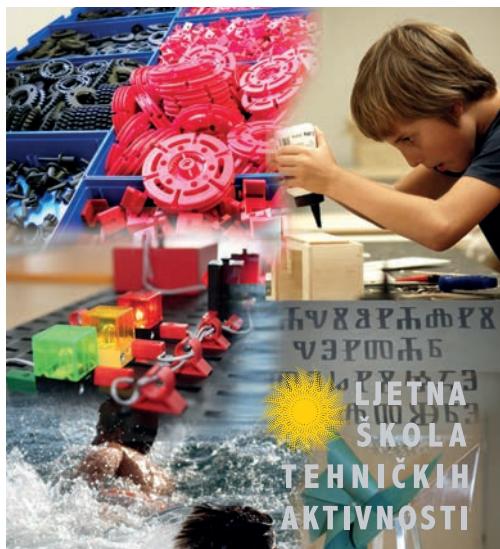
Slika 10.11. Funkcija koja će uz pomoć LED-ica prikazivati binarne brojeve

Program otpremite. Nakon nekoliko sekundi trebala bi započeti igra svjetlosti triju LED-ica. Pritisnite tipku SW2. Igra svjetlosti bi trebala prestati te bi se trebale upaliti samo LED-ice koje će prikazivati binaran broj. Za ponovo "bacanje" kockice trebate pritisnuti tipku SW3.

Ideja za samostalan rad.

Proširite program na način da se generirani binarni brojevi kockice ispisuju i na monitoru Visualina.

Marino Čikeš, prof.

"STEM" U NASTAVI

Slike na prilogu

Robotski modeli za učenje kroz igru u STEM-nastavi – FischerTechnik (22)

Upravljanje robotskim vozilom omogućava rješavanje niza složenih problemskih situacija. Pretraživanje teško pristupačnih dijelova razrivenih građevina zahtijeva uporabu autonomnih robota koji smanjuju opasnost i ubrzavaju proces pronalaženja ozlijedjenih. Opasnost pri provjeri razrivenih prostora u gradovima i traženje preživjelih nakon potresa na nepristupačnim dijelovima građevina zahtijeva upotrebu mobilnih robota. Zahtjevni zadaci potrage za preživjelima iziskuju izradu konstrukcije robota opremljenog senzorima sposobnog za obavljanje tih zadataka. Senzori omogućavaju očitanje ulaznih podataka koje obrađuje sučelje (*interface*) pomoću učitanog programa. Elektronički sklop upravlja izlaznim elementima modela robota uporabom programskega algoritma.

Slika 1._RV

Robotsko vozilo

Model robotskog vozila građen je od pogonskog mehanizma (elektromotor), prijenosnog mehanizma (getriba) i gonjenog mehanizma (kotači). Autonomno robotsko vozilo opremljeno je svjetlosnim senzorima smještenima na prednjem dijelu čime je omogućeno kretanje u smjeru izvora svjetla. Senzori traže izvor svjetla (npr. svjetiljku) i ako oba fototranzistora identificiraju svjetlo, robotsko se vozilo kreće prema njemu i prati ga. Izvor svjetla ne smije se pomicati prebrzo i mora se kretati postepeno i kontinuirano. Ako model izgubi kontakt s izvorom svjetla robotsko vozilo započinje ponovno pretraživanje.

Konstrukcijom modela robotskog vozila upravljamo uz pomoć svjetlosnih senzora (fototranzistora). Odabir konstrukcijskih blokova i elektrotehničkih elemenata omogućava detaljan

i sustavan popis koji olakšava izradu robotskog vozila.

Slika 2. _FT_elementi

Građevni blok s rupom ima dva otvora različitih dimenzija (veći i manji) kroz koji prolazi element s osovinom na kojem je smješten treći kotač.

Slika 3. _FT_konstrukcijaA

Građevni blok s rupom povezan je građevnim elementom s dva spojnika i građevnim blokom s dva spojnika. Ovime je osigurana čvrsta osnova oko koje spajamo pogonski mehanizam robotskog vozila.

Slika 4. _FT_konstrukcijaB

Slika 5. _FT_konstrukcijaC

Slika 6. _FT_konstrukcijaD

Pogonski elektromotor s prijenosnim mehanizmom spajamo umetanjem do krajnjeg položaja. Pozicija lijevog i desnog elektromotora određena je njihovom funkcijom i njihovo podešavanje važan je korak u izradi konstrukcije robotskog vozila.

Slika 7. _FT_konstrukcijaE

Slika 8. _FT_konstrukcijaF

Elektromotor se vrti pri prolasku struje u oba smjera (cw, ccw) i rotacijom pužnog vijka omogućava pokretanje pogonskog mehanizma. Navoje dodiruju zupčanik koji je u međusobnoj interakciji unutar sustava prijenosnog mehanizma i uzrokuju pokretanje zupčanika povezanog s osovinom lijevog i desnog kotača.

Slika 9. _FT_konstrukcijaG

Treći kotač upotrebljavamo pri promjeni smjera kretanja robotskog vozila čime je osigurana njegova stabilnost. Time je omogućeno upravljanje i pokretanje robotskog vozila u svim smjerovima (naprijed, nazad, lijevo, desno).

Napomena: Spojni blok rotirajućeg kotača umećemo u rupu manjeg otvora koja je okrenuta prema podlozi.

Prijenos kružnog gibanja (rotacije) elektromotora na prijenosni mehanizam zupčanika ostvaren je čvrstom vezom. Posljedica je nemogućnost vrtnje elektromotora dok ga ne spojimo na sučelje i izvor napajanja (bateriju).

Slika 10. _FT_konstrukcijaH

Slika 11. _FT_konstrukcijaI

Priprema za povezivanje kotača s prijenosnim mehanizmom osigurava veliki građevni blok s rupom kroz koju provlačimo osovinu pričvršćenu za kotač.

Slika 12. _FT_konstrukcijaJ

Postavljanje i podešavanje pozicije malog građevnog bloka na veliki građevni blok s rupom u sredini osigurava umetanje osovine lijevog i desnog kotača koja prolazi kroz vanjski otvor malog građevnog bloka.

Stezanje velikog zupčanika omogućava čvrstoču i postojanost prilikom vrtnje kotača koji je spojen s osovinom. Podešavanje pozicije kotača pričvršćenog za osovinu važan je korak za funkcionalnost robotskog vozila.

Slika 13. _FT_konstrukcijaK

Slika 14. _FT_konstrukcijaL

Spajanje zupčanika s dijelovima prijenosnog mehanizma odvija se preko osovine, pri čemu dolazi do prijenosa gibanja na kotače vozila. Spajanje oplate kotača s gumom i maticom osigurava povezivanje u funkcionalnu cjelinu pomoću elementa za sastavljanje lijevog i desnog kotača (stezna matica).

Slika 15. _FT_konstrukcijaLJ

Slika 16. _FT_konstrukcijaM

Veliki građevni elementi omogućavaju povezivanje modela robotskog vozila u čvrstu cjelinu. Ovaj dio konstrukcije robotskog vozila osigurava veću kvalitetu i potpunu cjelovitost robotskog vozila. Poboljšanje pojačanja čvrstoće konstrukcije osigurano je tankim spojnim elementima s obje strane donje površine velikih građevnih blokova.

Slika 17. _FT_konstrukcijaN

Slika 18. _FT_konstrukcijaNJ

Dodatni građevni spojni elementi (crveni) postavljeni su na gornju lijevu i desnu stranu vozila. Funkcija im je povećati čvrstoču konstrukcije modela robota i omogućiti izradu pomicne konstrukcije podnožja vozila građene od tri velika građevna bloka.

Slika 19. _FT_konstrukcijaO

Slika 20. _FT_konstrukcijaP

Slika 21. _FT_konstrukcijaR

Slika 22. _FT_konstrukcijaS

Na veliki građevni blok umetnut je mali spojni građevni blok koji je smješten u sredini nosača. Namjena je omogućiti lagano i jednostavno mijenjanje baterijskog bloka (izvora napajanja) robotskog vozila. Ovime je osigurana čvrstoča i nepomičnost baterijskog bloka tijekom kretanja robotskog vozila.

Slika 23. _konstrukcijaŠ

Slika 24. _konstrukcijaT

Slika 25. _konstrukcijaU

Tanki veliki građevni spojni elementi (crveni) postavljeni su na prednju i stražnju stranu vozila. Ovime je dodatno povećana čvrstoća i cjelovitost konstrukcije robotskog vozila.

Slika 26._konstrukcijaV

Slika 27._FT_elementi1

Umetanje baterijskog bloka osigurava dodatnu stabilnost robotskog vozila kojemu je velika masa baterijskog bloka ravnomjerno raspoređena na stražnji dio konstrukcije trećeg pomoćnog kotača.

Količina i vrsta konstrukcijskih blokova i elektrotehničkih elemenata detaljano je prikazana (Slika 27.) čime je olakšana izrada modela robotskog vozila.

Slika 28._konstrukcijaZ

Slika 29._konstrukcijaŽ

Na vrhove nosača postolja za bateriju postavljeni su kosi elementi s jednom spojkom od 30° nagiba prema prednjem kraju robotskog vozila. Unutar kosih elemenata umetnut je mali spojnik koji omogućava postavljanje i podešavanje pozicije sučelja na robot. Ovime je osiguran ravnomjeren raspored mase između prednje i stražnje strane robota i omogućena je kompaktnost cijele konstrukcije.

Slika 30._konstrukcijaX

Slika 31._konstrukcijaY

Spojni elementi postavljeni na prednjoj strani osiguravaju dodatnu stabilnost sučelja pri vožnji po neravnom terenu. Na desnu stranu sučelja postavljeni su kosi elementi od 30° koji su postolja za dva svjetlosna senzora (fototranzistora).

Slika 32._konstrukcijaW

Svetlosni senzori postavljeni su na kose elemente koji se nalaze na desnoj strani sučelja. Pozicija fototranzistora određena je pozicijom ulaza smještenih na sučelju radi smanjenja duljine vodiča i jednostavnosti pri povezivanju sa sučeljem.

Slika 33._konstrukcijaQ

Slika 34._konstrukcijaXY

Ožičenje elektrotehničkih elemenata (elektromotora M1, M2) započinje s lijeve strane robotskog vozila okrenutog prema naprijed. Princip ovakvog načina povezivanja vodiča olakšava rad prilikom provjere i izrade algoritma programa.

Spajanje elemenata s TXT-sučeljem:

- elektromotori (M1 – lijevi, M2 – desni),
- fototranzistori (I1 i I2 – desni naprijed)

- baterija ($U = 9 \text{ V}$).

Slika 35._konstrukcijaXYZ

Slika 36._konstrukcijaYQ

Napomena: Obavezno podesiti duljine vodiča na prikladnu udaljenost radi preglednosti spojeva elektromotora, svjetlosnih senzora (fototranzistora) i sučelja s vodičima. Pregledno i uredno povezane vodiče potrebno je grupirati radi izbjegavanja uplitanja s rotirajućim dijelovima robotskog vozila (kotačima i zupčanicima).

Slika 37._RV1

Provjera kontrole rada robotskog vozila:

- vizualno ispitati i ispraviti nedostatake na robotskom vozilu i vodičima s TXT-sučeljem,
- povezati TXT-sučelje s računalom (USB, Bluetooth) i izvorom napajanja (baterijom $U = 9 \text{ V}$),
- ispitati i provjeriti rad elektrotehničkih elemenata i senzora (tipkala, motora i lampica) s programom RoboPro.

Konačna lista elemenata olakšava odabir konstrukcijskih blokova i elektrotehničkih elemenata za izradu konstrukcije modela robotskog vozila koji prati izvor svjetlosti (baterijska lampa).

Slika 38._FT_elementi2

Zadatak_1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava kretanje prema naprijed robotskom vozilu u smjeru izvora svjetlosti koji dolazi od baterijske lampe.

Pokretanje vozila omogućavaju dva svjetlosna senzora (I1 i I2). Računalni program konstantno provjerava stanje na ulazima fototranzistora i ovisno o stanju na ulazima vozilo stoji, ide naprijed ili skreće u lijevu ili desnu stranu.

Napomena: broj mogućih stanja na ulazima dva fototranzistora je četiri ($4 = 2^2 = 2*2$).

Slika 39._FT_Light

Programsko rješenje prikazano tablicom istine olakšava razumijevanje i rad robotskog vozila koji prati izvore svjetlosti.

SVETLOSNI SENZORI (FOTOTRANZISTORI)		AKTuatori (MOTORI)	
I1	I2	M1 (lijevi)	M2 (desni)
1	1	cw (naprijed)	cw (naprijed)
1	0	ccw (natrag)	cw (naprijed)
0	1	cw (naprijed)	ccw (natrag)
0	0	stop	stop

Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

Napomena: provjera rada svjetlosnih senzora i smjera vrtnje elektromotora osnovni je korak

prije pisanja programskog koda. Ako je smjer vrtanje elektromotora suprotan od željenog, potrebno je zamijeniti mjesta (polaritete) vodičima.

Zadatak_2: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava kretanje prema nazad robotskim vozilu kada izvor svjetlosti osvijetli fototranzistore (I1 i I2). Ako je samo jedan od fototranzistora osvijetljen (I1 ili I2) elektromotori pokreću vozilo prema naprijed.

Slika 40. _FT_Light1

Programsko rješenje prikazano tablicom istine olakšava razumijevanje i rad robotskog vozila koje prati izvor svjetlosti.

**SVETLOSNI SENZORI
(FOTOTRANZISTORI)** **AKTuatori (MOTORI)**

I1	I2	M1 (lijevi)	M2 (desni)
1	1	ccw (natrag)	ccw (natrag)
1	0	cw (naprijed)	cw (naprijed)
0	1	cw (naprijed)	cw (naprijed)
0	0	stop	stop

Tablica stanja ulaznih/izlaznih elemenata

Vježbe upravljanja robotskim vozilom:

Vježba_1. Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava kretanje robotskog vozila kada izvor svjetlosti osvijetli fototranzistore koji su smješteni s prednje (I1 i I2), stražnje (I3 i I4), lijeve (I5 i I6) i desne (I7 i I8) strane robotskog vozila. Ako je samo jedan od fototranzistora osvijetljen (I1 ili I2) elektromotori pokreću vozilo prema naprijed. Ako je samo jedan od fototranzistora osvijetljen (I3 ili I4) elektromotori pokreću vozilo prema nazad. Ako je samo jedan od fototranzistora osvijetljen (I5 ili I6) vozilo skreće udesno. Ako je samo jedan od fototranzistora osvijetljen (I7 ili I8) vozilo skreće ulijevo.

Vježba_2. Postavi na robotsko vozilo dvije lampice različite boje: plavu i crvenu. Poveži lampice sa sučeljem na izlaze (O5 i O6) i napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava kretanje robotskog vozila kada izvor svjetlosti osvijetli fototranzistore (I1–I8). Kada bilo koji fototranzistor detektira izvor svjetlosti vozilo se kreće i plava lampica treperi (pali/gasi) u periodu od 0,2 sekunde. Crvena lampica svijetli neprekidno u slučaju kada fototranzistori ne očitavaju izvor svjetlosti.

Petar Dobrić, prof.

Znanstvenici sa Sveučilišta Purdue izradili su leteći robot koji je poput kolibrića, najmanje ptice na svijetu specifične po visokoj frekvenciji zamaha krilima od čak 80 zamaha u sekundi. Kolibriću to omogućuje let u stranu i unatrag, ali i zadržavanje u zraku na jednome mjestu, a robot time dobiva mogućnost boljeg i preciznijeg manevriranja kroz ruševine i slabo dostupna mjesta, kao i učinkovitije potrage za žrtvama zarobljenim ispod ruševina.

Uz pomoć algoritama strojnog učenja leteći robot usvojio je tehnike kretanja i manevriranja koje kolibrići koriste u svom svakodnevnom životu. To znači da robot uči pomoću simulacije i "zna" kako se treba kretati i ponašati u određenoj situaciji, što znači i samostalno predvidjeti u kojem trenutku treba izvesti manevar za bijeg.

Kombinacija umjetne inteligencije (AI – *artificial intelligence*) i fleksibilnih lepršavih krila omogućuje robotu savladavanje i nekih novih pokreta i trikova. Robot nema razvijen vid, ali osjeća dodirivanje s raznim površinama, pri čemu se kod svakog dodira mijenja električna struja, za koju su znanstvenici zaključili da ju mogu pratiti.

Tijelo robota izrađeno je pomoću 3-printera, a krila od ugljikovih vlakana i laserski rezanih membrana. Težina robota je 12 g, poput prosječnog odraslog kolibrića, a izradili su i manji, veličine insekta koji teži samo 1 g. Što je manji veličinom, robot ima mogućnost veće frekvencije zamaha krilima, a prema tome i učinkovitijeg leta.

SK

Izvor: <https://www.geek.com/tech/hummingbird-robots-use-ai-to-go-where-drones-cant-1786846/>

Rubrike

- | Kodiranje - BBC micro:bit |
- | SF priča |
- | Mala škola fotografije |

Izbor

- | Saturn V - raketa za let na Mjesec |
- | Učenik, profesor, učitelj i pedagog, animator, fotoamater, novinar |
- | Svemirska arheologija, laseri i špijunski sateliti |
- | Binarni sat (1) |
- | Šesteronošci: privlačni i nekorisni |

Broj 627 | Rujan / September 2019. | Godina LXIII..

ABC tehnike

ČASOPIS ZA MODELARSTVO I SAMOGRADNJU

www.hztk.hr

Robotski modeli za učenje kroz igru "STEM" u nastavi u STEM-nastavi – Fischertechnik (23)

Slike u prilogu

Suvremena industrijska postrojenja građene su od industrijskih roboti koji osiguravaju izvršavanje kontinuiranih radnih procesa u obavljanju složenih i za čovjeka opasnih radnih zadataka.

Industrijski roboti strojevi su s programabilnim nizom pokreta koji rješavaju mnoštvo različitih zadataka, ovisno o zahtjevima proizvodnog procesa. Upotrebljavaju se za sastavljanje pojedinih komponenata u proizvodnom procesu ili za obradu materijala tijekom izrade tehničke tvorevine. Mogu biti opremljeni različitim alatima (prihvaticom) za držanje izradaka ili nekim drugim alatom, primjerice elektromagnetom. Najčešće se primjenjuju u automobilskoj industriji za izradu i sastavljanje automobila, čime je ubrzan proizvodni proces i omogućena veća dinamika proizvodnje. Automatizirani je postupak osiguran izradom niza algoritama i unosom programskoga koda u sučelje robota neophodnog za rad proizvodnog procesa. Ovime se izbjegava ručno upravljanje i smanjuje mogućnost pogreške u proizvodnji uzrokovane čovjekovim umorom ili nepažnjom.

Industrijski su roboti neizostavan dio suvremenе industrijske proizvodnje koja je u cijelosti automatizirana, čime je porasla učinkovitost i kvaliteta proizvodnog procesa. U serijskoj industrijskoj proizvodnji proces izrade tehničke tvorevine neprekidno se ponavlja. Stoga je čovjek zamijenjen robotom koji neumorno i precizno izvršava zadatke uz konstantnu brzinu rada.

Različita su područja primjene industrijskih roboti u proizvodnim procesima: zavarivanje, rezanje, mjerjenje, bojanje, brušenje i sastavljanje samo su neki od primjera njihove uporabe.

Robotska ruka

Proizvodni izazovi – premještanje poluproizvoda

Industrijski roboti – *robotske ruke* primjenjuju se za premještanje poluproizvoda s jedne proizvodne pozicije na drugu, sve dok se ne izradi gotov proizvod. Roboti osiguravaju veću pro-

duktivnost, ubrzavaju rad i skraćuju proizvodni ciklus izrade tehničke tvorevine.

Konstrukcijski izazovi/zahtjevi

Konstrukcijski izazov definiran je prema namjeni robotske ruke i određuje dimenzije, početnu poziciju i njenu veličinu. Zahtjevnost izrade ovisi o namjeni robotske ruke u proizvodnom procesu.

Odabir elemenata za izradu *robotske ruke* omogućava njenu kvalitetnu izradu te pouzdan i precizan rad u procesu proizvodnje.

Slika 1. Fischertechnik RR

Konstrukcija modela *robotske ruke* ostvarena je pomoću elemenata Fischertechnika, strojeva, građevnih blokova, spojnih vodiča, električnih, elektoničkih elemenata i senzora za kontrolu položaja. Izrada konstrukcije modela robotske ruke predstavlja izazov za konstruktore i elektrotehničare koji surađuju pri izradi projekta.

Inženjer zadužen za postavljanje elektrotehničkih elemenata i njihovo ožičenje osigura funkcionalnost uz odabir optimalnog broja vodiča. Ožičenje elektromotora, senzora dodira (tipkala) sa sučeljem (međuskllopom) iziskuje pomno planiranje. Programski inženjer izrađuje plan (algoritam) rada robotske ruke, programski kod, provjerava rad spojenih senzora, elektromotora i obavlja završno testiranje prije pokretanja.

Slika 2. Fischertechnik RR elementi

Dizajn automatiziranog modela robotske ruke prikazuje premještanje poluproizvoda u postupku proizvodnje.

Konstrukcija robotskog modela dizajnirana je od nekoliko funkcionalnih cjelina:

- postolja za postavljanje funkcionalne konstrukcije robotske ruke,
- sustava za pokretanje (rotaciju) i prijenos vrtnje elektromotora,
- senzora dodira (tipkalo 1) za pokretanje i zaustavljanje programa,
- senzora dodira (tipkalo 2) za prepoznavanje početnog položaja,
- senzora dodira (tipkalo 3) za prepoznavanje krajnjeg položaja,
- izrade algoritma i računalnog programa s potprogramima za automatsko premještanje poluproizvoda.

Izrada modela Robotske ruke

*Konstrukcija modela **Robotske ruke**, povezivanje vodičima s međusklopom, provjera rada postavljenih električnih elemenata i dodirnih senzora*

Izradit ćemo model *Robotske ruke* kojom automatski upravljamo pomoću dodirnih senzora (tipkala I1, I2, I3). Model pokrećemo i zaustavljamo pritiskom na tipkalo (I1).

Osnovni zahtjev je postavljanje nepomičnog postolja, kvalitetno pozicioniranje prijenosnog mehanizma i uredno povezivanje elektromotora i dodirnih senzora s vodičima, međusklopom i računalom.

Slika 3. Fischertechnik konstrukcija A

Nosači postolja pozicionirani su na sredini podloge i građeni su od četiri crna mala obostrana građevna bloka međusobno udaljena i umetnuta na podlogu.

Slika 4. Fischertechnik konstrukcija B

Slika 5. Fischertechnik konstrukcija C

Postavljanje crvenog okruglog statičnog elementa i na njega uglavljenog velikog crnog rotirajućeg zupčanika na fiksne nosače postolja.

Slika 6. Fischertechnik konstrukcija D

Pozicioniranje dva crna mala obostrana građevna bloka na veliki crni rotirajući zupčanik koji osiguravaju statičnost i nosivost ostatka konstrukcije robotske ruke.

Slika 7. Fischertechnik konstrukcija E

Umetanje i pravilno pozicioniranje šest crnih velikih građevnih blokova nanizanih u jednu cjelinu i međusobno učvršćenih crvenim dugačkim pokrovnim pločicama koje osiguravaju postojanost i čvrstoću konstrukcije.

Slika 8. Fischertechnik konstrukcija F

Slika 9. Fischertechnik konstrukcija G

Gradivni element postolja nosača elektromotora čini jedan crni mali obostrani blok kojim osiguravamo precizno podešavanje pozicije elektromotora (M1) koji zakreće robotsku ruku i regulira kut otklona od 0° do 90°. Podesivim nosačem određujemo trenutnu promjenu položaja (naprijed/nazad) i osiguravamo zakretanje robotske ruke.

Slika 10. Fischertechnik konstrukcija H

Slika 11. Fischertechnik konstrukcija I

Umetanje zupčanog vratila u mehanizam prijenosa i podešavanje njegovog položaja omogućuje regulaciju prijenosa i konstantnu brzinu vrtnje elektromotora (M1).

Slika 12. Fischertechnik konstrukcija J

Slika 13. Fischertechnik konstrukcija K

Na prijenosni mehanizam zupčanog vratila postavimo pužni vijak koji dodatno smanjuje brzinu vrtnje elektromotora i omogućuje precizno zakretanje postolja robotske ruke.

Napomena: Podešavanje preciznog položaja pužnog prijenosa iziskuje usporedno pozicioniranje pužnog elementa s rotirajućim zupčanicom koji zahvaćaju unutrašnjost pužnog vijka.

Slika 14. Fischertechnik konstrukcija L

Slika 15. Fischertechnik konstrukcija LJ

Stabilnost i nepomičnost vratila spojenog na pužni vijak omogućena je postoljem s dva mala crna obostrana bloka na koji je umetnut crveni veći spojni blok, na koji je pričvršćena vodilica kroz koju prolazi vratilo.

Slika 16. Fischertechnik konstrukcija M

Krajnji položaj nosača konstrukcije pužnog mehanizma osigurava pouzdan rad i zakretanje nosača postolja robotske ruke u dva smjera. Stožasti zupčanik s osovinom osigurava stabilan položaj pužnog vijka povezanog na prijenosni mehanizam i noseće elemente blokova.

Slika 17. Fischertechnik konstrukcija N

Mali crveni kutni element postavljen je na desni nosač na postolju. Njegova je uloga omogućiti kontakt s dodirnim senzorom (tipkalom 1) koji određuje početni položaj robotske ruke (0°).

Slika 18. Fischertechnik konstrukcija NJ

Slika 19. Fischertechnik konstrukcija O

Na kutni element postavljen je mali kratki crveni spojnik (15 mm) koji omogućava veći doseg i kontakt s dodirnim senzorom (tipkalom 1) koji je pozicioniran na crnom velikom građevnom bloku.

Napomena: Korak podešavanja pozicije dodirnog senzora (tipkala 1) nužan je za precizno određivanje početnog položaja robotske ruke.

Slika 20. Fischertechnik konstrukcija P

Slika 21. Fischertechnik konstrukcija R

Ovisno o početnom položaju robotske ruke određujemo i krajnji položaj tako da na crni veliki građevni blok umetnemo dodirni senzor (tipkalo 2) koji određuje krajnji položaj robotske ruke (90°).

Slika 22. Fischertechnik konstrukcija S

Robotska ruka s jednim stupnjem slobode omogućava rotaciju u dva smjera (cw – smjer kretanja kazaljke na satu i ccw – suprotan smjer od kretanja kazaljke na satu). Elektromotor (M1) programski pokrećemo i testiramo rad, rotaciju postolja robotske ruke. Nakon provjere rada vidljiv je broj nužnih građevnih FT-elemenata koji omogućuju maksimalnu brzinu rotacije (8) koju elektromotor (M1) može podnijeti.

Slika 23. Fischertechnik konstrukcija Š

Na desnom kraju robotske ruke postavljen je crveni spojni element – poveznica s nosačem. Nosač je sastavljen od dva crna velika građevna bloka sa spojnicom okrenutom prema gore.

U podnožju nosača robotske ruke postavljamo elektromagnet koji ima ulogu prihvavnice te omogućava premještanje poluproizvoda s jednog mjestra na drugo.

Napomena: Visinu (gore/dolje) nosača podešavamo ručno, ovisno o dimenzijama poluproizvoda.

Slika 24. Fischertechnik konstrukcija T

Na vrh nosača robotske ruke umetnut je crveni kutni element (60°) s dva slobodna utora u koji postavljamo dvije lampice različite boje. Uloga lampica je da signaliziraju i upozoravaju na aktivnost rada robotske ruke radi zaštite na radu.

Napomena: Postolje lampice okrenuti u položaj pogodan za optimalno postavljanje vodiča radi nesmetanog rada robotske ruke.

Slika 25. Fischertechnik konstrukcija U

Popis potrebnih FT-elemenata i njihov raspored olakšava izradu funkcionalne konstrukcije robotske ruke s jednim stupnjem slobode.

Elektromagnet

Elektromagnet je građen od vodiča omotanog oko željezne ili čelične jezgre. Prolaskom elek-

trične struje kroz vodič u prostoru oko vodiča nastaje magnetsko polje.

Slika 26. elektromagnet

Najjednostavniji elektromagnet električna je zavojnica kroz koju prolazi električna struja. Povećavanjem broja zavoja u zavojnici magnetsko polje raste uz konstantan protok električne struje. Ako umetnemo u unutrašnjost zavojnice jezgru od željeza ili čelika, magnetsko se polje dodatno poveća.

Elektromagnet privlači željezne predmete koji se nalaze u njegovoj blizini kao trajni magnet, ali za razliku od trajnoga magneta, elektromagnet je privremeni magnet; prestankom protoka struje nestaje magnetsko polje i njegova magnetičnost.

Najčešća primjena elektromagneta prihvata je i premještanje metalnih poluproizvoda ili predmeta u električnim i strojarskim konstrukcijama.

Izvor napajanja umetnut je u mali crni obostrani građevni blok koji je pričvršćen za podlogu u podnožju robotske ruke s jednim stupnjem slobode. Ovime je osigurana brza i jednostavna izmjena baterije.

Slika 27. Fischertechnik konstrukcija V

Međusklop je pričvršćen na nosač izvora napajanja s druge strane pomoću male crvene spojnica čime je osigurana njegova stabilnost.

Slika 28. Fischertechnik Sučelje

U podnožju robotske ruke na elektromotor (M1) postavljeno je tipkalo (I1), koje ima funkciju pokretanja programa i postavljanja robotske ruke u početni položaj pritiskom. Pozicija tipkala (I1) određena je krajnjom pozicijom robotske ruke i međusklopa (sučelja).

Napomena: postavite izvor napajanja (bateriju) i međusklop na podlogu i povežite uredno složenim vodičima pravilne duljine. Ulazne i izlazne električne elemente povežite s međusklopom i testirajte njihov rad alatom u programu RoboPro.

Slika 29. Fischertechnik Spajanje

- Shema spajanja FT-elemenata s TXT-sučeljem:
1. elektromotor spajamo na izlaz (M1),
 2. elektromagnet spajamo na izlaz (M2),
 3. lampice spajamo na izlaze (O5, O6) i zajedničko uzemljenje (\perp),
 4. tipkala spajamo vodičima na digitalne ulaze (I1, I2 i I3).

Napomena: Duljina vodiča sa spojnicama određena je početnim i krajnjim položajem robotske ruke i međusklopa. Pozicioniranje međusklopa

u odnosu na model i izvor napajanja (baterija) određena je radnim prostorom u ulazno/izlaznim elementima robotske ruke.

Slika 30. Fischertechnik RR1

Povezivanje međusklopa s električnim elementima robotske ruke iziskuje precizno mjerenje duljine vodiča koji omogućavaju rotaciju od početnog (0°) do krajnjeg položaja (90°).

Napomena: povezivanje svih elektroničkih elemenata radimo prije spajanja izvora napajanja (baterije).

Provjera rada elektroničkih elemenata provodi se prije izrade algoritma i programa:

1. povezivanje TXT-sučelja s računalom, ulazim i izlaznim elementima,
2. provjera rada električnih elemenata: tipkala, elektromotora, elektromagneta i lampica,
3. provjera komunikacije TXT-međusklopa i programa RoboPro.

Slika 31. Fischertechnik RR1 elementi1

Popis FT-elemenata omogućava izradu optimalnog modela robotske ruke s jednim stupnjem slobode (rotacija) za poslove premještanja ili transporta poluproizvoda.

Zadatak 1: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1). Pokretanjem program provjerava ulazni signal tipkala (I1). Program provjerava trenutni položaj robotske ruke dok ne očita početni položaj pomoću tipkala (I2), te zelena lampica treperi u periodu od 0,6 s. Kada je robotska ruka u početnom položaju, struja prolazi kroz zavojnicu elektromagneta i elektromagnet postane magnetičan. Elektromagnet privlači metalni predmet (spajalicu) i robotska ruka se zakreće do krajnjeg položaja dok ne aktivira tipkalo (I3), te crvena lampica treperi u periodu od 0,5 s. Elektromagnet prestaje biti magnetičan, predmet je spušten. Crvena se lampica isključi i uključi se zelena. Proces se neprekidno ponavlja dok ne stisnemo tipkalo (I1) i program zaustavlja rad. Ponovnim pritiskom tipkala (I1) pokrene se robotska ruka i nastavlja rad na premještanju predmeta iz početnog do krajnjeg položaja.

Napomena: Postolje za prihvati proizvoda podešeno je na prikladnu visinu dometa elektromagneta robotske ruke kao i posuda za prihvati proizvoda.

Slika 32. Fischertechnik Položaj

Potpogrami *Pocetak* i *Kraj* proveravaju početni i krajnji položaj robotske ruke. Aktivacijom tipkala (I2 i I3) elektromotor (M1) zaustavlja se i izlazi iz potprograma. Pokreću robotsku ruku u početni položaj (M1 = ccw) ili krajnji položaj (M1 = cw). Zakretanjem robotske ruke aktivirane su i lampice (O6 i O5) koje signaliziraju njenu poziciju.

Slika 33. Fischertechnik Lamp

Potpogrami *Lamp O5* i *Lamp O6* uključuju i isključuju crvenu (O5) i zelenu (O6) lampicu u periodima od $t = 0,5$ s i $t = 0,6$ s i izvršavaju se unutar potprograma *Pocetak* i *Kraj* koji pokreću robotsku ruku do početnog do krajnjeg položaja.

Slika 34. Fischertechnik Program

Glavni program pokreće robotsku ruku pritiskom tipkala (I1). Potprogram *Pocetak* postavlja robotsku ruku u početni položaj (M1 = ccw) pritiskom tipkala (I2) i uključuje elektromagnet (M2). Prihvatom metalnog predmeta robotska ruka se zakreće (M1 = cw) i ulazi u potprogram *Kraj* koji izvršava transport predmeta dok ne pritisne tipkalo (I3) te spusti predmet u posudu. Elektromagnet otpušta predmet i vraća se u početni položaj ako nije pritisnuto tipkalo (I1). Pritiskom tipkala (I1) robotska se ruka zaustavlja i program čeka ponovno pritisak tipkala (I1).

Zadatak 2: Napiši algoritam i dijagram tijeka (program) koji omogućava pokretanje programa tipkalom (I1). Pokretanjem program provjerava ulazni signal tipkala (I1) i lampice su isključene.

Program provjerava trenutni položaj robotske ruke i očitava početni položaj pomoću tipkala (I2). Kada je robotska ruka u početnom položaju, struja prolazi kroz zavojnicu elektromagneta i elektromagnet postane magnetičan te se uključi crvena lampica. Elektromagnet privlači metalni predmet (spajalicu) i robotska ruka se zakreće do krajnjeg položaja dok ne aktivira tipkalo (I3). Elektromagnet prestaje biti magnetičan te se isključi crvena lampica i uključi zelena, predmet je srušen.

Proces se neprekidno ponavlja dok ne stisnemo tipkalo (I4) i uključe se obje lampice na 1 sekundu, te program zaustavlja rad robotske ruke. Pritiskom tipkala (I1), uključi se robotska ruka i nastavlja rad na premještanju predmeta iz početnog do krajnjeg položaja sve dok pritiskom tipkala (I4) ne zaustavimo proizvodni proces.

Petar Dobrić, prof.

